

Publicatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 170

41e jaargang

4 juni 1998

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I <i>Mededelingen</i>	
	
	II <i>Vorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
98/C 170/01	Voorstel voor een verordening (EG) nr. ... van de Raad van ... tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1766/92 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2731/75 tot vaststelling van de standaardkwaliteit van zachte tarwe, rogge, gerst, maïs en durumtarwe	1
98/C 170/02	Voorstel voor een verordening (EG) nr. ... van de Raad van ... tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen	4
98/C 170/03	Voorstel voor een verordening (EG) nr. ... van de Raad van ... houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees	13
98/C 170/04	Voorstel voor een verordening (EG) nr. ... van de Raad van ... houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ...	38
98/C 170/05	Voorstel voor een verordening (EG) nr. ... van de Raad van ... houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 3950/92 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten	60
98/C 170/06	Voorstel voor een verordening (EG) nr. ... van de Raad van ... inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL)	67
98/C 170/07	Voorstel voor een verordening (EG) nr. ... van de Raad van ... betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid	85
98/C 170/08	Voorstel voor een verordening (EG) nr. ... van de Raad van ... tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid	93

Prijs: 19,50 ecu

II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

VOORSTELLEN VAN DE COMMISSIE BETREFFENDE DE HERVORMING VAN HET
GEMEENSCHAPPELIJK LANDBOUWBELEID

COM(1998) 158 def.

(Door de Commissie ingediend op 19 maart 1998)

98/0107 (CNS)

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) Nr. . . . VAN DE RAAD

van . . .

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1766/92 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2731/75 tot vaststelling van de standaardkwaliteit van zachte tarwe, rogge, gerst, maïs en durumtarwe

(98/C 170/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat na de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid in 1992 een aanzienlijke verbetering is opgetreden in onevenwichtigheden die op markten bestonden;

Overwegende dat de braaklegging in het kader van de steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen die in 1992 is ingesteld tegelijk met een verlaging van de interventieprijs, de productie onder controle heeft helpen houden, terwijl concurrerende prijzen het

mogelijk hebben gemaakt belangrijke extra hoeveelheden graan te verbruiken op de interne markt, vooral door vervoeding;

Overwegende dat het ter versterking van het effect van de hervorming van 1992 aanbeveling verdient om, in combinatie met hogere areaalbetalingen in het kader van de steunregeling voor akkerbouwgewassen zoals vastgesteld bij Verordening (EG) nr. . . . / . . . van de Raad, de prijzen nog concurrerende te maken door de interventieprijs verder te verlagen, en wel ineens tot een vangnetniveau;

Overwegende dat interventie niet langer een belangrijke factor op de interne markt behoort te zijn; dat in verband met deze nieuwe rol van de interventie het stelsel van maandelijks verhogingen dient te worden afgeschaft;

Overwegende dat de bepalingen betreffende de standaardkwaliteit niet langer van enig praktisch nut zijn en daarom dienen te worden ingetrokken;

Overwegende dat, aangezien de prijs- en compensatieregeling voor ander zetmeel dan zetmeel van granen altijd

deel heeft uitgemaakt van de gemeenschappelijke markt-ordening voor granen, de bijstelling van deze regeling in overeenstemming moet zijn met de voor granen genomen maatregelen; dat daarom de prijsverlaging voor granen het uitgangspunt dient te zijn bij de aanpassing van de minimumprijs voor aardappelen voor de zetmeelproductie en van de betalingen aan de producenten van dergelijke aardappelen;

Overwegende dat tariefcontingenten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten of uit andere handelingen van de Raad, dienen te worden geopend en beheerd door de Commissie door middel van nadere regels;

Overwegende dat, in het licht van de invloed van de wereldmarktprijs op de interne prijs, de omstandigheden waaronder door de Commissie de maatregelen worden toegepast die nodig zijn om de interne markt te stabiliseren, dienen te worden verduidelijkt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 1766/92 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1, lid 2, wordt vervangen door:

„2. Deze verordening geldt onverminderd de bij Verordening (EG) nr. . . ./. . vastgestelde maatregelen ter ondersteuning van akkerbouwers.”.

2. Artikel 3 wordt vervangen door:

„Artikel 3

1. Voor granen die voor interventie in aanmerking komen, wordt een interventieprijs vastgesteld op 95,35 ECU per ton.

2. De interventieprijs heeft betrekking op het groothandelsstadium, levering franco magazijn ongelost. Hij geldt voor alle voor de onderscheiden graansoorten aangewezen interventiecentra in de Gemeenschap.

3. De bij deze verordening vastgestelde prijzen kunnen volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag worden gewijzigd op grond van ontwikkelingen in de productie en de marktsituatie.”.

3. Artikel 8 wordt vervangen door:

„Artikel 8

1. Voor aardappelen die voor de zetmeelproductie zijn bestemd, wordt een minimumprijs vastgesteld op 167,82 ECU.

Deze prijs geldt voor de hoeveelheid aardappelen, geleverd franco fabriek, die nodig is voor de productie van één ton zetmeel.

2. Er wordt een stelsel van betalingen ingevoerd ten behoeve van producenten van voor de zetmeelproductie bestemde aardappelen. Het bedrag van de betaling geldt voor de hoeveelheid aardappelen die nodig is voor de productie van één ton zetmeel. Het wordt vastgesteld op 105,60 ECU.

De betaling wordt slechts uitgekeerd voor de hoeveelheid aardappelen waarvoor tussen de aardappelteler en de zetmeelfabrikant een teeltcontract is gesloten, binnen de grenzen van het aan deze laatste toegewezen contingent als bedoeld in artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1868/94⁽¹⁾

3. De minimumprijs en de betaling worden bijgesteld op grond van het zetmeelgehalte van de aardappelen.

4. Wanneer dit op grond van de toestand op de markt voor aardappelzetmeel noodzakelijk is, stelt de Raad de nodige maatregelen vast volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag.

5. De bepalingen ter uitvoering van dit artikel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.”.

4. Artikel 12, lid 1, wordt vervangen door:

„1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde producten die voortvloeien uit de overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten of uit andere handelingen van de Raad op grond van het Verdrag, worden geopend en beheerd volgens nadere regels die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.”.

5. Artikel 13, lid 8, wordt vervangen door:

„8. Volgens de procedure van artikel 23 kan een correctiebedrag worden vastgesteld. De Commissie kan de correctiebedragen echter zo nodig wijzigen.

De bepalingen van de eerste alinea kunnen geheel of gedeeltelijk worden toegepast op elk van de in artikel 1, lid 1, onder c) en d), bedoelde producten, alsmede op de in artikel 1 bedoelde producten die worden uitgevoerd in de vorm van goederen die zijn opgenomen in bijlage B.”.

⁽¹⁾ Verordening van de Raad van 27 juli 1994 tot vaststelling van een contingeringsregeling voor de productie van aardappelzetmeel (PB L 197 van 30.7.1994, blz. 4). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1863/95 van de Raad (PB L 179 van 29.7.1995, blz. 1). Gerecificeerd in PB L 83 van 2.4.1995, blz. 20, en in PB L 39 van 8.2.1997, blz. 23.

6. Artikel 16 wordt vervangen door:

Artikel 2

„Artikel 16

Verordening (EEG) nr. 2731/75 van de Raad van 29 oktober 1975 tot vaststelling van de standaardkwaliteit van zachte tarwe, rogge, gerst, maïs en durumtarwe⁽¹⁾ wordt ingetrokken.

1. Wanneer de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor één of meer van de in artikel 1 bedoelde producten een peil bereiken waarbij de beschikbaarheid van aanbod op de markt van de Gemeenschap wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, en wanneer deze toestand waarschijnlijk zal voortduren en ernstiger zal worden, kunnen passende maatregelen worden getroffen.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag na haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.”.

Deze verordening is van toepassing met ingang van het verkoopseizoen 2000/2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...

Voor de Raad

...

⁽¹⁾ PB L 281 van 1.11.1975, blz. 22. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2594/97 van de Raad (PB L 352 van 23.12.1997, blz. 10).

98/0108 (CNS)

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) Nr. . . . VAN DE RAAD

van . . .

tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen

(98/C 170/02)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op de artikelen 42 en 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat met het gemeenschappelijk landbouwbeleid de doeleinden worden nagestreefd die zijn vermeld in artikel 39 van het Verdrag, daarbij rekening houdende met de marktsituatie;

Overwegende dat, om tot een beter marktevenwicht te komen, een nieuwe steunregeling is ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 1765/92 van de Raad van 30 juni 1992 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen⁽¹⁾;

Overwegende dat sinds de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid in 1992 een aanzienlijke verbetering is opgetreden in het marktevenwicht;

Overwegende dat de braaklegging in het kader van de steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen die in 1992 is ingesteld tegelijk met een verlaging van de interventieprijs, de productie onder controle heeft helpen houden, terwijl concurrerende prijzen het mogelijk hebben gemaakt dat belangrijke extra hoeveelheden graan zijn verbruikt op de interne markt, vooral voor vervoeding;

Overwegende dat de steunverlening op basis van de in 1992 ingestelde regeling moet worden voortgezet, rekening houdende evenwel met de marktontwikkelingen en de bij de toepassing opgedane ervaring;

Overwegende dat bij de hervorming van de steunregeling rekening moet worden gehouden met de internationale verplichtingen van de Gemeenschap;

Overwegende dat het doel van marktevenwicht het beste kan worden bereikt door de prijzen van de Gemeenschap dichter te laten aansluiten bij die op de wereldmarkt en te voorzien in niet-gewasgebonden areaalbetalingen;

Overwegende dat de areaalbetalingen dienen te worden herzien als de marktvoorwaarden afwijken van de huidige vooruitzichten dienaangaande;

Overwegende dat het in aanmerking komende gebied dient te worden beperkt tot het gebied dat in het verleden met akkerbouwgewassen was ingezaaid of in het kader van een door de overheid gesubsidieerde regeling was braakgelegd;

Overwegende dat voor gevallen waarin het totaal van de arealen waarvoor op grond van de regeling betaling wordt gevraagd, groter is dan het basisareaal, moet worden voorzien in een verlaging van het in aanmerking komende areaal per bedrijf om het marktevenwicht te waarborgen;

Overwegende dat in de areaalbetalingen de specifieke structurele factoren moeten worden verdisconteerd die van invloed zijn op de opbrengsten; dat het opstellen van een op objectieve criteria gebaseerd regioplan aan de lidstaten moet worden overgelaten; dat in de regioplannen met gemiddelde graanopbrengst moet worden gewerkt; dat de regioplannen coherent moeten zijn met de gemiddelde opbrengsten in elke regio over een bepaalde periode, rekening houdende met eventuele structurele verschillen tussen productieregio's; dat een specifieke procedure moet worden vastgesteld voor het onderzoek van deze plannen op Gemeenschapsniveau;

Overwegende dat een differentiatie van de opbrengsten voor met en zonder bevoeiing betaalde oppervlakten kan worden toegestaan, op voorwaarde dat een afzonderlijk basisareaal voor met bevoeiing geteelde gewassen wordt vastgesteld en het totale basisareaal niet wordt vergroot;

Overwegende dat, om de areaalbetaling te berekenen, een basisbedrag per ton dient te worden vermenigvuldigd met de gemiddelde graanopbrengst voor de betrokken regio;

Overwegende dat één areaalbetaling voor akkerbouwgewassen moet worden vastgesteld; dat de basisbedragen per ton moeten worden verhoogd, rekening houdende met de verlaging van de interventieprijs voor granen; dat gewasgebonden betalingen voor oliehoudende zaden en lijnzaad moeten worden afgeschaft; dat een specifieke areaalbetaling moet gelden voor eiwithoudende gewassen om deze concurrerend met granen te houden;

Overwegende dat moet worden voorzien in een bijzondere regeling voor durumtarwe die een productie waarborgt welke toereikend is voor de voorziening van de

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 12. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2309/97 (PB L 321 van 22.11.1997, blz. 3).

verwerkende industrie, maar die de beheersing van de begrotingsuitgaven niet in gevaar brengt; dat dit doel kan worden bereikt door de invoering van een toeslag die voor elke betrokken lidstaat beperkt is tot een maximum-areaal durumtarwe; dat een eventuele overschrijding van deze arealen moet leiden tot een bijstelling van de aanvragen die met het oog op de toekenning van de toeslag zijn ingediend;

Overwegende voorts dat in bepaalde lidstaten de productie van durumtarwe goed is ingeburgerd in gebieden buiten de traditionele gebieden; dat het wenselijk is om in die gebieden een bepaald productieniveau te handhaven door de toekenning van specifieke steun;

Overwegende dat producenten die aanspraak willen maken op de areaalbetalingen een vooraf bepaald percentage van hun oppervlakte cultuurgrond uit productie moeten nemen; dat het braakgelegde land zo dient te worden onderhouden dat aan bepaalde minimum milieurequirements wordt voldaan; dat de uit productie genomen grond ook voor de teelt van niet voor de voeding bestemde gewassen mag worden gebruikt op voorwaarde dat doeltreffende controlesystemen kunnen worden toegepast;

Overwegende dat de braakleggingsverplichting bij de huidige marktsituatie moet worden vastgesteld op 0 %; dat dit percentage opnieuw moet worden bezien in het licht van de ontwikkeling van de productie en de marktsituatie;

Overwegende dat aan de verplichting om grond uit productie te nemen een adequate compensatie moet worden verbonden; dat de compensatie moet overeenkomen met de voor akkerbouwgewassen, andere dan eiwithoudende gewassen, toegekende areaalbetalingen;

Overwegende dat het dienstig is geen braakleggingsverplichting op te leggen aan kleine producenten wier aanvragen voor areaalbetalingen een bepaald niveau niet overschrijden; dat dit niveau moet worden vastgesteld;

Overwegende dat voor vrijwillige braaklegging basisvoorwaarden op het niveau van de Gemeenschap dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat de areaalbetalingen voor een bepaalde oppervlakte éénmaal per jaar moeten worden uitgekeerd; dat oppervlakten die onmiddellijk vóór de inwerkingtreding van Verordening (EEG) nr. 1765/92 niet in productie waren, niet voor betaling in aanmerking moeten komen; dat, waar de gevolgen van deze bepaling in sommige specifieke situaties te zwaar zijn, bepaalde door de lidstaten te beheren uitzonderingen moeten worden toegestaan;

Overwegende dat een aantal voorwaarden moeten worden vastgesteld voor het aanvragen van de areaalbetalingen en dat nader moet worden bepaald wanneer de betalingen aan de producenten worden uitgekeerd;

Overwegende dat de uitkeringsdata zo moeten worden vastgesteld dat de afzet van akkerbouwgewassen gelijkmatig over het verkoopseizoen wordt gespreid;

Overwegende dat de inzaaidata aangepast moeten worden aan de natuurlijke omstandigheden in de verschillende productiegebieden;

Overwegende dat de uitgaven die door de lidstaten worden gedaan in verband met de verplichtingen die voortvloeien uit de toepassing van deze verordening, door de Gemeenschap moeten worden gefinancierd overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Verordening (EG) nr. . . . / . . van de Raad betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;

Overwegende dat moet worden voorzien in overgangsmaatregelen en dat de Commissie in staat moet worden gesteld om, indien nodig, bijkomende overgangsmaatregelen vast te stellen;

Overwegende dat de aanpassingen van de steunregeling voor akkerbouwgewassen dienen te worden ingevoerd met ingang van het verkoopseizoen 2000/2001;

Overwegende dat het met het oog op de duidelijkheid en gezien deze aanpassingen in de thans geldende steunregeling en de reeds eerder vastgestelde wijzigingen, dienstig is Verordening (EEG) nr. 1765/92 te vervangen door een nieuwe verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Bij deze verordening wordt ten behoeve van producenten van akkerbouwgewassen een stelsel van areaalbetalingen ingesteld.
2. Voor de toepassing van deze verordening:
 - begint het verkoopseizoen op 1 juli en eindigt het op 30 juni;
 - worden als „akkerbouwgewassen” aangemerkt de gewassen die zijn opgenomen in bijlage I.

HOOFDSTUK I

Areaalbetalingen

Artikel 2

1. In de Gemeenschap gevestigde producenten van akkerbouwgewassen kunnen onder de in dit hoofdstuk aangegeven voorwaarden een areaalbetaling aanvragen.
2. De areaalbetaling wordt vastgesteld per hectare en wordt naar regio gedifferentieerd.

De areaalbetaling wordt toegekend voor een met akkerbouwgewassen ingezaaide oppervlakte of een overeenkomstig artikel 6 uit productie genomen oppervlakte die niet groter is dan een regionaal basisareaal. Dit areaal wordt vastgesteld op het gemiddeld aantal hectares in die regio dat gedurende 1989, 1990 en 1991 met akkerbouwgewassen is ingezaaid of, eventueel, braakgelegd

overeenkomstig een door de overheid gesubsidieerde regeling. Onder „regio” in deze zin dient te worden verstaan een lidstaat of een gebied in een lidstaat, naar keuze van de betrokken lidstaat.

3. Producenten die de areaalbetaling aanvragen, verbinden zich ertoe een deel van hun areaal uit productie te nemen en ontvangen een compensatie voor deze verplichting.

4. Wanneer het totaal van de arealen waarvoor op grond van de regeling ten behoeve van producenten van akkerbouwgewassen betaling wordt gevraagd, inclusief de in het kader daarvan uit productie genomen grond, groter is dan het basisareaal, wordt het in aanmerking komende areaal per producent verhoudingsgewijs verlaagd voor alle op grond van dit hoofdstuk in de betrokken regio gedurende hetzelfde verkoopseizoen toegekende betalingen.

Arealen waarvoor geen aanvraag om areaalbetaling krachtens deze verordening wordt ingediend, maar waarvoor steun krachtens Verordening (EG) nr. . . . / . . wordt gevraagd, worden ook in aanmerking genomen voor de berekening van het areaal waarvoor de areaalbetaling wordt gevraagd.

Artikel 3

1. Met het oog op de vaststelling van de gemiddelde opbrengsten die worden gebruikt voor de berekening van de areaalbetaling, stelt elke lidstaat een regioplan op met daarin de adequate en objectieve criteria voor het bepalen van afzonderlijke productieregio's met het doel te komen tot een verdeling in homogene zones.

In deze context houden de lidstaten bij de opstelling van hun regioplannen rekening met specifieke situaties. Met name kunnen zij de gemiddelde opbrengsten differentiëren om rekening te houden met eventuele structurele verschillen tussen productieregio's.

De lidstaten kunnen in hun regioplannen de opbrengsten voor bevoeide oppervlakten en nietbevoeide oppervlakten differentiëren. In dat geval stellen zij een afzonderlijk basisareaal vast voor bevoeide gewassen.

Het bevoeide basisareaal is gelijk aan het gemiddelde van de bevoeide oppervlakten voor akkerbouwgewassen in de jaren 1989 tot en met 1991, inclusief de verhogingen welke op grond van artikel 3, lid 1, vierde alinea, laatste zin, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 zijn toegepast. De vaststelling van het bevoeide basisareaal mag het totale basisareaal van de betrokken lidstaat op geen enkele wijze doen toenemen. Indien dit basisareaal wordt overschreden is artikel 2, lid 4, van toepassing.

Het regioplan moet in alle gevallen garanderen dat de gemiddelde opbrengst van de betrokken lidstaat die is vastgesteld voor de periode en aan de hand van de criteria als bedoeld in lid 2, in acht worden genomen.

2. Voor elke productieregio moet de lidstaat gedetailleerde gegevens verstrekken over het areaal en de opbrengsten van akkerbouwgewassen in de betrokken regio in de periode van vijf jaar van 1986/1987 tot en met 1990/1991. Voor elke regio wordt een gemiddelde graanopbrengst per hectare berekend, waarbij het jaar met de hoogste en dat met de laagste opbrengst in de betrokken periode buiten beschouwing worden gelaten.

In het geval van Portugese graansoorten kan aan deze verplichting worden voldaan door de gegevens te verstrekken die zijn verschaft in het kader van de toepassing van Verordening (EEG) nr. 3653/90 van de Raad van 11 december 1990 houdende overgangsbepalingen inzake de gemeenschappelijke marktordening voor granen en rijst voor Portugal⁽¹⁾ en in het geval van de vijf nieuwe Duitse Länder door gegevens te verstrekken over de gemiddelde oogstopbrengst in de andere Duitse Länder.

Indien een lidstaat besluit de met bevoeiing beteelde oppervlakten apart van de zonder bevoeiing beteelde oppervlakten te behandelen, dient de desbetreffende gemiddelde opbrengst, die niet mag worden gewijzigd, te worden opgesplitst naar de twee categorieën oppervlakten.

3. De lidstaten moeten hun regioplan uiterlijk op 1 augustus 1999 bij de Commissie indienen, met alle daarbij dienstige gegevens. Zij kunnen aan deze verplichting voldoen door te verwijzen naar het overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1765/92 bij de Commissie ingediende regioplan.

4. De Commissie onderzoekt de door de lidstaten ingediende regioplannen en ziet erop toe dat elk plan gebaseerd is op adequate, objectieve criteria en in overeenstemming is met de beschikbare historische gegevens. De Commissie kan bezwaar maken tegen plannen die niet beantwoorden aan de bovengenoemde criteria, in het bijzonder die met betrekking tot de gemiddelde opbrengst in de lidstaat. In dat geval moeten de plannen door de betrokken lidstaat worden bijgesteld na overleg met de Commissie.

5. De regioplannen kunnen door de betrokken lidstaat worden herzien op verzoek van de Commissie of op initiatief van die lidstaat overeenkomstig de in de leden 1 tot en met 4 neergelegde procedure.

6. Indien een lidstaat op grond van lid 1 productieregio's wil bepalen waarvan de grenzen afwijken van die van regionale basisarealen, zendt hij de Commissie een overzicht van alle betalingsaanvragen en van de betrokken opbrengsten. Indien uit deze gegevens blijkt dat, voor een bepaalde lidstaat, de gemiddelde opbrengst die resulteert uit het in 1993 toegepaste regioplan of, voor de nieuwe lidstaat, de gemiddelde opbrengst die resulteert uit het in 1995 toegepaste regioplan, wordt overschreden, worden alle in die lidstaat uit te keren betalingen voor

⁽¹⁾ PB L 362 van 27.12.1990, blz. 28.

het volgende verkoopseizoen in verhouding tot de geconstateerde overschrijding verlaagd. Deze bepaling is echter niet van toepassing wanneer de hoeveelheid waarvoor aanvragen zijn ingediend, uitgedrukt in tonnen granen, niet groter is dan het product van de basisarealen van de lidstaat vermenigvuldigd met bovengenoemde gemiddelde opbrengst.

De lidstaten kunnen kiezen voor de vaststelling van een eventuele overschrijding van de gemiddelde opbrengst per basisareaal. In dat geval moeten de bepalingen van dit lid worden toegepast op de in elk betrokken basisareaal uit te keren betalingen.

Artikel 4

1. De areaalbetaling wordt berekend door het basisbedrag per ton te vermenigvuldigen met de in het regioplan voor de betrokken regio vastgestelde gemiddelde graanopbrengst.
2. Het basisbedrag per ton wordt vastgesteld op:
 - 72,5 ECU voor eiwithoudende gewassen en
 - 66 ECU voor andere akkerbouwgewassen.

Artikel 5

Voor met durumtarwe ingezaaide oppervlakten in de in bijlage II vermelde traditionele productiegebieden wordt een toeslag van 344,5 ECU/ha op de areaalbetaling uitgekeerd tot het in bijlage III vastgestelde maximumareaal.

Als in een verkoopseizoen de som van de oppervlakten waarvoor een toeslag op de areaalbetaling wordt aangevraagd, groter is dan het bovenbedoelde maximum, wordt de oppervlakte per producent waarvoor de toeslag kan worden betaald, verhoudingsgewijs verlaagd.

De lidstaten kunnen echter, met inachtneming van de per lidstaat in bijlage III vastgestelde beperkingen, de bovenbedoelde oppervlakten over de in die bijlage genoemde productiegebieden of, zo nodig, de in artikel 3 bedoelde productiegebieden verdelen op basis van de betekenis van de teelt van durumtarwe in de periode van 1993 tot en met 1997. Als in dit geval in een verkoopseizoen de som van de oppervlakten waarvoor in een productiegebied een toeslag op de areaalbetaling wordt aangevraagd, groter is dan het betrokken regionale maximum, wordt de oppervlakte per producent in dat productiegebied waarvoor de toeslag kan worden betaald, proportioneel verlaagd. Deze verlaging wordt toegepast nadat in een lidstaat de oppervlakten van gebieden die niet hun regionale limiet hebben bereikt, zijn verdeeld over de gebieden die die limiet hebben overschreden.

In de niet in bijlage II bedoelde gebieden met een goed ingeburgerde productie van durumtarwe wordt een specifiek steunbedrag van 138,9 ECU/ha toegekend voor ten hoogste het in bijlage IV aangegeven aantal hectaren.

Artikel 6

1. De braakleggingsverplichting wordt voor elke producent die areaalbetalingen aanvraagt, vastgesteld als een proportioneel gedeelte van zijn areaal dat met de betrokken akkerbouwgewassen is ingezaaid en waarvoor een aanvraag wordt ingediend, alsmede zijn areaal dat op grond van deze verordening uit productie wordt genomen.

De braakleggingsverplichting bedraagt momenteel 0 %.

2. De lidstaten nemen adequate milieubeschermingsmaatregelen die beantwoorden aan de specifieke situatie van de uit productie genomen grond.
3. De braakgelegde grond mag worden gebruikt voor de productie van grondstoffen voor de vervaardiging, in de Gemeenschap, van niet specifiek voor voeding of vervoeding bestemde producten, op voorwaarde dat doeltreffende controlesystemen kunnen worden toegepast.

De lidstaten mogen ten behoeve van de producenten een nationale steunregeling invoeren om hen te helpen bij de financiering van de kosten voor de aanplant van meerjarige gewassen voor de productie van biomassa. De steun mag evenwel niet hoger zijn dan het bedrag van de rente van een in vijf gelijke jaarlijkse termijnen terug te betalen lening die niet hoger mag zijn dan de in een periode van vijf jaar uit te keren areaalbetalingen voor de betrokken oppervlakten.

4. De betaling voor braaklegging wordt berekend zoals de areaalbetaling op grond van het bepaalde in artikel 4, lid 1 en lid 2, tweede streepje. Als verschillende opbrengsten zijn vastgesteld voor bevoeide en voor niet-bevoeide oppervlakten, wordt uitgegaan van de opbrengsten voor niet-bevoeide oppervlakten. Voor Portugal wordt bij de areaalbetaling rekening gehouden met de bij Verordening (EEG) nr. 3653/90 ingestelde steunregeling.

5. De betaling voor braaklegging kan aan de producenten worden toegekend voor een braaklegging die hun verplichting overschrijdt. In dit geval mag het braakgelegde areaal niet groter zijn dan een door de lidstaten met inachtneming van de specifieke situaties vast te stellen oppervlakte die tevens een toereikende mate van gebruik van de cultuurgrond waarborgt. Het braakgelegde areaal moet ten minste 10 % bedragen van het areaal dat met akkerbouwgewassen is ingezaaid en waarvoor een aanvraag wordt ingediend, alsmede het areaal dat op grond van deze verordening uit productie wordt genomen. De betaling voor braaklegging mag voor meerdere jaren worden toegekend, met een maximum van vijf jaar.

6. Producenten die een betalingsaanvraag indienen voor een kleinere oppervlakte dan die welke volgens de

voor hun regio vastgestelde opbrengst nodig is om 92 ton granen te produceren, zijn vrijgesteld van de braakleggingsverplichting.

Artikel 7

Er kunnen geen betalingsaanvragen worden ingediend voor grond die op 31 december 1991 als blijvend grasland, voor meerjarige teelten, als bosgrond of voor niet-agrarische doeleinden in gebruik was.

De lidstaten kunnen, onder nader te bepalen voorwaarden, van de eerste alinea afwijken om rekening te houden met bepaalde specifieke situaties, met name voor oppervlakten die bij een herstructureringsprogramma zijn betrokken of voor oppervlakten met meerjarige akkerbouwgewassen die in vruchtwisseling met de in bijlage I bedoelde gewassen worden geëxploiteerd. In dit geval nemen de lidstaten passende maatregelen om te voorkomen dat de toepassing van dergelijke afwijkende maatregelen leidt tot een belangrijke toeneming van het totale landbouwareaal dat in aanmerking komt. Deze maatregelen kunnen met name voorzien in de mogelijkheid om oppervlakten die tevoren in aanmerking kwamen in plaats van andere inmiddels in aanmerking komende oppervlakten, als niet in aanmerking komend te beschouwen.

De lidstaten kunnen eveneens van de eerste alinea afwijken om rekening te houden met bepaalde specifieke situaties die verband houden met enigerlei overheidsmaatregel die een landbouwer ertoe brengt om, teneinde zijn normale landbouwactiviteit voort te zetten, grond te bebouwen die voordien als niet voor een areaalbetaling in aanmerking komend werd beschouwd, en indien de betrokken maatregel meebrengt dat aanvankelijk wel voor een areaalbetaling in aanmerking komende gronden niet meer in aanmerking komen, zodat de totale hoeveelheid in aanmerking komende grond vrijwel niet toeneemt.

Bovendien kunnen de lidstaten voor bepaalde gevallen die niet onder de vorige twee alinea's vallen, van de eerste alinea afwijken, mits zij in een aan de Commissie voorgelegd plan aantonen dat de totale hoeveelheid voor een areaalbetaling in aanmerking komende grond ongewijzigd blijft.

Artikel 8

1. De betalingen worden uitgekeerd tussen 1 januari en 31 maart volgende op de oogst.

2. Om voor de areaalbetaling in aanmerking te komen, moet de producent uiterlijk op 31 mei voorafgaand aan de betrokken oogst hebben ingezaaid en uiterlijk op 15 mei een aanvraag hebben ingediend.

3. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de aanvragers erop te wijzen dat zij de milieuwetgeving moeten naleven.

Artikel 9

Volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad⁽¹⁾ worden nadere bepalingen voor de uitvoering van dit hoofdstuk vastgesteld, met name:

- de bepalingen inzake de vaststelling en het beheer van basisarealen,
- de bepalingen betreffende het opstellen van de regionplannen voor de productie,
- de bepalingen betreffende de toekenning van de areaalbetaling,
- de bepalingen betreffende de voor betaling in aanmerking komende minimumoppervlakte; bij de vaststelling van deze bepalingen wordt met name rekening gehouden met de controlevereisten en de nagestreefde doeltreffendheid van de betrokken regeling,
- de bepalingen inzake de vaststelling van de eisen om voor durumtarwe voor de in artikel 5 bedoelde toeslag op de areaalbetaling en voor de in dat artikel bedoelde specifieke steun in aanmerking te komen, en met name inzake de aanwijzing van de betrokken regio's,
- de bepalingen inzake het uit productie nemen van grond, en met name de bepalingen voor artikel 6, lid 3; deze voorwaarden kunnen voorzien in het telen van producten zonder betaling,
- de bepalingen betreffende de voorwaarden voor de toepassing van artikel 7; de omstandigheden waaronder afwijkingen van dit artikel kunnen worden toegestaan en de verplichting voor de lidstaten om de overwogen maatregelen ter goedkeuring aan de Commissie voor te leggen, worden in deze voorwaarden omschreven.

Volgens diezelfde procedure kan de Commissie:

- ofwel de toekenning van de betalingen laten afhangen van het gebruik van specifiek zaad, van gecertificeerd zaad van durumtarwe of van zaad van bepaalde rassen van oliehoudende zaden, durumtarwe en lijnzaad, ofwel bepalen dat de lidstaten de toekenning van de betalingen van dergelijke eisen kunnen laten afhangen,
- toestaan dat de in artikel 8, lid 2, bedoelde data worden aangepast in bepaalde zones waar wegens de uitzonderlijke klimaatsomstandigheden de normale data niet toegepast kunnen worden.
- onder voorbehoud van de budgettaire situatie, toestaan dat in afwijking van artikel 8, lid 1, in jaren waarin als gevolg van uitzonderlijke weersomstandigheden de oogsten zoveel kleiner zijn dat de producenten zich geconfronteerd zien met ernstige financiële

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 (PB L 126 van 24.5.1996, blz. 37).

moeilijkheden, in bepaalde gebieden 50% van de areaalbetalingen en van de betalingen voor de braaklegging vóór 1 januari wordt uitgekeerd.

Artikel 10

De in dit hoofdstuk vervatte maatregelen worden beschouwd als interventie maatregelen ter regulering van de landbouwmarkten in de zin van artikel ... van Verordening (EG) nr./..

HOOFDSTUK II

Algemene bepalingen en overgangsbepalingen

Artikel 11

De areaalbetalingen, de betaling voor de braaklegging en het braak te leggen percentage bouwland die in deze verordening zijn vastgesteld, kunnen op grond van de ontwikkelingen op het vlak van productie, productiviteit en markten worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...

Artikel 12

Als specifieke maatregelen nodig zijn om de overgang van de geldende regeling naar de bij deze verordening ingestelde regeling te vergemakkelijken, dan worden die maatregelen vastgesteld volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92.

Artikel 13

Verordening (EEG) nr. 1765/92 wordt ingetrokken.

Artikel 14

1. Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.
2. Deze verordening is van toepassing met ingang van het verkoopseizoen 2000/2001.
3. Verordening (EEG) nr. 1765/92 blijft van toepassing voor het verkoopseizoen 1999/2000.

Voor de Raad

...

BIJLAGE I

Omschrijving van de producten

GN-code	Omschrijving
	I. GRANEN
1001 10 00	Harde tarwe
1001 90	Tarwe en mengkoren, andere dan harde tarwe
1002 00 00	Rogge
1003 00	Gerst
1004 00 00	Haver
1005	Maïs
1007 00	Graansorgho
1008	Boekweit, gierst (andere dan sorgho) en kanariezaad; andere granen
0709 90 60	Suikermaïs
	II. OLIEHOUDENDE ZADEN
1201 00	Sojabonen
ex 1205 00	Kool- en raapzaad
ex 1206 00 10	Zonnebloempitten
	III. EIWITHOUDENDE GEWASSEN
0713 10	Erwten
0713 50	Tuinbonen, paardenbonen en duivebonen
1209 29 50	Niet-bittere lupinen
	IV. VLAS ander dan vezelvas
ex 1204 00	Lijnzaad (<i>Linum usitatissimum</i> L.)

BIJLAGE II

Traditionele productiegebieden voor durumtarwe

<p>GRIEKENLAND</p> <p><i>Nomoi (prefecture) van de volgende regio's</i></p> <p>Centraal Griekenland Peloponnesos Ionische eilanden Thessalië Macedonië Egeïsche eilanden Thracië</p>	<p>OOSTENRIJK</p> <p>Pannonië</p>	<p>SPANJE</p> <p><i>Provincies</i></p> <p>Almería Badajoz Burgos Cádiz Córdoba Granada Huelva Jaén Málaga Navarra Salamanca Sevilla Toledo Zamora Zaragoza</p>
<p>FRANKRIJK</p> <p><i>Regio's</i></p> <p>Midi-Pyrénées Provence-Alpes-Côte d'Azur Languedoc-Roussillon</p> <p><i>Departementen</i>⁽¹⁾</p> <p>Ardèche Drôme</p>	<p>ITALIË</p> <p><i>Gewesten</i></p> <p>Abruzzen Basilicata Calabrië Campanië Lazio Marche Molise Umbrië Apulië Sardinië Sicilië Toscanië</p>	<p>PORTUGAL</p> <p><i>Distritos</i></p> <p>Santarém Lisboa Setúbal Portalegre Évora Beja Faro</p>

(1) Elk van deze departementen kan bij één van de bovenstaande regio's worden gevoegd.

*BIJLAGE III***Gegarandeerde maximumarealen voor de toeslag op de areaalbetaling voor durumtarwe**

	<i>(hectare)</i>
Griekenland	617 000
Spanje	594 000
Frankrijk	208 000
Italië	1 646 000
Oostenrijk	7 000
Portugal	59 000

*BIJLAGE IV***Gegarandeerde maximumarealen voor de specifieke steun voor durumtarwe**

	<i>(hectare)</i>
Duitsland	10 000
Spanje	4 000
Frankrijk	50 000
Italië	4 000
Verenigd Koninkrijk	5 000

98/0109 (CNS)

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) Nr. . . . VAN DE RAAD

van . . .

van houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees

(98/C 170/03)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 42 en 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

- (1) Overwegende dat de werking en de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt voor landbouwproducten gepaard moeten gaan met de totstandkoming van een gemeenschappelijk landbouwbeleid en dat dit beleid met name een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten dient te omvatten, die verschillende vormen kan aannemen naar gelang van de producten;
- (2) Overwegende dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid tot doel heeft de in artikel 39 van het Verdrag vermelde doelstellingen te bereiken; dat, om de markten te stabiliseren en de landbouwbevolking een redelijke levensstandaard te verzekeren, in de rundvleessector maatregelen inzake de interne markt moeten worden genomen die met name voorzien in rechtstreekse betalingen voor rundvleesproducenten en in een steunregeling voor de particuliere opslag;
- (3) Overwegende dat, om de vleesconsumptie in de Gemeenschap opnieuw in evenwicht te brengen, ten gunste van de rundvleessector, en de concurrentiepositie van deze producten op de internationale markten te verbeteren, het niveau van de marktsteun geleidelijk moet worden verlaagd; dat, gelet op de gevolgen daarvan voor de producenten, de op grond van de gemeenschappelijke marktordering verleende inkomenssteun moet worden aangepast en hervormd; dat het dienstig is daartoe een uitgebreid systeem van rechtstreekse betalingen voor de producenten vast te stellen; dat de bedragen van die betalingen hoger moeten worden naarmate geleidelijk de marktsteun wordt verlaagd;
- (4) Overwegende dat, wegens de uiteenlopende activiteiten in de rundveehouderij, de rechtstreekse betalingen onder meer moeten worden toegekend in de vorm van een speciale premie voor stieren en ossen, een premie voor het aanhouden van zoogkoeien en een melkkoeienpremie; dat de toekenning van deze premies niet tot een toename van de totale productie mag leiden; dat het aantal voor een premie in aanmerking komende mannelijke runderen en zoogkoeien daarom moet worden beperkt door toepassing van respectievelijk regionale en individuele maxima en, voor de speciale premie, een maximumaantal dieren per bedrijf; dat voor de melkkoeienpremie een analoge beperking geldt op basis van de individuele referentiehoeveelheden van de betrokken producenten, die dienen als basisreferentie voor de berekening van het steunbedrag; dat het regionale maximum voor de speciale premie op het bestaande niveau moet worden gehandhaafd;
- (5) Overwegende dat de omstandigheden voor de productie van ossen meestal verschillen van die voor stieren; dat het daarom verantwoord is voor de speciale premie voor ossen een ander bedrag per dier vast te stellen dan voor stieren; dat de speciale premie voor ossen evenwel moet worden opgesplitst in twee betalingen voor specifieke leeftijdstranches;
- (6) Overwegende dat het slachten van een te groot aantal ossen gedurende het slachtseizoen in de lidstaten waar deze productie zeer belangrijk is, ertoe kan leiden dat de markt wordt verstoord en dat met name de marktprijzen dalen; dat, om de slacht van ossen buiten de jaarlijkse weide-uitstoot te bevorderen, onder bepaalde voorwaarden bovenop de speciale premie een extra premie moet worden toegekend voor dieren die buiten het seizoen in de eerste drieëntwintig weken van het jaar worden geslacht;
- (7) Overwegende dat, om de regeling soepeler te maken voor de producenten, de zoogkoeienpremie ook moet worden toegekend voor vaarzen die voldoen aan dezelfde eisen inzake ras als zoogkoeien; dat het aantal voor de premie in aanmerking komende vaarzen in zoogkoeienbeslagen evenwel moet worden beperkt tot de normale vervangingsgraad;
- (8) Overwegende dat de zoogkoeienpremie in eerste instantie alleen mag worden toegekend aan producenten die geen melk aan zuivelfabrieken leveren waarvoor een extra heffing moet worden betaald als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad van 28 december 1992 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten⁽¹⁾; dat evenwel ook inkomenssteun moet wor-

⁽¹⁾ PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 614/97 van 8.4.1997 (PB L 94 van 9.4.1997, blz. 4).

- den verleend aan middelgrote en kleine bedrijven met een melkvee- en een zoogkoeienbeslag; dat de zoogkoeienpremie bijgevolg ook moet worden toegekend aan gemengde bedrijven met een totale individuele referentiehoeveelheid melk van ten hoogste 120 000 kilogram;
- (9) Overwegende dat het, wat de zoogkoeienpremie betreft, dienstig is de individuele maxima voor de producenten te handhaven; dat sommige premierechten die op basis van de individuele maxima waren verleend, in het verleden niet zijn gebruikt; dat deze ongebruikte rechten waarschijnlijk tot een toename van de productie en een verhoging van de uitgaven zullen leiden, vooral omdat nu ook vaarzen volledig in aanmerking zullen komen voor de zoogkoeienpremie; dat om dit te voorkomen, het totale aantal premierechten voor zoogkoeien van elke lidstaat moet worden vastgesteld op basis van de premies die tijdens bepaalde referentie jaren werkelijk zijn betaald, verhoogd met een marge om de nationale reserve aan te houden; dat de lidstaten de nodige maatregelen moeten nemen om ervoor te zorgen dat hun nationale maxima niet worden overschreden; dat zij zo nodig de individuele maxima van hun producenten zonder compensatie moeten aanpassen aan de hand van objectieve criteria; dat deze criteria met name moeten garanderen dat de betrokken producenten gelijk worden behandeld en dat aan hun legitieme verwachtingen wordt voldaan;
- (10) Overwegende dat het productiepeil van een producent kan variëren door wijzigingen in de veestapel of in de productiecapaciteit; dat het dus raadzaam is te bepalen dat premierechten voor zoogkoeien die binnen de individuele maxima zijn verkregen, onder bepaalde voorwaarden aan andere producenten kunnen worden overgedragen, hetzij samen met het bedrijf, hetzij zonder de band tussen de premierechten en de geëxploiteerde oppervlakten te handhaven;
- (11) Overwegende dat nieuwe producenten en producenten die al een bedrijf hadden maar van wie het individuele maximum om uiteenlopende redenen niet overeenkomt met de gewijzigde situatie van hun zoogkoeienbeslag, niet van hun recht op de premie mogen worden uitgesloten; dat daarom moet worden bepaald dat nationale reserves moeten worden gevormd die volgens communautaire criteria worden aangelegd en beheerd; dat het om dezelfde reden passend is voor de overdracht van premierechten zonder overdracht van het bedrijf regels op te leggen op grond waarvan een deel van de overgedragen rechten zonder compensatie wordt ingetrokken en aan de nationale reserve toegewezen;
- (12) Overwegende dat het wenselijk is de lidstaten in staat te stellen een verband te leggen tussen gevoelige zones of plaatsen en de zoogkoeienhouderij, om te zorgen dat deze productietak vooral gehandhaafd wordt in streken waar er geen alternatief voor is;
- (13) Overwegende dat, gelet op de tendens tot intensivering van de rundveehouderij, de premies voor vee moeten worden beperkt rekening houdend met de voeder capaciteit van elk bedrijf in verhouding tot het aantal en de categorieën dieren die er worden gehouden; dat, om te voorkomen dat te intensief wordt geproduceerd, dergelijke premies slechts mogen worden toegekend als op het bedrijf een maximale veebezetting in acht wordt genomen; dat evenwel rekening moet worden gehouden met de situatie van kleine producenten;
- (14) Overwegende dat, om de extensivering van de productie zodanig te bevorderen dat de milieudoelinden efficiënter kunnen worden nagestreefd, een aanvullend bedrag moet worden toegekend aan producenten die aan strenge en verantwoorde eisen inzake de veebezetting voldoen; dat, om te voorkomen dat het totale niveau van de steun sterk wordt gewijzigd en om de uitgaven binnen redelijke perken te houden, moet worden voorzien in de mogelijkheid om het aanvullende bedrag zo nodig aan te passen;
- (15) Overwegende dat in verband met de verlaging van de marktsteun in de rundvleessector ook inkomenssteun voor melkproducenten moet worden verleend in de vorm van een melkkoeienpremie; dat deze steun moet worden toegekend op basis van de individuele referentiehoeveelheden van de betrokken producenten en de gemiddelde melkgift in de lidstaat waar hun bedrijf is gevestigd; dat de melkkoeienpremie eenvoudigheidshalve moet worden beheerd en toegekend samen met de overeenkomstige inkomenssteun voor melkkoeien in het kader van de gemeenschappelijke marktordening voor melk en zuivelproducten; dat bij deze steun rekening wordt gehouden met de gemiddelde melkgift in de Gemeenschap; dat daartoe bij de berekening van de bedragen van de melkkoeienpremie per lidstaat rekening moet worden gehouden met het verschil tussen de gemiddelde melkgift in de Gemeenschap en die in de betrokken lidstaat;
- (16) Overwegende dat de omstandigheden voor de rundvleesproductie en de inkomenssituatie van de producenten in de onderscheiden productiegebieden van de Gemeenschap sterk kunnen verschillen; dat een voor de hele Gemeenschap geldende regeling met uniforme betalingen voor alle producenten te star zou zijn om adequaat te kunnen inspelen op de structurele en natuurlijke verschillen en op de uiteenlopende behoeften die daaruit voortvloeien; dat het daarom dienstig is een flexibel kader te scheppen voor extra communautaire betalingen die de lidstaten binnen vastgestelde totaalbedragen vaststellen en verrichten overeenkomstig bepaalde gemeenschappelijke criteria; dat de totaalbedragen aan de lidstaten moeten worden toegewezen op basis van hun aandeel in de rundvleesproductie van de Gemeenschap dat de gemeenschappelijke criteria onder meer tot doel hebben te voorkomen dat de extra betalingen discriminerend werken, en volledig rekening te hou-

den met de desbetreffende multilaterale verbintenissen van de Gemeenschap; dat het met name van essentieel belang is de lidstaten ertoe te verplichten hun discretionaire bevoegdheden uitsluitend op basis van objectieve criteria te gebruiken, het beginsel van gelijke behandeling volledig in acht te nemen en markt- en concurrentiedistorsies te voorkomen; dat dient te worden bepaald welke vormen de extra betalingen mogen aannemen; dat het hierbij om veebetalingen voor bepaalde categorieën runderen en om areaalbetalingen moet gaan;

- (17) Overwegende dat voor de extra veebetalingen kwantitatieve beperkingen moeten worden opgelegd om de productie binnen redelijke perken te houden; dat ook het totaalbedrag van de steun die per dier en, indien van toepassing, per jaar mag worden toegekend, moet worden beperkt; dat de lidstaten voorts ook een aanpak met eisen inzake de veebezetting moeten volgen;
- (18) Overwegende dat extra areaalbetalingen slechts mogen worden toegekend voor blijvend grasland waarvoor geen andere communautaire marktsteun wordt verleend; dat de areaalbetalingen moeten worden toegepast binnen de grenzen van regionale basisarealen blijvend grasland, die de lidstaten aan de hand van historische referentiegegevens moeten vaststellen; dat het maximumbedrag aan areaalbetalingen dat per hectare mag worden toegekend, inclusief extra areaalbetalingen in het kader van de gemeenschappelijke marktordening voor melk en zuivelproducten, vergelijkbaar moet zijn met de gemiddelde steun per hectare in het kader van de steunregeling voor de producenten van bepaalde akkerbouwgewassen;
- (19) Overwegende dat de rechtstreekse betalingen slechts mogen worden uitgekeerd als de houders van de betrokken dieren voldoen aan de communautaire voorschriften inzake identificatie en registratie van runderen; dat, om het gewenste economische effect te bereiken, de rechtstreekse betalingen binnen bepaalde termijnen moeten worden toegekend;
- (20) Overwegende dat het gebruik van bepaalde stoffen in de rundvleesproductie krachtens de wetgeving van de Gemeenschap verboden is; dat passende sancties moeten worden toegepast als de betrokken bepalingen niet worden nageleefd;
- (21) Overwegende dat openbare interventie in de vorm van aankoop door interventiebureaus en openbare opslag, in het kader van de in deze verordening vastgestelde prijsregelingen en inkomenssteunregeling niet langer onontbeerlijk is om de markt in evenwicht te houden, maar tot aanzienlijke uitgaven zou leiden; dat die interventie bijgevolg geleidelijk moet worden afgebouwd; dat evenwel moet worden voorzien in steun voor particuliere opslag om bij te dragen tot een stabilisering van de marktprijzen op een peil dicht bij de basisprijs, die het gewenste niveau voor marktondersteuning aangeeft; dat, om

dat doel te bereiken, de Commissie moet worden gemachtigd om tot toekenning van steun voor particuliere opslag te besluiten zodra de marktprijs minder dan 103 % van de basisprijs bedraagt; dat moet worden bepaald dat de steunregeling voor particuliere opslag moet worden toegepast op basis van het indelingsschema dat is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1208/81 van de Raad van 28 april 1981 tot vaststelling van het communautaire indelingsschema voor geslachte volwassen runderen⁽¹⁾;

- (22) Overwegende dat de eenmaking van de communautaire markt voor rundvlees gepaard moet gaan met de invoering van een uniforme regeling van het handelsverkeer aan de buitengrenzen van de Gemeenschap; dat de communautaire markt in beginsel zal worden gestabiliseerd als de maatregelen voor de interne markt worden aangevuld met een regeling van het handelsverkeer die invoerrechten en uitvoerrestituties omvat; dat de regeling van het handelsverkeer gebaseerd moet zijn op de verbintenissen die zijn aangegaan bij de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde;
- (23) Overwegende dat, om de omvang van de handel in rundvlees met derde landen te kunnen volgen, een stelsel van invoer- en uitvoercertificaten voor bepaalde producten moet worden opgezet, dat onder meer voorziet in het stellen van een zekerheid om de uitvoering te garanderen van de transacties waarvoor deze certificaten worden afgegeven;
- (24) Overwegende dat, om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde landbouwproducten, te voorkomen of te beperken, in bepaalde situaties de invoer van één of meer van deze producten aan een aanvullend invoerrecht moet worden onderworpen;
- (25) Overwegende dat op bepaalde voorwaarden aan de Commissie de bevoegdheid dient te worden verleend om de tariefcontingenten te openen en te beheren die voortvloeien uit de overeenkomstig het Verdrag gesloten internationale overeenkomsten of uit andere besluiten van de Raad;
- (26) Overwegende dat de deelneming van de Gemeenschap aan de internationale handel in rundvlees moet worden veiliggesteld door middel van bepalingen inzake de toekenning van restituties bij uitvoer naar derde landen die op het prijsverschil tussen de Gemeenschap en de wereldmarkt zijn gebaseerd en binnen de in de WTO-Overeenkomst inzake de landbouw⁽²⁾ gestelde grenzen blijven; dat voor deze restituties beperkingen qua hoeveelheid en waarde moeten gelden;
- (27) Overwegende dat er bij de vaststelling van de restituties voor moet worden gezorgd dat de beperkin-

⁽¹⁾ PB L 123 van 7.5.1981, blz. 3. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1026/91 (PB L 106 van 26.4.1991, blz. 2).

⁽²⁾ PB L 336 van 23.12.1994, blz. 22.

- gen in waarde in acht worden genomen en wel via het toezicht op de betalingen overeenkomstig de voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw geldende voorschriften; dat het toezicht door middel van verplichte vaststelling vooraf van de restituties kan worden vergemakkelijkt, waarbij in het geval van gedifferentieerde restituties de mogelijkheid moet worden geboden om binnen een geografisch gebied waarvoor hetzelfde restitutiebedrag geldt, de vermelde bestemming door een andere te vervangen; dat bij wijziging van de bestemming de voor de werkelijke bestemming geldende restitutie moet worden betaald met als maximum het bedrag dat geldt voor de vooraf vastgestelde bestemming;
- (28) Overwegende dat, om de beperkingen in hoeveelheid in acht te kunnen nemen, een betrouwbaar en effectief toezichtstelsel moet worden ingesteld; dat hiertoe de toekenning van restituties aan een uitvoercertificaat moet worden gekoppeld; dat restituties moeten worden toegekend tot de hoeveelheden waarvoor dit in het kader van de beperkingen mogelijk is, afhankelijk van de specifieke situatie voor elk betrokken product; dat hierop uitsluitend uitzonderingen kunnen worden gemaakt voor voedselhulp, waarvoor geen enkele beperking geldt; dat het toezicht op de hoeveelheden die gedurende de verkoopseizoenen als bedoeld in de WTO-Overeenkomst inzake landbouw met restitutie worden uitgevoerd, moet worden uitgeoefend aan de hand van de voor elk verkoopseizoen afgegeven uitvoercertificaten;
- (29) Overwegende dat, ter aanvulling van het hierboven beschreven stelsel en voor zover nodig voor de goede werking daarvan, de mogelijkheid moet worden geopend om de toepassing van de regeling actieve veredeling te reguleren of, wanneer de marktsituatie zulks vereist, te verbieden;
- (30) Overwegende dat het stelsel van douanerechten het mogelijk maakt af te zien van iedere andere beschermende maatregel aan de buitengrenzen van de Gemeenschap; dat de voor de interne markt en de douanerechten geldende mechanismen echter in uitzonderlijke omstandigheden te kort kunnen schieten; dat, om de markt van de Gemeenschap in dergelijke gevallen niet zonder bescherming te laten tegen verstoringen die hieruit kunnen voortvloeien, de Gemeenschap in staat moet worden gesteld snel alle vereiste maatregelen te nemen; dat deze maatregelen in overeenstemming moeten zijn met de verplichtingen die uit de desbetreffende WTO-Overeenkomsten voortvloeien;
- (31) Overwegende dat, om de deugdelijke toepassing van de bij deze verordening ingestelde instrumenten te garanderen, de Commissie volledig moet worden geïnformeerd over de ontwikkeling van de prijzen op de gemeenschappelijke markt voor rundvlees; dat daarom moet worden voorzien in een systeem voor de notering van de prijzen van volwassen runderen en van het vlees daarvan;
- (32) Overwegende dat moet worden voorzien in het nemen van maatregelen in het geval dat een aanzienlijke stijging of daling van de prijzen de markt van de Gemeenschap verstoort of dreigt te verstoren;
- (33) Overwegende dat beperkingen van het vrije verkeer die voortvloeien uit de toepassing van maatregelen om de verbreiding van dierziekten tegen te gaan, moeilijkheden op de markt van een of meer lidstaten kunnen veroorzaken; dat moet worden voorzien in de mogelijkheid deze situaties te verhelpen door buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de markt;
- (34) Overwegende dat sommige steunmaatregelen de eenmaking van de markt gevaar zouden brengen; dat daarom de Verdragsbepalingen die het mogelijk maken steunmaatregelen van de lidstaten te beoordelen en dergelijke maatregelen die onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt te verbieden, van toepassing moeten worden verklaard binnen de werkingssfeer van de gemeenschappelijke marktordening voor rundvlees;
- (35) Overwegende dat, gezien de ontwikkelingen die de gemeenschappelijke markt voor rundvlees ondergaat, de lidstaten en de Commissie elkaar voortdurend de voor de toepassing van deze verordening benodigde informatie moeten verstrekken;
- (36) Overwegende dat, om de uitvoering van de voorgenomen maatregelen te vergemakkelijken, moet worden voorzien in een procedure waarbij in het kader van een Comité van beheer een nauwe samenwerking tussen de lidstaten en de Commissie tot stand wordt gebracht;
- (37) Overwegende dat de uitgaven die de lidstaten doen als gevolg van de uit de toepassing van deze verordening voortvloeiende verplichtingen, door de Gemeenschap moeten worden gefinancierd overeenkomstig Verordening (EG) nr. . . ./. . van de Raad betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;
- (38) Overwegende dat bij de gemeenschappelijke ordening van de markten in de sector rundvlees gelijkelijk en op passende wijze rekening moet worden gehouden met de in de artikelen 39 en 110 van het Verdrag gestelde doeleinden;
- (39) Overwegende dat de gemeenschappelijke marktordening voor rundvlees, die is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad⁽¹⁾, herhaaldelijk is gewijzigd; dat de betrokken teksten talrijk, ingewikkeld en over verscheidene publicatiebladen verspreid zijn, waardoor zij moeilijk te gebruiken zijn en dus de duidelijkheid ontberen die een wezenlijk kenmerk van alle regelgeving dient te zijn; dat daarom deze teksten in een nieuwe verordening

⁽¹⁾ PB L 148 van 28.6.1968, blz. 24. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2634/97 (PB L 356 van 31.12.1997, blz. 13).

moeten worden geconsolideerd en de genoemde Verordening (EEG) nr. 805/68 moet worden ingetrokken; dat Verordening (EEG) nr. 1892/87 van de Raad van 2 juli 1987 betreffende het noteren van de marktprijzen in de sector rundvlees⁽¹⁾, waarvoor Verordening (EEG) nr. 805/68 de rechtsgrond vormde, wordt vervangen door een nieuwe bepaling in deze verordening en bijgevolg moet worden ingetrokken;

- (40) Overwegende dat zich bij de overgang van de bij Verordening (EEG) nr. 805/68 vastgestelde regeling naar de bij deze verordening vastgestelde regeling moeilijkheden zouden kunnen voordoen die in deze verordening niet worden behandeld; dat met het oog op deze mogelijkheid moet worden bepaald dat de Commissie de nodige overgangsmaatregelen vaststelt; dat de Commissie ook moet worden gemachtigd om specifieke praktische problemen op te lossen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees omvat een regeling voor de interne markt en voor het handelsverkeer met derde landen en geldt voor de volgende producten:

GN-code	Omschrijving
a) 0102 90 05 t/m 0102 90 79	Levende runderen (huisdieren), andere dan fokdieren van zuiver ras
0201	Vlees van runderen, vers of gekoeld
0202	Vlees van runderen, bevroren
0206 10 95	Longhaasjes en omlopen, vers of gekoeld
0206 29 91	Longhaasjes en omlopen, bevroren
0210 20	Vlees van runderen, gezouten, gepekeld, gedroogd of gerookt
0210 90 41	Longhaasjes en omlopen, gezouten, gepekeld, gedroogd of gerookt
0210 90 90	Eetbaar meel en poeder, van vlees of slachtafvallen
1602 50 10	Andere bereidingen en conserven, van vlees of van slachtafvallen van runderen, niet gekookt en niet gebakken; mengsels van gekookt of gebakken vlees of gebakken slachtafvallen met niet-gekookt of niet-gebakken vlees of niet-gekookte of niet-gebakken slachtafvallen

1602 90 61
Andere bereidingen en conserven, bevattende vlees of slachtafvallen van runderen, niet gekookt en niet gebakken; mengsels van gekookt of gebakken vlees of gekookte of gebakken slachtafvallen met niet-gekookt of niet-gebakken vlees of niet-gekookte of niet-gebakken slachtafvallen

b) 0102 10
Levende runderen, fokdieren van zuiver ras

0206 10 91
Eetbare slachtafvallen van runderen, zonder longhaasjes en omlopen, vers of gekoeld

0206 10 99
andere dan bestemd voor de vervaardiging van farmaceutische producten

0206 21 00
Eetbare slachtafvallen van runderen, zonder longhaasjes en omlopen, bevroren

0206 22 90
0206 29 99
andere dan bestemd voor de vervaardiging van farmaceutische producten

0210 90 49
Eetbare slachtafvallen van runderen, gezouten, gepekeld, gedroogd of gerookt, andere dan longhaasjes en omlopen

ex 1502 00 90
Rundvet, ruw of gesmolten, ook indien geperst of met behulp van oplosmiddelen geëxtraheerd

1602 50 31 t/m 1602 50 80
Andere bereidingen en conserven, van vlees of van slachtafvallen van runderen, andere dan niet gekookt en niet gebakken; mengsels van gekookt of gebakken vlees of gekookte of gebakken slachtafvallen met niet-gekookt of niet-gebakken vlees of niet-gekookte of niet-gebakken slachtafvallen

1602 90 69
Andere bereidingen en conserven, bevattende vlees of slachtafvallen van runderen, andere dan niet gekookt en niet gebakken, en mengsels van gekookt of gebakken vlees of gekookte of gebakken slachtafvallen met niet-gekookt en niet-gebakken vlees of niet-gekookte of niet-gebakken slachtafvallen.

2. In deze verordening wordt verstaan onder:

a) „runderen”: levende runderen (huisdieren), andere dan fokdieren van zuiver ras, van de GN-codes 0102 90 05 tot en met 0102 90 79;

b) „volwassen runderen”: runderen met een levend gewicht van meer dan 300 kilogram.

⁽¹⁾ PB L 182 van 3.7.1987, blz. 29.

HOOFDSTUK I**Interne markt****Artikel 2**

Ter aanmoediging van de initiatieven van het bedrijfsleven om de aanpassing van het aanbod aan de eisen van de markt te vergemakkelijken, kunnen voor de in artikel 1 bedoelde producten de volgende communautaire maatregelen worden genomen:

- a) maatregelen om de rundveefokkerij te verbeteren;
- b) maatregelen om de productie, de verwerking en de afzet beter te organiseren;
- c) maatregelen om de kwaliteit te verbeteren;
- d) maatregelen die het mogelijk maken ramingen op korte en lange termijn op te stellen aan de hand van gegevens over de gebruikte productiemiddelen;
- e) maatregelen die de constatering van de ontwikkeling van de marktprijzen vergemakkelijken.

De algemene voorschriften betreffende deze maatregelen worden door de Raad vastgesteld volgens de procedure van artikel 43, lid 2 van het Verdrag.

TITEL 1**RECHTSTREEKSE BETALINGEN****Artikel 3**

In deze titel wordt verstaan onder:

- a) producent: een individuele landbouwer, natuurlijke persoon of rechtspersoon, of een groepering van natuurlijke personen of rechtspersonen, ongeacht de rechtspositie van die groepering en van haar leden volgens het nationale recht, van wie, respectievelijk waarvan, het bedrijf zich op het grondgebied van de Gemeenschap bevindt en die runderen houdt;
- b) bedrijf: het geheel van door de producent beheerde productie-eenheden op het grondgebied van een zelfde lidstaat;
- c) regio: een lidstaat of een gebied in een lidstaat, naar keuze van de betrokken lidstaat;
- d) stier: een ongecastreerd mannelijk rund;
- e) os: een gecastreerd mannelijk rund;
- f) zoogkoe: een koe van een vleesras of verkregen door kruising met een vleesras, die behoort tot een beslag dat wordt gebruikt voor het opfokken van kalveren voor de vleesproductie;

g) vaars: een vrouwelijk rund van een vleesras of verkregen door kruising met een vleesras, dat ouder is dan acht maanden, nog niet heeft gekalfd en behoort tot een beslag dat wordt gebruikt voor het opfokken van kalveren voor de vleesproductie;

h) blijvend grasland: grond die geen deel uitmaakt van een vruchtwisseling en die blijvend (ten minste vijf jaar) als grasland wordt gebruikt, ongeacht of het ingezaaid dan wel natuurlijk grasland betreft.

Afdeling 1**Premieregeling****Onderafdeling 1****Speciale premie****Artikel 4**

1. Aan rundvleesproducenten die op hun bedrijf mannelijke runderen houden, kan op hun verzoek een speciale premie worden verleend. Deze premie wordt per kalenderjaar en per bedrijf tot het regionale maximum toegekend voor ten hoogste 90 dieren van elke in lid 2 bedoelde leeftijdstranche.

2. De speciale premie wordt ten hoogste:

- a) één keer toegekend voor elke stier van ten minste tien maanden oud,
- b) twee keer toegekend voor elke os, namelijk:
 - de eerste keer als het dier tien maanden oud is,
 - de tweede keer nadat het dier 22 maanden oud is geworden.

3. Om voor de speciale premie in aanmerking te komen:

- a) moet ieder dier waarvoor een aanvraag is ingediend, gedurende een nader te bepalen periode door de producent worden gemest,
- b) moet ieder dier tot de slacht vergezeld gaan van een in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad⁽¹⁾ bedoeld dierenpaspoort waarop alle relevante gegevens in verband met de premie zijn vermeld, of, als een dergelijk paspoort niet voorhanden is, van een gelijkwaardig administratief document.

⁽¹⁾ PB L 117 van 7.5.1997, blz. 1.

4. Als in een regio het totale aantal stieren van ten minste tien maanden oud en ossen van tien tot 22 maanden oud, waarvoor een premie is aangevraagd en die voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de speciale premie, het in bijlage 1 vermelde regionale maximum overschrijdt, wordt het aantal dieren dat op grond van lid 2, onder a) en b), voor een premie in aanmerking komt, in het betrokken jaar per producent evenredig verminderd.

In dit artikel wordt onder „regionaal maximum” het aantal dieren verstaan waarvoor in een regio en voor een bepaald kalenderjaar een speciale premie kan worden toegekend.

5. De lidstaten kunnen besluiten de speciale premie toe te kennen bij het slachten van de runderen. In dat geval wordt voor stieren het in lid 2, onder a), bedoelde leeftijdscriterium vervangen door een minimumgewicht van 200 kg.

De premie wordt uitbetaald of doorbetaald aan de producent.

Het Verenigd Koninkrijk wordt gemachtigd in Noord-Ierland een andere regeling voor de toekenning van de speciale premie toe te passen dan voor de rest van zijn grondgebied.

6. De premie bedraagt:

- a) per in aanmerking komende stier:
- 165 ECU voor het kalenderjaar 2000,
 - 195 ECU voor het kalenderjaar 2001,
 - 220 ECU voor het kalenderjaar 2002 en de daaropvolgende kalenderjaren;
- b) per in aanmerking komende os en leeftijdstranche:
- 130 ECU voor het kalenderjaar 2000,
 - 150 ECU voor het kalenderjaar 2001,
 - 170 ECU voor het kalenderjaar 2002 en de daaropvolgende kalenderjaren.

7. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast volgens de procedure van artikel 39.

Onderafdeling 2

Seizoencorrectiepremie

Artikel 5

1. Wanneer in een lidstaat:

- a) het aantal ossen dat in een bepaald jaar is geslacht, groter is dan 60% van het totaal aantal per jaar geslachte mannelijke runderen, en

- b) het aantal ossen dat in de periode van 1 september tot en met 30 november van een bepaald jaar is geslacht, groter is dan 35% van het totaal per jaar geslachte ossen,

kunnen de producenten op aanvraag bovenop de speciale premie een extra premie verkrijgen (seizoencorrectiepremie). Als beide genoemde drempelpercentages in Ierland of Noord-Ierland zijn bereikt, is de premie van toepassing in Ierland en in Noord-Ierland.

Voor de toepassing van dit artikel in het Verenigd Koninkrijk wordt Noord-Ierland als een aparte eenheid beschouwd.

2. Deze premie bedraagt:

- 72,45 ECU per dier dat in de eerste 15 weken van een bepaald jaar is geslacht,
- 54,34 ECU per dier dat in de 16e of de 17e week van een bepaald jaar is geslacht,
- 36,23 ECU per dier dat in de 18e tot en met 21e week van een bepaald jaar is geslacht,
- 18,11 ECU per dier dat in de 22e of de 23e week van een bepaald jaar is geslacht.

3. Een lidstaat kan als het in lid 1, onder b), bedoelde percentage niet wordt bereikt, besluiten als seizoencorrectiepremie 60% van de in lid 2 vermelde bedragen toe te kennen wanneer de premie tevoren al aan de producenten van de lidstaat werd toegekend.

In dat geval moet elke betrokken lidstaat ervoor zorgen dat de maatregel geen extra kosten voor het betrokken begrotingsjaar meebrengt, door overeenkomstige verlaging van de onderstaande bedragen:

- het bedrag van de in die lidstaat toegekende speciale premie voor de tweede leeftijdstranche voor ossen en/of
- het bedrag van de op grond van afdeling 2 uit te keren extra betalingen,

en moet hij de Commissie van de toegepaste verlaging in kennis stellen.

Met het oog op de toepassing van deze maatregel worden Ierland en Noord-Ierland als één geheel beschouwd voor de berekening van het in lid 1, onder b), vermelde percentage en bijgevolg voor de toekenning van de premie.

4. Om vast te stellen of de in dit artikel vermelde percentages zijn overschreden, wordt rekening gehouden met het aantal dieren dat is geslacht in het tweede jaar voorafgaand aan dat waarin het voor de premie in aanmerking komend dier is geslacht.

5. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast volgens de procedure van artikel 39.

Onderafdeling 3

Zoogkoeienpremie

Artikel 6

1. Aan producenten die op hun bedrijf zoogkoeien houden, kan op hun verzoek een premie voor het aanhouden van zoogkoeien worden verleend (zoogkoeienpremie). Het betreft een premie per kalenderjaar en per bedrijf, toegekend binnen individuele maxima.

2. De zoogkoeienpremie wordt toegekend aan alle producenten

- a) die geen melk of zuivelproducten leveren in de twaalf maanden na de indiening van de aanvraag; rechtstreekse levering van melk of zuivelproducten van het bedrijf aan de consument vormt echter geen beletsel voor de verlening van de premie,
- b) die melk of zuivelproducten leveren en wier totale individuele referentiehoeveelheid als bedoeld in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 ten hoogste 120 000 kilogram bedraagt,

op voorwaarde dat zij gedurende ten minste zes opeenvolgende maanden vanaf de datum van indiening van de aanvraag een aantal zoogkoeien houden dat ten minste gelijk is aan 80 % van het aantal waarvoor de premie is aangevraagd en een aantal vaarzen dat ten hoogste gelijk is aan 20 % van het aantal zoogkoeien waarvoor de premie is aangevraagd.

Voor de vaststelling van het aantal dieren dat in aanmerking komt op grond van de punten a) en b) van de eerste alinea zal aan de hand van de in artikel 15, lid 3, van Verordening (EG) nr. .../. van de Raad (melk) bedoelde referentiehoeveelheid en de gemiddelde melkproductie in de lidstaat waar het bedrijf is gevestigd, worden bepaald of de koeien tot een zoogkoeienbeslag dan wel tot een melkkoeienbeslag behoren.

3. Het recht van de producenten op de premie wordt beperkt door toepassing van het in artikel 7 gedefinieerde individuele maximum.

4. De premie per in aanmerking komend dier bedraagt:

- 155 ECU voor het kalenderjaar 2000,
- 170 ECU voor het kalenderjaar 2001,
- 180 ECU voor het kalenderjaar 2002 en de daaropvolgende kalenderjaren.

5. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 39 de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast, en met name die welke betrekking hebben op de in artikel 3 gegeven definitie van het begrip „zoogkoe”.

Artikel 7

1. Op 1 januari 2000 zal het individuele maximum van elke producent gelijk zijn aan het aantal premierechtten voor zoogkoeien (premierechten) waarover hij op 31 december 1999 overeenkomstig de communautaire voorschriften beschikt, eventueel aangepast overeenkomstig lid 3.

2. De lidstaten doen het nodige om ervoor te zorgen dat de som van de premierechtten voor hun grondgebied vanaf 1 januari 2000 de in bijlage II vastgestelde nationale maxima niet overschrijdt en dat de in artikel 9 bedoelde nationale reserves kunnen worden aangelegd.

3. Als voor de in lid 2 bedoelde aanpassing individuele maxima van producenten moeten worden verlaagd, gebeurt dit zonder compensatie en op basis van objectieve criteria, met name:

- de mate waarin de producenten hun individuele maxima hebben gebruikt gedurende de drie referentie-jaren die aan het jaar 2000 voorafgaan,
- de uitvoering van een investerings- of extensiveringsprogramma in de rundvleessector,
- specifieke natuurlijke omstandigheden of de toepassing van sancties waardoor de premie gedurende ten minste één referentiejaar niet of slechts gedeeltelijk is betaald,
- aanvullende uitzonderlijke omstandigheden die tot gevolg hebben dat de betalingen voor ten minste één referentiejaar niet overeenkomen met de werkelijke situatie zoals die tijdens de voorbije jaren is vastgesteld.

4. De premierechtten die in het kader van de in lid 2 vastgestelde maatregel zijn ingetrokken, worden geannuleerd.

5. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast volgens de procedure van artikel 39.

Artikel 8

1. Wanneer een producent zijn bedrijf verkoopt of anderszins overdraagt, kan hij al zijn rechten op de zoogkoeienpremie overdragen aan degene die zijn bedrijf overneemt. Hij kan zijn rechten ook geheel of gedeeltelijk overdragen aan andere producenten zonder zijn bedrijf over te dragen.

In geval van overdracht van premierechtten zonder overdracht van bedrijf, wordt een gedeelte van de overgedragen rechten, ten hoogste 15 %, zonder compensatie teruggegeven aan de nationale reserve van de lidstaat waar zijn bedrijf zich bevindt, met het oog op gratis herverdeling.

2. De lidstaten

- a) nemen de nodige maatregelen om te voorkomen dat premierechten door overdracht terechtkomen buiten gevoelige zones of buiten regio's waar de rundveehouderij voor de plaatselijke economie van groot belang is;
- b) kunnen bepalen dat de overdracht van rechten zonder overdracht van het bedrijf hetzij rechtstreeks tussen producenten, hetzij via de nationale reserve plaatsvindt.
3. De lidstaten kunnen vóór een nader te bepalen datum tijdelijke overdrachten toestaan van een gedeelte van de premierechten die de producent die erover beschikt, niet zal doen gelden.

4. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast volgens de procedure van artikel 39.

Zij kunnen met name omvatten:

- bepalingen die het de lidstaten mogelijk maken problemen in verband met de overdracht van premierechten door producenten die geen eigenaar zijn van de oppervlakten waarop hun bedrijf ligt, op te lossen, en
- specifieke voorschriften inzake de voor een gedeeltelijke overdracht van premierechten vereiste minimumaantallen.

Artikel 9

1. Elke lidstaat houdt een nationale reserve met premierechten voor zoogkoeien aan.
2. Onverminderd artikel 7, lid 4, worden premierechten die op grond van artikel 8, lid 1, of andere communautaire bepalingen zijn ingetrokken, aan de nationale reserve toegevoegd.
3. De lidstaten gebruiken hun nationale reserves voor de toekenning, binnen de grenzen van deze reserves, van premierechten, met name aan nieuwkomers, jonge landbouwers en andere prioritaire producenten.
4. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast volgens de procedure van artikel 39, en met name:
- maatregelen voor het geval in een lidstaat de nationale reserve niet wordt aangewend,
 - maatregelen inzake ongebruikte premierechten die aan de nationale reserve zijn teruggegeven.

Onderafdeling 4

Veebezetting

Artikel 10

1. Het totale aantal dieren waarvoor de speciale premie en de zoogkoeienpremie kan worden aangevraagd, wordt begrensd door de toepassing van een veebezettingsgetal van 2 GVE per hectare per kalenderjaar. Het veebezettingsgetal geeft de verhouding weer tussen het aantal grootvee-eenheden (GVE) en het areaal van het bedrijf dat voor de voeding van de dieren van hetzelfde bedrijf wordt gebruikt. Een producent wordt echter vrijgesteld van de toepassing van het veebezettingsgetal wanneer het aantal dieren op zijn bedrijf dat in aanmerking moet worden genomen voor de bepaling van het veebezettingsgetal, niet groter is dan 15 GVE.

2. Het veebezettingsgetal van het bedrijf wordt vastgesteld op grond van:

- a) de aantallen mannelijke runderen, zoogkoeien en vaarzen, schapen en/of geiten waarvoor premieaanvragen zijn ingediend, en het aantal melkkoeien dat nodig is voor de productie van de aan de producent toegekende totale referentiehoeveelheid melk. Voor de omrekening van het aldus verkregen aantal dieren in GVE wordt gebruik gemaakt van de omrekeningstabel in bijlage III;
- b) het voederareaal: de oppervlakte van het bedrijf die gedurende het hele kalenderjaar voor de rundveehouderij en de schapen- en/of geitenhouderij beschikbaar is. Bij de berekening van dat areaal wordt geen rekening gehouden met de oppervlakte van:
- gebouwen, bossen, vijvers en wegen,
 - percelen die worden gebruikt voor andere gewassen waarvoor een communautaire steunregeling geldt, of voor meerjarige teelten of tuinbouw, behalve percelen blijvend grasland waarvoor areaaluitkeringen worden toegekend overeenkomstig artikel 15 van deze verordening en artikel 18 van Verordening (EG) nr. . . . / . . (melk),
 - percelen waarvoor de steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen geldt, percelen die in aanmerking komen voor de steunregeling voor gedroogde voedergewassen, of die onder een nationaal of communautair braakleggingsprogramma vallen.

Het voederareaal omvat ook gezamenlijk gebruikt voederareaal en percelen die voor gemengde teelten worden gebruikt.

3. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 39 de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast. Hierbij gaat het met name om bepalingen:

- met betrekking tot gezamenlijk gebruikt areaal en percelen die voor gemengde teelten worden gebruikt;
- waarmee beoogd wordt te verhinderen dat de toepassing van het veebezettingsgetal wordt omzeild.

Onderafdeling 5

Extensiveringsbedrag

Artikel 11

1. Producenten die de speciale premie en/of de zoogkoeienpremie ontvangen, komen in aanmerking voor een aanvullend bedrag van 100 ECU per toegekende premie op voorwaarde dat in het betrokken kalenderjaar:

- de veebezetting van hun bedrijf lager is dan 1,4 GVE/ha,
- hun dieren tijdens de vegetatieperiode werkelijk op grasland worden gehouden.

2. Voor de toepassing van dit artikel:

- wordt in afwijking van artikel 10, lid 2, onder a), bij de vaststelling van het veebezettingsgetal van het bedrijf rekening gehouden met de mannelijke runderen, zoogkoeien, melkkoeien en vaarzen die tijdens het betrokken kalenderjaar op dat bedrijf aanwezig zijn, en met de schapen en/of de geiten waarvoor dat kalenderjaar premieaanvragen zijn ingediend. Het aantal dieren wordt in GVE omgerekend aan de hand van de omrekeningstabel in bijlage III.
- wordt in afwijking van artikel 10, lid 2, onder b), alleen het tijdelijk en het blijvend grasland van het bedrijf dat gedurende het hele kalenderjaar voor de rundveehouderij en de schapen- en/of geitenhouderij beschikbaar is, als „voederareaal” beschouwd.

3. Volgens de procedure van artikel 39:

- stelt de Commissie de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast,
- past de Commissie zo nodig het in lid 1 vastgestelde bedrag aan, met name rekening houdend met het aantal dieren dat het vorige kalenderjaar voor dat aanvullende bedrag in aanmerking kwam.

Onderafdeling 6

Melkkoeienpremie

Artikel 12

1. Het in artikel 15, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . . / . . . (melk) vastgestelde bedrag per premie-eenheid voor melkkoeien wordt aangevuld met de in bijlage IV vastgestelde bedragen per premie-eenheid.

2. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast volgens de procedure van artikel 39.

Afdeling 2

Extra betalingen

Artikel 13

1. Op jaarbasis doen de lidstaten aan de producenten op hun grondgebied extra betalingen binnen de grenzen van de in bijlage V vastgestelde totaalbedragen. Deze betalingen worden toegekend aan de hand van objectieve criteria, waaronder met name de betrokken productiestructuur en -omstandigheden, en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de producenten wordt gewaarborgd en distorsies op de markt en concurrentie-distorsies worden voorkomen. Bovendien mogen deze betalingen niet aan de schommelingen van de marktprijzen worden gekoppeld.

2. De extra betalingen kunnen de vorm aannemen van veebetalingen (artikel 14) en/of areaalbetalingen (artikel 15).

Artikel 14

1. Veebetalingen kunnen worden toegekend voor:

- a) mannelijke runderen,
- b) zoogkoeien,
- c) melkkoeien,
- d) vaarzen.

2. Voor de toekenning van veebetalingen gelden:

- a) de bijzondere bepalingen van bijlage VI,
- b) door de lidstaten vast te stellen specifieke eisen inzake de veebezetting.

3. De specifieke eisen inzake de veebezetting worden vastgesteld:

- op basis van het in artikel 10, lid 2, onder b), bedoelde voederareaal,
- met name rekening houdend met de gevolgen van het betrokken productietype voor het milieu, de milieugevoeligheid van het areaal dat voor de rundveehouderij wordt gebruikt en de maatregelen die zijn genomen om de toestand van dat areaal uit milieuoogpunt te stabiliseren of te verbeteren.

Artikel 15

1. De areaalbetalingen worden toegekend per hectare blijvend grasland:

- a) die gedurende het betrokken kalenderjaar voor een producent beschikbaar is,

- b) die niet wordt gebruikt om te voldoen aan de specifieke eisen inzake de veebezetting als bedoeld in artikel 14, lid 3, en
- c) waarvoor geen betalingen voor hetzelfde jaar worden aangevraagd in het kader van de steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen, de steunregeling voor gedroogde voedergewassen en communautaire steunregelingen voor andere gewassen in de sector meerjarige teelten of de sector tuinbouw.
2. Het areaal blijvend grasland in een regio waarvoor areaalbetalingen kunnen worden toegekend, is ten hoogste gelijk aan het desbetreffende regionale basisareaal.

De door de lidstaten vastgestelde regionale basisarealen zijn gelijk aan het gemiddelde aantal hectare blijvend grasland dat in 1995, 1996 en 1997 voor de rundveehouderij beschikbaar was.

3. Met inbegrip van de in artikel 18 van Verordening (EG) nr. .../. (melk) bedoelde areaalbetaling kan in totaal per hectare geen hogere areaalbetaling worden toegekend dan:

- 210 ECU voor het kalenderjaar 2000,
- 280 ECU voor het kalenderjaar 2001,
- 350 ECU voor het kalenderjaar 2002 en de daaropvolgende kalenderjaren.

Artikel 16

Vóór 1 januari 2000 verstrekken de lidstaten de Commissie uitvoerige informatie over hun nationale regelingen inzake de toekenning van extra betalingen. Eventuele wijzigingen in deze regelingen moeten uiterlijk één maand na hun goedkeuring aan de Commissie worden meege-deeld.

Artikel 17

Vóór 1 april 2004 dienen de lidstaten uitvoerige verslagen over de tenuitvoerlegging van de bepalingen van deze afdeling bij de Commissie in.

Vóór 1 januari 2005 evalueert de Commissie de tenuitvoerlegging van de bepalingen van deze afdeling en onderzoekt zij de in bijlage V vastgestelde verdeling van de communautaire middelen over de lidstaten, met name rekening houdend met de ontwikkeling van het aandeel van de lidstaten in de communautaire rundvleesproductie. Zo nodig doet de Commissie passende voorstellen aan de Raad.

Artikel 18

De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen voor deze afdeling vast volgens de procedure van artikel 39.

Afdeling 3

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 19

Om in aanmerking te komen voor rechtstreekse betalingen op grond van deze titel, behalve voor de in artikel 15 bedoelde areaalbetalingen, moet een dier geïdentificeerd en geregistreerd zijn overeenkomstig Verordening (EG) nr. 820/97.

Artikel 20

1. De op grond van deze titel toegekende rechtstreekse betalingen, behalve de seizoencorrectiepremie, worden uitgekeerd zodra de inspecties zijn uitgevoerd, maar niet vroeger dan 16 oktober van het kalenderjaar waarvoor die betalingen zijn aangevraagd.

2. Behalve in deugdelijk gemotiveerde uitzonderingsgevallen worden de op grond van deze titel toegekende rechtstreekse betalingen gedaan uiterlijk 30 juni van het jaar dat volgt op het kalenderjaar waarvoor de betaling is aangevraagd.

De seizoencorrectiepremie wordt evenwel uitbetaald zodra de inspecties zijn uitgevoerd en uiterlijk op 15 oktober van het kalenderjaar waarvoor de premie is aangevraagd.

Artikel 21

1. Wanneer residuen van stoffen die op grond van Richtlijn 96/22/EG van de Raad⁽¹⁾ verboden zijn of residuen van stoffen die op grond van de genoemde richtlijn zijn toegestaan maar op illegale wijze zijn gebruikt, met toepassing van de relevante bepalingen van Richtlijn 96/23/EG van de Raad⁽²⁾ inzake controle worden aangetroffen bij een dier van het rundveebeslag van een producent, dan wel wanneer een niet-toegestane stof of een niet-toegestaan product, of een op grond van de eerstgenoemde richtlijn toegestane stof of toegestaan product die/dat evenwel illegaal voorhanden is, in welke vorm ook op het bedrijf van die producent wordt aangetroffen, wordt de betrokken producent voor het kalenderjaar waarin een en ander is vastgesteld, uitgesloten van de bedragen waarin de bepalingen van deze afdeling voorzien.

⁽¹⁾ Richtlijn 96/22/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β -agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3).

⁽²⁾ Richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in producten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10).

In geval van recidive kan de uitsluitingsperiode naar gelang van de ernst van de overtreding verlengd worden tot vijf jaar, te rekenen vanaf het jaar waarin de recidive is geconstateerd.

2. Als de eigenaar of houder van de dieren zich verzet tegen de uitvoering van de inspecties en monsternemingen die voor de toepassing van de nationale programma's inzake residubewaking nodig zijn, of tegen de onderzoeken en controles die op grond van Richtlijn 96/23/EG worden verricht, gelden de in lid 1 bedoelde sancties.

3. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast volgens de procedure van artikel 39.

Artikel 22

De in de afdelingen 1 en 2 vastgestelde bedragen van de rechtstreekse betalingen kunnen volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag worden gewijzigd in het licht van de ontwikkelingen op het gebied van de productie, de productiviteit en de markten.

Artikel 23

De uitgaven die uit de toekenning van de in deze titel bedoelde rechtstreekse betalingen voortvloeien, worden geacht betrekking te hebben op interventie maatregelen in de zin van artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . . / . . . (financiering van het GLB).

TITEL 2

PARTICULIERE OPSLAG

Artikel 24

1. Vanaf 1 juli 2002 kan worden besloten steun voor particuliere opslag toe te kennen als op de markt van de Gemeenschap de gemiddelde prijs voor geslachte volwassen runderen, geconstateerd op basis van het in Verordening (EEG) nr. 1208/81 vastgestelde communautaire indelingsschema, lager is en waarschijnlijk lager zal blijven dan 103 % van de basisprijs.

2. De basisprijs bedraagt 1 950 ECU per ton.

3. De steun voor de particuliere opslag kan worden toegekend voor vers of gekoeld vlees van volwassen runderen, aangeboden in de vorm van hele dieren, halve dieren, „compensated quarters”, voorvoeten of achtervoeten overeenkomstig de indeling van het in Verordening (EEG) nr. 1208/81 opgenomen communautaire indelingsschema.

4. De Raad kan volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag:

— de basisprijs wijzigen, met name rekening houdend met het feit dat die prijs moet worden vastgesteld op

een niveau dat tot de stabilisering van de marktprijzen bijdraagt zonder evenwel tot structurele overschotten in de Gemeenschap te leiden,

— de lijst van lid 3 met producten die voor steun voor de particuliere opslag in aanmerking komen, wijzigen.

5. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen inzake steun voor particuliere opslag vast volgens de procedure van artikel 39 en besluit tot toekenning van steun voor de particuliere opslag volgens dezelfde procedure.

HOOFDSTUK II

Handelsverkeer met derde landen

Artikel 25

1. Voor alle invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, onder a), bedoelde producten moet een invoercertificaat worden overgelegd.

Voor alle invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, onder b), bedoelde producten en voor alle uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, onder a) en b), bedoelde producten kan een invoer- of uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 28 en 29, door de lidstaten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het invoer- of uitvoercertificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; behoudens in geval van overmacht wordt deze zekerheid geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

2. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast volgens de procedure van artikel 39. Zij kunnen met name betrekking hebben op:

- a) de geldigheidsduur van de certificaten,
- b) de lijst met producten waarvoor invoer- of uitvoercertificaten zijn vereist op grond van lid 1, tweede alinea.

Artikel 26

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 27

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 bedoelde producten, te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van één of meer van deze producten tegen het in artikel 26 bedoelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, indien wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, behalve wanneer de invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden toegepast, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren die voorafgaan aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt voor het product.

4. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 39 de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast. Deze bepalingen betreffen met name:

- a) de producten waarvoor aanvullende invoerrechten kunnen worden toegepast overeenkomstig artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw,
- b) de andere criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 28

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde producten, die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten of enig ander besluit van de Raad, worden geopend en beheerd door de Commissie volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 39.

Met betrekking tot het invoercontingent van 50 000 ton voor verwerking bestemd bevroren vlees van de GN-codes 0202 20 30, 0202 30 en 0206 29 91 kan de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluiten dat dit contingent geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op equivalente hoeveelheden kwaliteitsvlees, waarbij een omrekeningscoëfficiënt van 4,375 wordt toegepast.

2. De contingenten worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden of door een combinatie daarvan:

- op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen zijn ingediend (het beginsel „die het eerst komt, het eerst maalt”),
- evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening van de aanvragen is verzocht (de zogeheten methode van het gelijktijdige onderzoek),
- rekening houdend met de traditionele handelsstromen (de zogeheten methode van de traditionele en de nieuwe importeurs).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld.

Deze methoden moeten elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. Bij de vastgestelde beheersmethode wordt, waar dat passend is, rekening gehouden met de voorzieningsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op deze markt te vrijwaren, waarbij kan worden uitgegaan van de methoden die eventueel in het verleden zijn gehanteerd voor de contingenten die overeenkomen met de in lid 1 bedoelde contingenten, zulks onverminderd de rechten uit hoofde van de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten.

4. De in lid 1 bedoelde bepalingen voorzien in de opening van de contingenten op jaarbasis en, waar nodig, op passende wijze gespreid, en in de vaststelling van de toe te passen beheersmethode; zij bevatten, zo nodig:

- a) bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het product waarborgen,
- b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd,
- c) de voorwaarden voor de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.

Artikel 29

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde producten op basis van de noteringen of de prijzen van deze producten op de wereldmarkt mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de

overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen in de Gemeenschap door een restitutie bij uitvoer worden overbrugd.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het product en met de marktsituatie in kwestie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk gebruikt kunnen worden, rekening houdend met de doeltreffendheid en met de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, maar zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen kleine en grote marktdeelnemers,
- b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers,
- c) waarmee elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen wordt.

3. De restitutie is voor de gehele Gemeenschap gelijk.

Zij kan variëren naar gelang van de bestemming, indien de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.

De restituties worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 39. Zij kunnen:

- a) periodiek worden vastgesteld,
- b) ter aanvulling en voor beperkte hoeveelheden, via inschrijving worden vastgesteld voor producten waarvoor deze procedure passend lijkt.

Behalve bij vaststelling via openbare inschrijving worden de lijst van producten waarvoor een uitvoerrestitutie wordt toegekend en het bedrag van deze restitutie ten minste eenmaal per drie maanden vastgesteld. Het bedrag van de restituties kan echter gedurende meer dan drie maanden op hetzelfde niveau gehandhaafd blijven en zo nodig in de tussentijd door de Commissie op verzoek van een lidstaat dan wel op eigen initiatief worden gewijzigd.

4. Bij de vaststelling van de restituties worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) de situatie en de vooruitzichten inzake:
 - de prijzen en de beschikbaarheid van de producten van de sector rundvlees op de markt van de Gemeenschap,
 - de prijzen van de producten van de sector rundvlees op de wereldmarkt;
- b) de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees, namelijk te zorgen voor een evenwichtige situatie van deze markten en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer op deze markten;

- c) de limieten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten;
- d) de noodzaak om verstoring van de markt van de Gemeenschap te voorkomen;
- e) het economische aspect van de beoogde uitvoer.

Er wordt met name ook rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van grondstoffen uit de Gemeenschap voor de uitvoer van verwerkte goederen naar derde landen en het gebruik van tot het actieve veredelingsverkeer toegelaten grondstoffen uit deze landen.

5. De in lid 1 bedoelde prijzen in de Gemeenschap worden vastgesteld rekening houdend met:

- de prijzen op de representatieve markten van de Gemeenschap,
- de prijzen bij uitvoer.

De in lid 1 bedoelde prijzen in de internationale handel worden vastgesteld rekening houdend met:

- de prijzen op de markten van derde landen,
- de gunstigste prijzen bij invoer uit derde landen, in de derde landen van bestemming,
- de in de uitvoerende derde landen geconstateerde productieprijzen, in voorkomend geval rekening houdend met de door deze landen toegekende subsidies,
- de aanbiedingsprijzen franco grens van de Gemeenschap.

6. De restitutie wordt uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het desbetreffende uitvoercertificaat.

7. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1 bedoelde producten is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming of, eventueel,
- b) voor de werkelijke bestemming, indien die verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toepasselijke bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

8. Voor in artikel 1 bedoelde producten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedselhulpacties, kan volgens de procedure van artikel 39 van het bepaalde in de leden 6 en 7 worden afgeweken.

9. De restitutie wordt uitbetaald wanneer is aangetoond dat de producten:

- van oorsprong uit de Gemeenschap zijn,
- uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd en,
- in geval van een gedifferentieerde restitutie, onverminderd lid 3, onder b), de op het certificaat vermelde bestemming of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld, hebben bereikt. Van deze regel kan echter worden afgeweken volgens de procedure van artikel 39, behoudens nader te bepalen voorwaarden die gelijke waarborgen bieden.

Bovendien wordt de restitutie bij uitvoer van levende dieren slechts uitbetaald wanneer is voldaan aan de voorschriften van de Gemeenschap inzake het welzijn van dieren en meer in het bijzonder inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer.

10. Onverminderd het bepaalde in lid 9, eerste streepje, wordt, tenzij volgens de procedure van artikel 39 in een afwijking is voorzien, bij de uitvoer van uit derde landen ingevoerde en opnieuw naar derde landen uitvoerde producten geen restitutie verleend.

11. De inachtneming van de maxima met betrekking tot de hoeveelheden, voortvloeiende uit de overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten, wordt gewaarborgd door middel van de uitvoercertificaten die worden afgegeven voor de daarin vermelde referentieperiodes voor de betrokken producten. Wat betreft het nakomen van de verplichtingen uit hoofde van de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten, laat het aflopen van een referentieperiode de geldigheid van de uitvoercertificaten onverlet.

12. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel, inclusief de bepalingen betreffende de herverdeling van niet toegevoerde of niet benutte hoeveelheden die voor uitvoer in aanmerking komen, worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 39.

Wat lid 9, laatste alinea betreft, kunnen de uitvoeringsbepalingen ook voorwaarden inzake met name de invoer in derde landen omvatten.

Artikel 30

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector rundvlees kan de Raad in bijzondere gevallen op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de in artikel 1 bedoelde producten geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actief of passief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 besluit de Commissie, als de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat

aanzien en de communautaire markt verstoord wordt of verstoord dreigt te worden door de regeling actief of passief veredelingsverkeer, op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Raad en aan de lidstaten worden meegedeeld, niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een lidstaat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere lidstaat kan binnen een week volgende op de dag waarop van het besluit van de Commissie mededeling wordt gedaan, dit besluit aan de Raad voorleggen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid, het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken. Indien de Raad binnen drie maanden geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 31

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende producten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening, wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht en
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 32

1. Als in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde producten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt de algemene uitvoeringsbepalingen voor dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de lidstaten conservatoire maatregelen kunnen treffen, een en ander op voorstel van de Commissie en met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een lidstaat of op

eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de lidstaten worden meegedeeld en onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een lidstaat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere lidstaat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid, het besluit van de Commissie wijzigen of intrekken binnen één maand na de dag waarop het aan de Raad was voorgelegd.

4. Dit artikel wordt toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.

HOOFDSTUK III

Algemene bepalingen

Artikel 33

De lidstaten noteren de prijzen van volwassen mannelijke runderen en van vlees daarvan volgens door de Commissie overeengekomen de procedure van artikel 39 vast te stellen regels.

Artikel 34

1. Wanneer een aanmerkelijke prijsstijging of -daling op de markt van de Gemeenschap wordt geconstateerd, kunnen, als deze toestand waarschijnlijk zal voortduren en de markt verstoort of dreigt te verstoren, de nodige maatregelen worden genomen.

2. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vast volgens de procedure van artikel 39.

Artikel 35

Om rekening te houden met de beperkingen van het vrije verkeer die zouden kunnen voortvloeien uit maatregelen om de verbreiding van dierziekten te bestrijden, kunnen volgens de procedure van artikel 39 buitengewone maatregelen worden genomen ter ondersteuning van de markt die door deze beperkingen wordt getroffen. Deze maatregelen kunnen slechts worden getroffen in de mate en voor het tijdvak die strikt noodzakelijk zijn voor de ondersteuning van deze markt.

Artikel 36

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening zijn de artikelen 92, 93 en 94 van het Verdrag van

toepassing op de productie van en de handel in de in artikel 1 genoemde producten.

Artikel 37

De lidstaten en de Commissie verstrekken elkaar de voor de toepassing van deze verordening benodigde gegevens. Op welke gegevens deze mededelingen betrekking dienen te hebben, wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 39; volgens dezelfde procedure wordt de wijze vastgesteld waarop de gegevens worden medegedeeld en verspreid.

Artikel 38

Hierbij wordt een Comité van beheer voor rundvlees ingesteld, hierna te noemen het „Comité”, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten en onder voorzitterschap staat van een vertegenwoordiger van de Commissie.

Artikel 39

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure bij het Comité in, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een lidstaat.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp van de te nemen maatregelen voor. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de lidstaten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. De Commissie stelt maatregelen vast, die onmiddellijk van toepassing zijn. Als deze maatregelen echter niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité, brengt de Commissie ze onverwijld ter kennis van de Raad. In dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten tot ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

De Raad kan binnen die termijn met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 40

Het Comité kan elk ander vraagstuk onderzoeken dat door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een lidstaat, aan de orde wordt gesteld.

Artikel 41

Verordening (EG) nr. . . . / . . . (financiering van het GLB) en de desbetreffende uitvoeringsbepalingen zijn van toepassing op de in artikel 1 genoemde producten.

Artikel 42

Deze verordening moet zodanig worden toegepast dat gelijkkelijk en op passende wijze rekening wordt gehouden met de in de artikelen 39 en 110 van het Verdrag gestelde doeleinden.

HOOFDSTUK IV***Overgangs- en slotbepalingen****Artikel 43*

1. Tot en met 30 juni 2002 kunnen de interventiebureaus de producten die in lid 2, juncto artikel 24, lid 1, zijn vermeld, overeenkomstig het bepaalde in dit artikel aankopen om aanzienlijke prijsdalingen te voorkomen of af te remmen.

2. Als aan de voorwaarden van lid 3 is voldaan, kan worden besloten om de interventiebureaus in een of meer lidstaten of een regio van een lidstaat een of meer nader te bepalen categorieën, kwaliteiten of groepen van kwaliteiten vers of gekoeld vlees van de GN-codes 0201 10 00 en 0201 20 20 tot en met 0201 20 50 van oorsprong uit de Gemeenschap via openbare inschrijvingen te laten aankopen om, met inachtneming van de seizoengebonden ontwikkeling van de slacht, de markt in een redelijke mate te ondersteunen.

Per jaar mogen deze aankopen voor de hele Gemeenschap op niet dan 350 000 ton betrekking hebben.

De Raad kan op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluiten deze hoeveelheid te wijzigen.

3. Voor elke kwaliteit of groep van kwaliteiten die voor interventie in aanmerking komt, kunnen overeenkomstig lid 8 openbare inschrijvingen worden gehouden wanneer in een lidstaat of in een regio van een lidstaat gedurende twee opeenvolgende weken gelijktijdig aan de twee volgende voorwaarden wordt voldaan:

- de gemiddelde prijs op de markt van de Gemeenschap, geconstateerd op basis van het communautaire indelingsschema voor geslachte volwassen runderen, is lager dan 84 % van de interventieprijs;
- de gemiddelde marktprijs in de lidstaat of lidstaten, of de regio's van een lidstaat, geconstateerd op basis van genoemd indelingsschema, is lager dan 80 % van de interventieprijs.

De interventieprijs bedraagt:

- 3 475 ECU per ton voor de periode van 1 januari tot en met 30 juni 2000,
- 3 127,5 ECU per ton voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2001,
- 2 780 ECU per ton voor de periode van 1 juli 2001 tot en met 30 juni 2002.

4. De inschrijvingen voor een of meer kwaliteiten of groepen van kwaliteiten worden geschorst wanneer zich een van de volgende twee situaties voordoet:

- gedurende twee opeenvolgende weken wordt niet meer gelijktijdig voldaan aan de twee in lid 3 vermelde voorwaarden;
- er is, gelet op de in lid 2 vermelde criteria, niet langer aanleiding tot het verrichten van interventieaankopen.

5. Voorts wordt tot interventie overgegaan indien gedurende twee opeenvolgende weken de op basis van het communautaire indelingsschema voor geslachte volwassen runderen geconstateerde gemiddelde communautaire marktprijs voor jonge ongecastreerde mannelijke dieren van minder dan twee jaar of voor gecastreerde mannelijke dieren lager is dan 78 % van de interventieprijs en indien in een lidstaat of regio's van een lidstaat de op basis van het communautaire indelingsschema voor geslachte volwassen runderen geconstateerde gemiddelde marktprijs voor jonge ongecastreerde mannelijke dieren van minder dan twee jaar of voor gecastreerde mannelijke dieren lager is dan 60 % van de interventieprijs; in dat geval worden voor de betrokken categorieën de aankopen verricht in de lidstaten of de regio's van een lidstaat waar het prijsniveau onder deze grens ligt.

Onverminderd lid 6 worden voor deze aankopen alle offertes aanvaard.

De overeenkomstig dit lid aangekochte hoeveelheden worden niet meegerekend bij de toepassing van het in lid 2 bedoelde aankoopmaximum.

6. Voor de in de leden 2 en 5 bedoelde aankoopregelingen komen alleen offertes in aanmerking die niet hoger zijn dan de in een lidstaat of een regio van een lidstaat geconstateerde gemiddelde marktprijs, verhoogd met een aan de hand van objectieve criteria te bepalen bedrag.

7. Voor iedere voor interventie in aanmerking komende kwaliteit of groep van kwaliteiten worden de aankooprijzen en de voor interventie geaccepteerde hoeveelheden vastgesteld in het kader van openbare inschrijvingen; deze aankooprijzen en hoeveelheden kunnen in bijzondere omstandigheden per lidstaat of regio van een lidstaat aan de hand van de geconstateerde gemiddelde

marktprijzen worden vastgesteld. Door middel van de openbare inschrijvingen moet ervoor worden gezorgd dat alle betrokkenen gelijkkelijk toegang krijgen tot de interventie. Voor de inschrijvingen gelden voorwaarden die nader worden vastgesteld, zo nodig met inachtneming van de handelsstructuren.

8. Volgens de procedure van artikel 39:

- wordt bepaald welke categorieën, kwaliteiten of groepen van kwaliteiten van producten voor interventie in aanmerking komen;
- wordt besloten tot het houden of het opnieuw houden van openbare inschrijvingen en tot schorsing ervan in het in lid 4, laatste streepje, bedoelde geval;
- worden de aankooprijzen en de voor interventie geaccepteerde hoeveelheden vastgesteld;
- wordt het bedrag van de in lid 6 bedoelde verhoging vastgesteld;
- worden de uitvoeringsbepalingen voor dit artikel vastgesteld, en met name die welke een dalende marktprijsspiraal moeten voorkomen;
- worden zo nodig overgangsbepalingen voor de toepassing van deze regeling vastgesteld.

De Commissie besluit:

- tot opening van de in lid 5 bedoelde aankopen en tot schorsing ervan als niet meer aan een of meer van de in dat lid gestelde voorwaarden wordt voldaan;
- tot schorsing van de in lid 4, eerste streepje, bedoelde aankopen.

Artikel 44

1. De producten die de interventiebureaus overeenkomstig artikel 43 van deze verordening en de artikelen 5 en 6 van Verordening (EEG) nr. 805/68 hebben aangekocht, worden op zodanige wijze afgezet dat verstoringen van de markt worden voorkomen, wordt gewaarborgd dat allen gelijke toegang tot deze producten hebben en de kopers op voet van gelijkheid worden behandeld.

2. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de algemene voorschriften voor de toepassing van dit artikel vast.

3. De uitvoeringsbepalingen voor dit artikel, met name ten aanzien van de verkoopprijzen en van de voorwaarden voor de uitslag en, in voorkomend geval, voor de

verwerking van door de interventiebureaus aangekochte producten, worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 39.

Artikel 45

1. Tot en met 30 juni 2002 kan worden besloten steun voor de particuliere opslag van de in artikel 24, lid 3, vermelde producten toe te kennen.
2. De Commissie stelt de toepassingsbepalingen inzake de steun voor de particuliere opslag vast en besluit tot toekenning van steun voor de particuliere opslag volgens de procedure van artikel 39.

Artikel 46

1. De Verordeningen (EEG) nr. 805/68 en (EEG) nr. 1892/87 worden hierbij ingetrokken.
2. Verwijzingen naar Verordening (EEG) nr. 805/68 worden gelezen als verwijzingen naar deze verordening, volgens de concordantietabel in bijlage VII.

Artikel 47

De Commissie stelt de volgende maatregelen vast volgens de procedure van artikel 39:

- de maatregelen die nodig zijn om de overgang van de in Verordening (EEG) nr. 805/68 vervatte regelingen, naar de bij deze verordening vastgestelde regelingen te vergemakkelijken,
- de maatregelen die nodig zijn om specifieke praktische problemen te kunnen oplossen. Dergelijke maatregelen kunnen, als de noodzaak ervan naar behoren is aangetoond, van bepaalde onderdelen van deze verordening afwijken.

Artikel 48

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2000, behalve artikel 16, dat geldt vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...

Voor de Raad

...

BIJLAGE I

SPECIALE PREMIE

Regionale maxima van de lidstaten, als bedoeld in artikel 4, lid 4

België	235 149
Denemarken	277 110
Duitsland	1 782 700
Griekenland	140 130
Spanje	649 896
Frankrijk	1 754 732 ⁽¹⁾
Ierland	1 002 458
Italië	598 746
Luxemburg	18 962
Nederland	157 932
Oostenrijk	423 400
Portugal	166 483 ⁽²⁾
Finland	241 553
Zweden	226 328
Verenigd Koninkrijk	1 419 811

⁽¹⁾ Onverminderd de specifieke voorschriften van Verordening (EEG) nr. 3763/91 van de Raad (PB L 356 van 24.12.1991, blz. 1). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2598/95 (PB L 267 van 9.11.1995, blz. 1).

⁽²⁾ Exclusief het in Verordening (EG) nr. 1017/94 van de Raad (PB L 112 van 3.5.1994, blz. 2). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1461/95 (PB L 144 van 28.6.1995, blz. 4) vastgestelde extensiveringsprogramma.

BIJLAGE II

ZOOBKOEIENPREMIE

Nationale maxima, als bedoeld in artikel 7, lid 2, die vanaf 1 januari 2000 van toepassing zijn

België	391 034
Denemarken	111 044
Duitsland	547 690
Griekenland	131 856
Spanje	1 347 486
Frankrijk ⁽¹⁾	3 739 106
Ierland	1 020 606
Italië	578 418
Luxemburg	13 978
Nederland	61 366
Oostenrijk	283 010
Portugal ⁽²⁾	269 765
Finland	28 332
Zweden	132 510
Verenigd Koninkrijk	1 629 268

⁽¹⁾ Exclusief het specifieke maximum als bedoeld in artikel 5, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 3763/91.

⁽²⁾ Exclusief de specifieke reserve als bedoeld in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 1017/94.

BIJLAGE III

Tabel voor de omrekening in grootvee-eenheden als bedoeld in artikel 10

Mannelijke runderen en vaarzen ouder dan 24 maanden, zoogkoeien en melkkoeien	1,0 GVE
Mannelijke runderen en vaarzen tussen 6 en 24 maanden	0,6 GVE
Schapen	0,15 GVE
Geiten	0,15 GVE

BIJLAGE IV

MELKKOEIENPREMIE

Aanvullende bedragen als bedoeld in artikel 12 (in ECU)

	2000	2001	2002 en daarop volgende jaren
België	12,9	24,8	37,7
Denemarken	9,8	18,9	28,7
Duitsland	11,9	22,7	34,6
Griekenland	15,4	29,5	45,4
Spanje	14,4	27,5	41,9
Frankrijk	12,1	23,1	35,2
Ierland	15,4	29,5	44,9
Italië	13,4	25,7	39,2
Luxemburg	11,0	21,0	31,9
Nederland	10,0	19,1	29,0
Oostenrijk	13,5	26,0	39,5
Portugal	14,3	27,4	41,7
Finland	10,4	20,0	30,5
Zweden	9,5	18,1	27,6
Verenigd Koninkrijk	11,2	21,5	32,3

BIJLAGE V

EXTRA BETALINGEN

Totaalbedragen als bedoeld in artikel 13 (in miljoen ECU)

	2000	2001	2002 en daarop volgende jaren
België	26,8	52,5	80,9
Denemarken	16,3	31,9	49,2
Duitsland	122,1	239,2	368,8
Griekenland	5,3	10,3	15,9
Spanje	45,7	89,6	138,2
Frankrijk	129,1	252,9	390,0
Ierland	43,5	85,2	131,3
Italië	90,6	177,5	273,7
Luxemburg	0,6	1,3	1,9
Nederland	35,0	68,5	105,7
Oostenrijk	16,6	32,5	50,2
Portugal	8,6	16,8	25,9
Finland	8,6	16,8	25,9
Zweden	12,7	24,9	38,4
Verenigd Koninkrijk	88,1	172,7	266,3

BIJLAGE VI

SPECIFIEKE VOORWAARDEN VOOR DE TOEKENNING VAN DE IN ARTIKEL 14 BEDOELDE VEEBETALINGEN

1. Mannelijke runderen

1. Per kalenderjaar mogen veebetalingen worden toegekend voor ten hoogste:
 - a) een bepaald aantal dieren per bedrijf, dat de lidstaten aan de hand van historische referentiegegevens op nationale of regionale basis moeten vaststellen, en
 - b) een bepaald aantal dieren per lidstaat dat:
 - gelijk is aan het in bijlage I vastgestelde regionale maximum van de betrokken lidstaat of
 - gelijk is aan het gemiddelde aantal mannelijke runderen dat in 1997, 1998 en 1999 is geslacht; dit aantal moet blijken uit de statistieken van Eurostat voor die jaren of uit andere gepubliceerde officiële statistische gegevens over die jaren die de Commissie aanvaardt.

Voor veebetalingen komen alleen mannelijke runderen van meer dan 8 maanden in aanmerking.

2. Aan veebetaling en speciale premie samen mogen tijdens het leven van een dier ten hoogste de volgende bedragen worden toegekend:
 - a) per in aanmerking komende stier:
 - 210 ECU voor het kalenderjaar 2000,
 - 280 ECU voor het kalenderjaar 2001,
 - 355 ECU voor het kalenderjaar 2002 en de daaropvolgende kalenderjaren;
 - b) per in aanmerking komende os:
 - 320 ECU voor het kalenderjaar 2000,
 - 420 ECU voor het kalenderjaar 2001,
 - 530 ECU voor het kalenderjaar 2002 en de daaropvolgende kalenderjaren.

II. Zoogkoeien

1. Veebetalingen mogen alleen worden toegekend als aanvulling op de in artikel 6, lid 4 vastgestelde zoogkoeienpremie.
2. Aan veebetaling en zoogkoeienpremie samen mogen voor een in aanmerking komend dier per kalenderjaar ten hoogste de volgende bedragen worden toegekend:
 - 175 ECU voor het kalenderjaar 2000,
 - 205 ECU voor het kalenderjaar 2001,
 - 235 ECU voor het kalenderjaar 2002 en de daaropvolgende kalenderjaren.

III. Melkkoeien

1. Veebetalingen mogen alleen worden toegekend als in bijlage IV vastgesteld aanvullend bedrag per premie-eenheid voor melkkoeien.
2. De melkkoeienpremie, de veebetaling en de andere betalingen voor melkkoeien op grond van Verordening (EG) nr. . . . / . . . (melk), mogen in totaal per premie-eenheid en per kalenderjaar niet meer bedragen dan de in artikel 17, lid 2, van de genoemde verordening vastgestelde bedragen.
3. Artikel 14, lid 2, onder b), is niet van toepassing.

IV. Vaarzen

1. Per lidstaat en kalenderjaar mogen veebetalingen worden toegekend voor een aantal vaarzen dat ten hoogste gelijk is aan het gemiddelde aantal vaarzen dat in 1997, 1998 en 1999 is geslacht; dit aantal moet blijken uit de statistieken van Eurostat voor die jaren of uit gepubliceerde officiële statistische gegevens over die jaren die de Commissie aanvaardt.
 2. In totaal mogen tijdens het leven van een dier veebetalingen worden toegekend voor ten hoogste de volgende bedragen:
 - 100 ECU voor het kalenderjaar 2000,
 - 150 ECU voor het kalenderjaar 2001,
 - 225 ECU voor het kalenderjaar 2002 en de daaropvolgende kalenderjaren.
-

BIJLAGE VII

CONCORDANTIETABEL

Verordening (EEG) nr. 805/68	Deze verordening
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 4	—
Artikel 4a, eerste en tweede streepje	Artikel 3, eerste en tweede streepje
Artikel 4b, lid 1	Artikel 4, lid 1
Artikel 4b, lid 2, eerste alinea	Artikel 4, lid 2
Artikel 4b, lid 2, tweede alinea	Artikel 4, lid 3, onder a)
Artikel 4b, lid 3, derde alinea, onder a)	Artikel 3, derde streepje
Artikel 4b, lid 3a	—
Artikel 4b, lid 4	—
Artikel 4b, lid 5	Artikel 4, lid 5
Artikel 4b, lid 7a	—
Artikel 4b, lid 8	Artikel 4, lid 7
Artikel 4c, lid 1, tweede alinea	Artikel 5, lid 4
Artikel 4c, lid 1, derde alinea	Artikel 5, lid 1, tweede alinea
Artikel 4c, lid 2, tweede alinea	Artikel 5, lid 2
Artikel 4c, lid 2, derde alinea	Artikel 5, lid 4
Artikel 4c, lid 3, derde alinea	Artikel 5, lid 3, derde alinea
Artikel 4c, lid 4	Artikel 5, lid 5
Artikel 4d, lid 1, eerste zin	Artikel 6, lid 1, eerste zin
Artikel 4d, lid 1a	—
Artikel 4d, lid 2, eerste zin	Artikel 6, lid 3
Artikel 4d, lid 3a	—
Artikel 4d, lid 5	Artikel 6, lid 2, onder a)
Artikel 4d, lid 6, eerste alinea	Artikel 6, lid 2, onder b)
Artikel 4d, lid 6, tweede tot en met vierde alinea	—
Artikel 4d, lid 6, vijfde alinea	Artikel 6, lid 2, tweede alinea
Artikel 4d, lid 8, tweede streepje	Artikel 6, lid 5
Artikel 4e, lid 1, eerste alinea, eerste zin	Artikel 8, lid 1, eerste alinea
Artikel 4e, lid 1, eerste alinea, tweede zin	Artikel 8, lid 4, tweede alinea, tweede streepje
Artikel 4e, lid 1, tweede alinea	Artikel 8, lid 1, tweede alinea
Artikel 4e, lid 2	Artikel 8, lid 2
Artikel 4e, lid 3	Artikel 8, lid 3
Artikel 4e, lid 4	—
Artikel 4e, lid 5	Artikel 8, lid 4, eerste alinea en tweede alinea, eerste streepje

Verordening (EEG) nr. 805/68	Deze verordening
Artikel 4f, lid 4, tweede alinea, eerste en tweede streepje	Artikel 9, lid 4, eerste en tweede alinea
Artikel 4g, lid 3	Artikel 10, lid 2
Artikel 4g, lid 4a	—
Artikel 4g, lid 5	Artikel 10, lid 3
Artikel 4h, lid 2	Artikel 11, lid 3, eerste streepje
Artikel 4i	—
Artikel 4j, leden 1 tot en met 3	Artikel 21, leden 1 tot en met 3
Artikel 4k	—
Artikel 4l	Artikel 23
Artikel 5	—
Artikel 6, lid 1	Artikel 43, lid 2
Artikel 6, lid 2	Artikel 43, lid 3
Artikel 6, lid 3	Artikel 43, lid 4
Artikel 6, lid 4	Artikel 43, lid 5
Artikel 6, lid 5	Artikel 43, lid 6
Artikel 6, lid 6	Artikel 43, lid 7
Artikel 6, lid 7	Artikel 43, lid 8
Artikel 6a	—
Artikel 7	Artikel 44
Artikel 8	Artikel 45
Artikel 9	Artikel 25
Artikel 10	Artikel 26
Artikel 11	Artikel 27
Artikel 12, lid 1, tweede alinea	Artikel 28, lid 1, tweede alinea
Artikel 12, leden 2 tot en met 4	Artikel 28, leden 2 tot en met 4
Artikel 13, leden 1 tot en met 3	Artikel 29, leden 1 tot en met 3
Artikel 13, lid 4, eerste en tweede alinea	Artikel 29, lid 4, eerste en tweede alinea
Artikel 13, leden 5 tot en met 12	Artikel 29, leden 5 tot en met 12
Artikel 14	Artikel 30
Artikel 15	Artikel 31
Artikel 16	Artikel 32
Artikel 22	—
Artikel 22a, lid 1	Artikel 34, lid 1
Artikel 22a, lid 2	—
Artikel 22a, lid 3	Artikel 34, lid 2
Artikel 23	Artikel 35

Verordening (EEG) nr. 805/68	Deze verordening
Artikel 24	Artikel 36
Artikel 25	Artikel 37
Artikel 26, lid 1	Artikel 38
Artikel 26, lid 2	—
Artikel 27	Artikel 39
Artikel 28	Artikel 40
Artikel 29	—
Artikel 30	Artikel 41
Artikel 30a	—
Artikel 31	Artikel 42
Artikel 32	—
Artikel 33	—
Artikel 34, eerste alinea	Artikel 48, eerste alinea
Bijlage	—
Bijlage II	—

98/0110 (CNS)

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) Nr. . . . VAN DE RAAD

van . . .

houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten

(98/C 170/04)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 42 en 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

- (1) Overwegende dat de werking en de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt voor landbouwproducten gepaard moeten gaan met de totstandkoming van een gemeenschappelijk landbouwbeleid en dat dit beleid met name een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten dient te omvatten, die verschillende vormen kan aannemen naargelang van de producten;
- (2) Overwegende dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid tot doel heeft de in artikel 39 van het Verdrag gestelde doeleinden te bereiken; dat, om de markten te stabiliseren en de landbouwbevolking een redelijke levensstandaard te verzekeren, de interventiebureaus in de zuivelsector op basis van een stelsel van gemeenschappelijke prijzen interventie maatregelen op de markt moeten kunnen nemen, waaronder het aankopen van boter en magere melkpoeder en het toekennen van steun voor de particuliere opslag van deze producten; dat deze maatregelen echter uniform dienen te zijn om het vrije verkeer van de betrokken producten binnen de Gemeenschap niet te belemmeren;
- (3) Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad van 28 december 1992⁽¹⁾ voor de markt voor melk en zuivelproducten een regeling inzake een extra heffing is ingesteld om het gebrek aan evenwicht tussen vraag en aanbod op de markt voor melk en zuivelproducten en de daaruit voortvloeiende overschotten te verkleinen; dat deze regeling zal gelden voor zes nieuwe opeenvolgende tijdvakken van twaalf maanden die ingaan op 1 april 2000;
- (4) Overwegende dat, om het verbruik van melk en zuivelproducten in de Gemeenschap te bevorderen en de concurrentiepositie van deze producten op de internationale markten te verbeteren, het niveau van de marktsteun dient te worden verlaagd, met name

door de richtprijs en de interventieprijzen voor boter en magere-melkpoeder geleidelijk te verlagen;

- (5) Overwegende dat een interventieregeling voor boter zo moet worden toegepast dat de concurrentiepositie van boter op de markt wordt gehandhaafd en wordt gezorgd voor een zo doelmatig mogelijke opslag; dat de kwaliteitsnormen waaraan boter moet voldoen, van doorslaggevend belang zijn voor het bereiken van deze doelstellingen; dat interventieaankoop dient plaats te vinden voor zover nodig om de markt stabiel te houden op basis van toetsing aan de marktprijs voor boter in de lidstaten, en wel volgens een inschrijvingsprocedure;
- (6) Overwegende dat alleen boter die is verkregen uit room en melk van oorsprong uit de Gemeenschap, in aanmerking kan komen voor steun voor de particuliere opslag en dat in de voorwaarden voor deze steun een verwijzing naar de nationale kwaliteitsklassen dient te worden gehandhaafd;
- (7) Overwegende dat naast de interventie voor boter en verse room nog andere communautaire interventie maatregelen nodig zijn om de melkeiwitten zo lonend mogelijk te maken en de prijzen te ondersteunen van producten die van bijzonder belang zijn voor de vorming van de producentenprijzen voor melk; dat het bij die maatregelen dient te gaan om de aankoop van magere-melkpoeder en de toekenning van steun voor de particuliere opslag van dit product; dat de normale interventieaankoop van magere-melkpoeder echter moet kunnen worden geschorst zodra een bepaalde hoeveelheid is bereikt, en dan moet kunnen worden vervangen door aankoop volgens een inschrijvingsprocedure;
- (8) Overwegende dat, ter voorkoming van distorsies tussen de betrokken verkopers en met het oog op een goed beheer van de financiële middelen van de Gemeenschap, voor de interventieaankoop van magere-melkpoeder een minimumeiwitgehalte dient te worden vastgesteld; dat bij deze vaststelling rekening moet worden gehouden met de bestaande handelsnormen en dat ervoor moet worden gezorgd dat dit minimumgehalte niet kan fungeren als een criterium om producten van interventie uit te sluiten;
- (9) Overwegende dat, om bij te dragen tot het evenwicht op de zuivelmarkt en de marktprijzen voor melk en zuivelproducten te stabiliseren, dient te worden voorzien in aanvullende maatregelen die de afzetmogelijkheden voor zuivelproducten verruimen; dat deze maatregelen betrekking dienen te hebben enerzijds op de toekenning van steun voor de parti-

⁽¹⁾ Verordening tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten (PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 614/97 van de Commissie (PB L 94 van 9.4.1997, blz. 4).

culiere opslag van bepaalde kaassoorten, en anderszids op de toekenning van steun voor de afzet van bepaalde zuivelproducten voor specifieke toepassingen en bestemmingen;

- (10) Overwegende dat, om het melkverbruik door jongeren te bevorderen, de mogelijkheid dient te worden geopend dat de Gemeenschap een deel voor haar rekening neemt van de uitgaven die voortvloeien uit de toekenning van steun voor de verstrekking van melk aan leerlingen in onderwijsinstellingen;
- (11) Overwegende dat, in verband met de verlaging van de marktsteun in de zuivelsector, maatregelen moeten worden genomen om aan de melkproducenten inkomenssteun toe te kennen; dat deze maatregelen betrekking dienen te hebben op een melkkoeienpremie die hoger wordt naarmate de marktsteun geleidelijk wordt verlaagd; dat de individuele inkomenssteun moet worden berekend op basis van de individuele referentiehoeveelheden van de betrokken producenten en de gemiddelde melkgift per koe in de Gemeenschap; dat, om de regeling naar behoren te kunnen toepassen, rekening te kunnen houden met de multilaterale verbintenissen van de Gemeenschap en de begrotingsuitgaven te kunnen beheersen, ervoor dient te worden gezorgd dat in elke lidstaat de totale inkomenssteun niet hoger wordt dan het niveau dat correspondeert met de totale referentiehoeveelheden van die lidstaat bij de inwerkingtreding van de premiereregeling;
- (12) Overwegende dat de melkkoeienpremie eenvoudigheidshalve dient te worden beheerd en toegekend samen met de overeenkomstige inkomenssteun voor melkkoeien in het kader van de gemeenschappelijke marktordening voor rundvlees;
- (13) Overwegende dat de omstandigheden voor de melkproductie en de inkomenssituatie van de producenten in de onderscheiden productiegebieden van de Gemeenschap sterk verschillen; dat een voor de hele Gemeenschap geldende regeling met betalingen voor melkkoeien die voor alle producenten uniform zijn, te star zou zijn om adequaat te kunnen inspelen op de structurele en natuurlijke verschillen en op de uiteenlopende behoeften die daaruit voortvloeien; dat het daarom dienstig is een flexibel kader te scheppen voor extra communautaire betalingen die door de lidstaten worden bepaald en verricht binnen vastgestelde totaalbedragen overeenkomstig bepaalde gemeenschappelijke criteria; dat de totaalbedragen de lidstaten dienen te worden toegewezen op basis van hun totale referentiehoeveelheden voor melk; dat de gemeenschappelijke criteria onder meer tot doel hebben te voorkomen dat de extra betalingen discriminerend werken, en volledig rekening te houden met de desbetreffende multilaterale verbintenissen van de Gemeenschap; dat het met name van essentieel belang is de lidstaten ertoe te verplichten hun discretionaire bevoegdheden op basis van objectieve criteria te gebruiken, het beginsel van gelijke
- behandeling volledig in acht te nemen en markt- en concurrentiedistorsies te voorkomen; dat dient te worden bepaald welke vormen de extra betalingen kunnen aannemen; dat het bij deze vormen dient te gaan om premietoelagen en areaalbetalingen;
- (14) Overwegende dat premietoelagen dienen te worden toegekend per premie-eenheid voor melkkoeien als aanvulling op de melkkoeienpremie; dat ook een grens moet worden gesteld aan het totale steunbedrag dat per premie-eenheid per jaar kan worden toegekend;
- (15) Overwegende dat extra areaalbetalingen slechts mogen worden toegekend voor blijvend grasland waarvoor geen andere communautaire marktsteun wordt verleend; dat de areaalbetalingen moeten worden toegepast binnen de grenzen van regionale basisarealen blijvend grasland, die de lidstaten aan de hand van historische referentiegegevens moeten vaststellen; dat het maximumbedrag aan areaalbetalingen dat per hectare mag worden toegekend, inclusief extra areaalbetalingen in het kader van de gemeenschappelijke marktordening voor rundvlees, vergelijkbaar dient te zijn met de gemiddelde steun per hectare in het kader van de steunregeling voor de producenten van bepaalde akkerbouwgewassen;
- (16) Overwegende dat, om het gewenste economische effect te bereiken, de rechtstreekse betalingen binnen bepaalde termijnen dienen te worden toegekend;
- (17) Overwegende dat, indien het Gemeenschapsrecht de toediening van boviene somatotropine aan melkkoeien verbiedt, de Commissie sancties dient te bepalen die analoog zijn aan die welke op grond van de gemeenschappelijke marktordening voor rundvlees gelden in het geval dat bij de productie van rundvlees bepaalde verboden stoffen worden gebruikt;
- (18) Overwegende dat eenmaking van de communautaire markt voor melk en zuivelproducten meebrengt dat aan de buitengrenzen van de Gemeenschap een uniforme regeling van het handelsverkeer moet gelden; dat de communautaire markt in beginsel wordt gestabiliseerd als de interventie maatregelen worden aangevuld met een regeling van het handelsverkeer die invoerrechten en uitvoerrestituties omvat; dat de regeling van het handelsverkeer gebaseerd dient te zijn op de verbintenissen die zijn aangegaan bij de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde;
- (19) Overwegende dat, om de omvang van de handel in melk en zuivelproducten met derde landen te kunnen volgen, een stelsel van invoer- en uitvoercertificaten voor bepaalde producten dient te worden opgezet, dat onder meer voorziet in het stellen van een zekerheid om de uitvoering te garanderen van de transacties waarvoor deze certificaten worden afgegeven;

- (20) Overwegende dat, om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde landbouwproducten, te voorkomen of te beperken, in bepaalde situaties de invoer van één of meer van deze producten aan een aanvullend invoerrecht moet worden onderworpen;
- (21) Overwegende dat op bepaalde voorwaarden aan de Commissie de bevoegdheid dient te worden verleend om de tariefcontingenten te openen en te beheren die voortvloeien uit de overeenkomstig het Verdrag gesloten internationale overeenkomsten of uit andere handelingen van de Raad; dat de Commissie bovendien moet beschikken over overeenkomstige bevoegdheden met betrekking tot bepaalde tariefcontingenten die door derde landen worden geopend;
- (22) Overwegende dat de deelneming van de Gemeenschap aan de internationale handel in melk en zuivelproducten dient te worden veiliggesteld door middel van bepalingen inzake de toekenning van restituties bij uitvoer naar derde landen die op het prijsverschil tussen de Gemeenschap en de wereldmarkt zijn gebaseerd en binnen de in de WTO-Overeenkomst inzake de landbouw⁽¹⁾ gestelde grenzen blijven; dat voor deze restituties beperkingen qua hoeveelheid en waarde moeten gelden;
- (23) Overwegende dat er bij de vaststelling van de restituties voor dient te worden gezorgd dat de beperkingen in waarde in acht worden genomen, en wel via het toezicht op de betalingen overeenkomstig de voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw geldende voorschriften; dat het toezicht door verplichte vaststelling vooraf van de restituties kan worden vergemakkelijkt, waarbij in het geval van gedifferentieerde restituties de mogelijkheid dient te worden geboden om binnen een geografisch gebied waarvoor hetzelfde restitutiebedrag geldt, de vermelde bestemming door een andere te vervangen; dat bij wijziging van de bestemming de voor de werkelijke bestemming geldende restitutie dient te worden betaald met als maximum het bedrag dat geldt voor de vooraf vastgestelde bestemming;
- (24) Overwegende dat, om de beperkingen in hoeveelheid in acht te kunnen nemen, een betrouwbaar en effectief toezichtstelsel moet worden ingesteld; dat hiertoe de toekenning van restituties aan een uitvoercertificaat dient te worden gekoppeld; dat restituties dienen te worden toegekend tot de hoeveelheden waarvoor dit in het kader van de beperkingen mogelijk is, afhankelijk van de specifieke situatie voor elk betrokken product; dat hierop uitsluitend uitzonderingen kunnen worden gemaakt voor niet in bijlage II van het Verdrag opgenomen verwerkte producten, waarvoor geen beperkingen in hoeveelheid gelden, en voor voedselhulp, waarvoor geen enkele beperking geldt; dat het toezicht op de hoeveelheden die gedurende de verkoopseizoenen als bedoeld in de WTO-Overeenkomst inzake de landbouw met restitutie worden uitgevoerd, dient te worden uitgeoefend aan de hand van de voor elk verkoopseizoen afgegeven uitvoercertificaten;
- (25) Overwegende dat, ter aanvulling van het hierboven beschreven stelsel en voor zover nodig voor de goede werking ervan, de mogelijkheid dient te worden geopend om de toepassing van de regeling actieve veredeling te reguleren of, wanneer de marktsituatie zulks vereist, te verbieden;
- (26) Overwegende dat dient te worden voorzien in het nemen van maatregelen in het geval dat een aanzienlijke stijging of daling van de prijzen de markt van de Gemeenschap verstoort of dreigt te verstoren;
- (27) Overwegende dat het stelsel van douanerechten het mogelijk maakt af te zien van iedere andere beschermende maatregel aan de buitengrenzen van de Gemeenschap; dat de voor de interne markt en de douanerechten geldende mechanismen echter in buitengewone omstandigheden te kort kunnen schieten; dat, om de markt van de Gemeenschap in dergelijke gevallen niet zonder bescherming te laten tegen verstoringen die hieruit kunnen voortvloeien, de Gemeenschap in staat moet worden gesteld snel alle vereiste maatregelen te nemen; dat deze maatregelen in overeenstemming moeten zijn met de verplichtingen die uit de desbetreffende WTO-Overeenkomsten voortvloeien;
- (28) Overwegende dat beperkingen van het vrije verkeer die voortvloeien uit de toepassing van maatregelen om de verbreiding van dierziekten tegen te gaan, moeilijkheden op de markt van een of meer lidstaten kunnen veroorzaken; dat dient te worden voorzien in de mogelijkheid deze situatie te verhelpen door buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de markt te nemen;
- (29) Overwegende dat sommige steunmaatregelen de eenmaking van de markt in gevaar zouden brengen; dat daarom de Verdragsbepalingen die het mogelijk maken steunmaatregelen van de lidstaten te beoordelen en dergelijke maatregelen te verbieden als zij onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, van toepassing binnen de werkingssfeer van de gemeenschappelijke marktordening voor melk en zuivelproducten moeten worden verklaard;
- (30) Overwegende dat, gezien de ontwikkelingen die de gemeenschappelijke markt voor melk en zuivelproducten ondergaat, de lidstaten en de Commissie elkaar voortdurend de voor de toepassing van deze verordening benodigde informatie moeten verstrekken;
- (31) Overwegende dat, om de uitvoering van de voorgenomen maatregelen te vergemakkelijken, dient te worden voorzien in een procedure waarbij in het kader van een Comité van beheer een nauwe samenwerking tussen de lidstaten en de Commissie tot stand wordt gebracht;
- (32) Overwegende dat de uitgaven die de lidstaten doen als gevolg van de uit de toepassing van deze verordening voortvloeiende verplichtingen, door de Gemeenschap moeten worden gefinancierd overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van Verordening (EG) nr. . . . / . . van de Raad betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;

⁽¹⁾ PB L 336 van 23.12.1994, blz. 22.

	<i>GN-code</i>	<i>Omschrijving</i>
(33) Overwegende dat bij de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten gelijkelijk en op passende wijze rekening moet worden gehouden met de in de artikelen 39 en 110 van het Verdrag gestelde doeleinden;	a) 0401	Melk en room, niet ingedikt, zonder toegevoegde suiker of andere zoetstoffen
(34) Overwegende dat de gemeenschappelijke marktordening voor melk en zuivelproducten die is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾ , herhaaldelijk is gewijzigd; dat de betrokken teksten talrijk, ingewikkeld en over verscheidene Publicatiebladen verspreid zijn, waardoor zij moeilijk te gebruiken zijn en dus de duidelijkheid ontberen die een wezenlijk kenmerk van alle regelgeving dient te zijn; dat daarom deze teksten in een nieuwe verordening moeten worden geconsolideerd en de genoemde Verordening (EEG) nr. 804/68 moet worden ingetrokken; dat de voornaamste bepalingen van de Verordeningen (EEG) nr. 986/68 ⁽²⁾ , (EEG) nr. 987/68 ⁽³⁾ , (EEG) nr. 508/71 ⁽⁴⁾ , (EEG) nr. 1723/81 ⁽⁵⁾ , (EEG) nr. 2990/82 ⁽⁶⁾ , (EEG) nr. 1842/83 ⁽⁷⁾ en (EEG) nr. 777/87 ⁽⁸⁾ van de Raad in de onderhavige verordening zijn overgenomen en dat die verordeningen bijgevolg eveneens moeten worden ingetrokken;	b) 0402	Melk en room, ingedikt of met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen
	c) 0403 10 11
tot en met 39
0403 90 11
tot en met 69	Karnemelk, gestremde melk en room, yoghurt, kefir en andere gegiste of aangezuurde melk en room, ook indien ingedikt of met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, niet gearomatiseerd noch met toegevoegde vruchten of cacao
	d) 0404	Wei, ook indien ingedikt of met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen; producten bestaande uit natuurlijke bestanddelen van melk, ook indien met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, elders genoemd noch elders onder begrepen
(35) Overwegende dat zich bij de overgang van de bij Verordening (EEG) nr. 804/68 vastgestelde regeling naar de bij deze verordening vastgestelde regeling moeilijkheden zouden kunnen voordoen die in deze verordening niet worden behandeld; dat met het oog op deze mogelijkheid moet worden bepaald dat de Commissie de nodige overgangsmaatregelen vaststelt; dat de Commissie ook dient te worden gemachtigd om specifieke praktische problemen op te lossen,	e) ex 0405	Boter en andere van melk afkomstige vetstoffen; zuivelpasta's met een vetgehalte van meer dan 75 gewichtspercenten doch minder dan 80 gewichtspercenten
	f) 0406	Kaas en wrongel
	g) 1702 19 00	Lactose (melksuiker) en melksuikerstroop, niet gearomatiseerd en zonder toegevoegde kleurstoffen, bevattende minder dan 99 gewichtspercenten lactose (melksuiker), uitgedrukt in kristalwaterrijke lactose, berekend op de droge stof

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten geldt voor de volgende producten:

- (¹) PB L 148 van 28.6.1968, blz. 13. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 (PB L 206 van 16.8.1996, blz. 21).
- (²) PB L 169 van 18.7.1968, blz. 4. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1802/95 (PB L 174 van 26.7.1995, blz. 31).
- (³) PB L 169 van 18.7.1968, blz. 6. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1435/90 (PB L 138 van 31.5.1990, blz. 8).
- (⁴) PB L 58 van 11.3.1971, blz. 1.
- (⁵) PB L 172 van 30.6.1981, blz. 14. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 863/84 (PB L 90 van 1.4.1984, blz. 23).
- (⁶) PB L 314 van 10.11.1982, blz. 26. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2442/96 (PB L 333 van 21.12.1996, blz. 1).
- (⁷) PB L 183 van 7.7.1983, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1958/97 (PB L 277 van 10.10.1997, blz. 1).
- (⁸) PB L 78 van 20.3.1987, blz. 10. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1634/91 (PB L 150 van 15.6.1991, blz. 26).

		h) 2106 90 51	Suikerstroop van lactose, gearomatiseerd of met toegevoegde kleurstoffen
		j) ex 2309	Bereidingen van de soort gebruikt voor het voederen van dieren: — bereidingen en voedermiddelen, bevattende producten waarop de onderhavige verordening rechtstreeks of uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 2730/75 van de Raad⁽⁹⁾ van toepassing is, met uitzondering van bereidingen en voedermiddelen waarop Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad⁽¹⁰⁾ van toepassing is.

⁽⁹⁾ PB L 281 van 1.11.1975, blz. 20. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2931/95 (PB L 307 van 20.12.1995, blz. 10).

⁽¹⁰⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 (PB L 126 van 24.5.1996, blz. 37).

HOOFDSTUK I**Interne markt****TITEL I****Prijsregeling***Artikel 2*

Het melkprijsjaar voor alle in artikel 1 genoemde producten begint op 1 juli en eindigt op 30 juni van het daaropvolgende kalenderjaar.

Artikel 3

1. De richtprijs in de Gemeenschap voor melk met een vetgehalte van 3,7% in het stadium franco-melkfabriek, uitgedrukt in ECU per 100 kg, wordt vastgesteld op:

- 29,66 voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2001,
- 28,35 voor de periode van 1 juli 2001 tot en met 30 juni 2002,
- 27,04 voor de periode van 1 juli 2002 tot en met 30 juni 2003,
- 25,72 vanaf 1 juli 2003.

De richtprijs is de prijs die wordt nagestreefd voor de totale hoeveelheid melk die door de producenten op de markt van de Gemeenschap en op de markten daarbuiten wordt verkocht.

2. De Raad kan volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de richtprijs wijzigen.

Artikel 4

1. De interventieprijs in de Gemeenschap, uitgedrukt in ECU per 100 kg, wordt:

- a) voor boter vastgesteld op:
- 315,89 voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2001,
 - 303,59 voor de periode van 1 juli 2001 tot en met 30 juni 2002,
 - 291,28 voor de periode van 1 juli 2002 tot en met 30 juni 2003,
 - 278,97 vanaf 1 juli 2003;
- b) voor magere-melkpoeder vastgesteld op:
- 197,81 voor de periode van 1 juli 2000 tot en met 30 juni 2001,
 - 190,11 voor de periode van 1 juli 2001 tot en met 30 juni 2002,

- 182,40 voor de periode van 1 juli 2002 tot en met 30 juni 2003,
- 174,69 vanaf 1 juli 2003.

2. De Raad kan volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de interventieprijs wijzigen.

Artikel 5

De prijsregeling wordt vastgesteld onverminderd de tenuitvoerlegging van de regeling inzake de extra heffing.

TITEL II**Interventieregeling***Artikel 6*

1. Indien de prijzen op de botermarkt in een of meer lidstaten gedurende een representatieve periode beneden 92% van de interventieprijs komen te liggen, wordt in die lidstaat of lidstaten voor aankoop door de interventiebureaus een openbare inschrijving gehouden, waarvoor nog vast te stellen voorwaarden gelden.

De door de Commissie vastgestelde aankoopprijs zal niet minder bedragen dan 90% van de interventieprijs.

Zodra de marktprijzen in die lidstaat of lidstaten gedurende een representatieve periode op of boven 92% van de interventieprijs komen te liggen, wordt de aankoop bij inschrijving geschorst.

2. Overeenkomstig lid 1 mogen de interventiebureaus uitsluitend boter aankopen die in een erkend bedrijf in de Gemeenschap rechtstreeks en uitsluitend uit gepasteuriseerde room is bereid en die

a) de volgende kenmerken heeft:

- zij heeft een minimumgehalte aan botervet van 82 gewichtspercenten en een maximumgehalte aan water van 16 gewichtspercenten;
- bij de aankoop overschrijdt zij niet een nader te bepalen ouderdom;
- zij voldoet aan nader te bepalen voorwaarden inzake minimumhoeveelheid en verpakking;

b) voldoet aan bepaalde nader vast te stellen vereisten inzake met name:

- de houdbaarheid, ten aanzien waarvan de interventiebureaus aanvullende eisen kunnen vaststellen;
- het gehalte aan vrije vetzuren;
- het peroxidegetal;
- de microbiologische kwaliteit;
- de sensorische kenmerken (aanzicht, consistentie, smaak en geur).

Nog vast te stellen nationale kwaliteitsklassen mogen worden vermeld op de verpakking van boter die aan de nationale kwaliteitseisen voldoet.

Forfaitaire vervoerskosten komen, onder nog vast te stellen voorwaarden, voor rekening van het interventiebureau indien de boter wordt geleverd aan een koelhuis dat zich bevindt op meer dan een nog te bepalen afstand van de plaats waar de boter was opgeslagen.

3. Steun voor de particuliere opslag wordt toegekend voor:

- room;
- in een erkend bedrijf in de Gemeenschap uit room of melk geproduceerde ongezouten boter met een minimumgehalte aan botervet van 82 gewichtspercenten en een maximumgehalte aan water van 16 gewichtspercenten;
- in een erkend bedrijf in de Gemeenschap uit room of melk geproduceerde gezouten boter met een minimumgehalte aan botervet van 80 gewichtspercenten, een maximumgehalte aan water van 16 gewichtspercenten en een maximumgehalte aan zout van 2 gewichtspercenten.

De boter moet beantwoorden aan de vast te stellen nationale kwaliteitsklassen en moet dienovereenkomstig zijn gemerkt.

Voor de vaststelling van het steunbedrag wordt uitgegaan van de opslagkosten en de verwachte ontwikkeling van de prijs voor verse boter en koelhuiboter. Wanneer zich bij de uitslag een ongunstige marktontwikkeling blijkt te hebben voorgedaan, die bij de inslag niet te voorzien was, kan de steun worden verhoogd.

De steun voor de particuliere opslag wordt slechts toegekend als, volgens nader vast te stellen bepalingen, een opslagcontract wordt gesloten met het interventiebureau van de lidstaat op het grondgebied waarvan de betrokken boter of room wordt opgeslagen.

Op grond van de marktsituatie kan de Commissie besluiten de hoeveelheid room of boter waarvoor contracten voor de particuliere opslag zijn gesloten, gedeeltelijk of geheel weer op de markt te laten brengen.

4. De door de interventiebureaus aangekochte boter wordt afgezet tegen een minimumprijs en onder zodanige nader vast te stellen voorwaarden, dat het evenwicht op de markt niet wordt verstoord en dat de kopers een gelijke behandeling en gelijke toegang tot de te koop aangeboden boter worden gegarandeerd. Wanneer de te koop aangeboden boter voor uitvoer is bestemd, kunnen bijzondere voorwaarden worden vastgesteld om te waarborgen dat de bestemming van het product niet wordt gewijzigd en om rekening te houden met de bijzondere vereisten inzake de betrokken verkoop.

Wanneer door de interventiebureaus aangekochte boter in de loop van een melkprijsjaar niet op normale voor-

waarden kan worden afgezet, kunnen bijzondere maatregelen worden genomen. Voor zover dit op grond van die maatregelen verantwoord is, worden ook bijzondere maatregelen genomen om de afzetmogelijkheden te handhaven voor de producten waarvoor de in lid 3 bedoelde steun voor de particuliere opslag is verleend.

5. De interventieregeling wordt zodanig toegepast dat:

- de concurrentiepositie van boter op de markt gehandhaafd blijft,
- de oorspronkelijke kwaliteit van de boter zoveel mogelijk behouden blijft,
- het product op de meest rationele wijze wordt opgeslagen.

6. In dit artikel wordt verstaan onder:

- „melk”: in de Gemeenschap geproduceerde koemelk;
- „room”: room die rechtstreeks en uitsluitend uit melk is bereid.

Artikel 7

1. Het door elke lidstaat aangewezen interventiebureau koopt tegen de interventieprijs, onder nader vast te stellen voorwaarden, het hem in de periode van 1 maart tot en met 31 augustus aangeboden, volgens het verstuiwingsprocédé vervaardigde magere-melkpoeder van eerste kwaliteit dat in een erkend bedrijf van de Gemeenschap rechtstreeks en uitsluitend uit ondermelk is bereid en dat:

- een eiwitgehalte van minstens 35,6 gewichtspercenten op de niet-vette droge stof heeft,
- voldoet aan nader te bepalen eisen ten aanzien van de houdbaarheid,
- voldoet aan nader te bepalen voorwaarden inzake minimumhoeveelheid en verpakking.

De interventiebureaus kopen echter ook magere-melkpoeder waarvan het eiwitgehalte van de vetvrije droge stof ten minste 31,4, maar minder dan 35,6 % bedraagt, voor zover aan alle overige voorwaarden van de eerste alinea is voldaan. De aankoopprijs is dan gelijk aan de interventieprijs, verminderd met 1,75 % per procentpunt dat het eiwitgehalte lager ligt dan 35,6 %.

De interventieprijs is die welke geldt op de dag waarop het magere-melkpoeder is bereid, en geldt voor magere-melkpoeder dat franco wordt geleverd aan de door het interventiebureau aangewezen opslagplaats. Forfaitaire vervoerskosten komen onder nog vast te stellen voorwaarden voor rekening van het interventiebureau indien het magere-melkpoeder wordt geleverd aan een opslagplaats die verder dan een nog te bepalen afstand verwijderd is van de plaats waar het tevoren was opgeslagen.

Het magere-melkpoeder mag slechts worden ondergebracht in opslagplaatsen die voldoen aan nader vast te stellen voorwaarden.

2. De Commissie kan de in lid 1 bedoelde aankoop van magere-melkpoeder schorsen zodra de in de periode van 1 maart tot en met 31 augustus van elk jaar voor interventie aangeboden hoeveelheden 109 000 ton overschrijden.

In dit geval kan aankoop door de interventiebureaus plaatsvinden in het kader van een permanente openbare inschrijving, waarvoor nog vast te stellen voorwaarden gelden.

3. Er kan worden besloten om steun toe te kennen voor de particuliere opslag van magere-melkpoeder van eerste kwaliteit dat in een erkend bedrijf van de Gemeenschap rechtstreeks en uitsluitend uit ondermelk bereid is, in het bijzonder wanneer uit de ontwikkeling van prijzen en voorraden van dat product blijkt dat de markt ernstig verstoord is en dat dit door seizoenopslag geheel of gedeeltelijk kan worden verholpen. Om voor de steun in aanmerking te komen moet het magere-melkpoeder aan nader te bepalen voorwaarden voldoen.

Het steunbedrag wordt vastgesteld met inachtneming van de opslagkosten en de verwachte ontwikkeling van de prijzen voor magere-melkpoeder.

De steun voor de particuliere opslag wordt slechts toegekend als, volgens nader vast te stellen bepalingen, een opslagcontract wordt gesloten met het interventiebureau van de lidstaat op het grondgebied waarvan het betrokken magere-melkpoeder wordt opgeslagen. Op grond van de marktsituatie kan de Commissie besluiten de hoeveelheid magere-melkpoeder waarvoor contracten voor particuliere opslag zijn gesloten, geheel of gedeeltelijk weer op de markt te laten brengen.

4. Het door de interventiebureaus aangekochte magere-melkpoeder wordt afgezet tegen een minimumprijs en onder zodanige nader vast te stellen voorwaarden, dat het marktevenwicht niet wordt verstoord en dat de kopers een gelijke behandeling en gelijke toegang tot het te koop aangeboden magere-melkpoeder worden gegarandeerd.

Wanneer het te koop aangeboden magere-melkpoeder voor uitvoer is bestemd, kunnen bijzondere voorwaarden worden vastgesteld om te waarborgen dat de bestemming van het product niet wordt gewijzigd en om rekening te houden met de bijzondere vereisten inzake de betrokken verkoop.

Wanneer door de interventiebureaus aangekochte magere-melkpoeder in de loop van een melkprijsjaar niet op normale voorwaarden kan worden afgezet, kunnen bijzondere maatregelen worden genomen.

5. In dit artikel wordt onder „ondermelk” verstaan: ondermelk die rechtstreeks en uitsluitend uit in de Gemeenschap geproduceerde koemelk geproduceerd is.

Artikel 8

1. Onder nader te bepalen voorwaarden wordt steun verleend voor de particuliere opslag van:

- a) Grana Padanokaas die ten minste negen maanden oud is,
 - b) Parmigiano-Reggianokaas die ten minste 15 maanden oud is,
 - c) Provolonekaas die ten minste drie maanden oud is,
- indien deze kaassoorten voldoen aan bepaalde vereisten.

2. Voor de vaststelling van de steun voor de particuliere opslag wordt uitgegaan van de opslagkosten en de verwachte ontwikkeling van de marktprijzen.

3. Het interventiebureau dat is aangewezen door de lidstaat waarin genoemde kaassoorten bereid worden en recht hebben op de benaming van oorsprong, voert de op grond van lid 1 genomen maatregelen uit.

De steun voor de particuliere opslag wordt afhankelijk gesteld van het sluiten van een opslagcontract met het interventiebureau. Dit contract wordt opgesteld volgens nader vast te stellen bepalingen.

Op grond van de marktsituatie kan de Commissie besluiten dat het interventiebureau de opgeslagen hoeveelheid kaas gedeeltelijk of geheel weer op de markt moet laten brengen.

Artikel 9

1. Er kan steun worden verleend voor de particuliere opslag van soorten bewaarkaas en van kaassoorten die zijn geproduceerd op basis van schapenmelk en/of geitenmelk en ten minste zes maanden moeten rijpen, indien uit de ontwikkeling van prijzen en voorraden van deze kaassoorten een ernstig gebrek aan evenwicht op de markt blijkt, dat door seizoenopslag kan worden opgeheven of verminderd.

2. Bij de vaststelling van het bedrag van de steun wordt rekening gehouden met de opslagkosten en met het in acht te nemen evenwicht tussen kaas waarvoor deze steun wordt verleend en de andere op de markt gebrachte kaas.

3. Wanneer de marktsituatie in de Gemeenschap dit noodzakelijk maakt, kan de Commissie besluiten dat de onder contracten voor particuliere opslag vallende hoeveelheden kaas gedeeltelijk of geheel weer op de markt worden gebracht.

4. Indien op het tijdstip waarop de geldigheidsduur van het opslagcontract verstrijkt, de marktprijzen van opgeslagen kaas op een hoger niveau liggen dan op het tijdstip van sluiting van het contract, kan worden besloten dat het bedrag van de steun dienovereenkomstig wordt aangepast.

Artikel 10

Volgens de procedure van artikel 41 worden vastgesteld:

- a) de uitvoeringsbepalingen van deze titel, en met name de voorschriften voor de vaststelling van de marktprijzen voor boter,
- b) de in deze titel bedoelde steunbedragen voor particuliere opslag,
- c) de andere besluiten en maatregelen die de Commissie op grond van deze titel kan nemen.

TITEL III

Afzetmaatregelen*Artikel 11*

1. Voor ondermelk en magere-melkpoeder die voor voederdoeleinden worden gebruikt en aan bepaalde vereisten voldoen, wordt steun verleend.

Als ondermelk en magere-melkpoeder in de zin van dit artikel worden eveneens karnemelk en karnemelkpoeder beschouwd.

2. Bij de vaststelling van de steunbedragen wordt rekening gehouden met:

- de interventieprijs voor magere-melkpoeder;
- de ontwikkeling van de voorzieningssituatie voor ondermelk en magere-melkpoeder, en de ontwikkeling van het gebruik van die producten voor voederdoeleinden;
- de ontwikkeling van de prijzen van kalveren;
- de ontwikkeling van de marktprijs van concurrerende proteïnen ten opzichte van de marktprijs van magere-melkpoeder.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, en met name de voorwaarden voor de toekenning van de steun en het bedrag ervan, worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 12

1. Onder de overeenkomstig de leden 2 en 3 vastgestelde voorwaarden wordt steun verleend voor in de Gemeenschap geproduceerde en tot caseïne of caseïnaten verwerkte ondermelk, indien deze melk en de daaruit vervaardigde caseïne en caseïnaten aan bepaalde vereisten voldoen.

2. De steun kan worden gedifferentieerd naargelang de ondermelk tot caseïne of tot caseïnaten is verwerkt en naargelang van de kwaliteit van deze producten.

Bij de vaststelling van de steun wordt rekening gehouden met:

- de interventieprijs voor magere-melkpoeder of de marktprijs voor volgens het verstuiwingsprocédé vervaardigd magere-melkpoeder van eerste kwaliteit indien deze laatste prijs hoger is dan de interventieprijs;
- de marktprijzen voor caseïne en caseïnaten op de markt van de Gemeenschap en de wereldmarkt.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, en met name de voorwaarden voor de toekenning van de steun en het bedrag ervan, worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 13

1. Wanneer overschotten van zuivelproducten ontstaan of dreigen te ontstaan, kan de Commissie besluiten steun te verlenen om het mogelijk te maken dat boter en boterconcentraat tegen verlaagde prijs worden aangekocht door:

- a) instellingen en gemeenschappen zonder winstoogmerk;
- b) legers en daarmee gelijkgestelde eenheden van de lidstaten;
- c) fabrikanten van banketbakkerswerk en consumptie-ijs;
- d) fabrikanten van andere nader te bepalen voedingsmiddelen.

2. De in dit artikel bedoelde maatregelen en de uitvoeringsbepalingen van dit artikel, waarin met name wordt bepaald wat het steunbedrag is en voor welke producten lid 1, onder d), geldt, worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 14

1. Overeenkomstig de leden 3 en 4 en op overeenkomstig lid 5 bepaalde voorwaarden verleent de Gemeenschap ten behoeve van leerlingen van onderwijsinstellingen steun voor melk die tot bepaalde producten van de GN-codes 0401, 0403, 0404 90 en 0406 of van GN-code 2202 90 is verwerkt.

2. Ter aanvulling van de steun van de Gemeenschap kunnen de lidstaten nationale steun toekennen voor de uitreiking van de in lid 1 bedoelde producten aan de leerlingen in onderwijsinstellingen.

3. Voor volle melk is de communautaire steun gelijk aan 95 % van de richtprijs voor melk. Voor de andere

zuivelproducten wordt de steun vastgesteld met inachtneming van de melkbestanddelen van de betrokken producten.

4. De in lid 1 bedoelde steun wordt toegekend voor ten hoogste 0,25 liter melkequivalent per leerling per dag.

5. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel en het steunbedrag worden vastgesteld door de Commissie volgens de procedure van artikel 41.

TITEL IV

Rechtstreekse betalingen

Artikel 15

1. De producenten komen in aanmerking voor een melkkoeienpremie. Deze premie wordt toegekend per bedrijf per kalenderjaar.

2. Het bedrag per premie-eenheid wordt vastgesteld op:

- 25 ECU voor het kalenderjaar 2000,
- 50 ECU voor het kalenderjaar 2001,
- 75 ECU voor het kalenderjaar 2002,
- 100 ECU voor het kalenderjaar 2003 en de verdere kalenderjaren.

Dit bedrag wordt aangevuld met het bedrag per premie-eenheid dat voor de betrokken lidstaat en het betrokken kalenderjaar is vastgesteld in bijlage IV van Verordening (EG) nr. . . . / . . (rundvlees).

3. Het aantal premie-eenheden waarop een producent recht heeft, wordt bepaald door de in tonnen uitgedrukte individuele referentiehoeveelheid melk die op 31 maart van het betrokken kalenderjaar op het bedrijf beschikbaar is, te delen door het getal 5,8, dat overeenkomt met de gemiddelde melkproductie in de Gemeenschap.

Voor de toepassing van de vorige alinea worden de individuele referentiehoeveelheden die op 31 maart van het betrokken kalenderjaar overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 tijdelijk zijn overgedragen, geacht voor dat kalenderjaar beschikbaar te zijn op het bedrijf van de overnemer.

Indien op 31 maart van een kalenderjaar de som van alle individuele referentiehoeveelheden in een lidstaat groter is dan de som van de desbetreffende totale hoeveelheden voor die lidstaat die voor het tijdvak van twaalf maanden 1999/2000 zijn vastgesteld, neemt die lidstaat aan de hand van objectieve criteria de nodige maatregelen om het totale aantal premie-eenheden op zijn grondgebied voor het betrokken kalenderjaar naar evenredigheid te verlagen.

4. Voor de toepassing van deze titel gelden de in artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 3950/92 vastgestelde definities van „producent” en „bedrijf”.

Artikel 16

1. Op jaarbasis doen de lidstaten aan de producenten op hun grondgebied extra betalingen binnen de grenzen van de in bijlage I vastgestelde totaalbedragen. Deze betalingen worden gedaan aan de hand van objectieve criteria, waaronder in het bijzonder de desbetreffende productiestructuur en productieomstandigheden, en op zodanige wijze dat een gelijke behandeling van de producenten wordt gewaarborgd en distorsies op de markt en van de mededinging worden voorkomen. Bovendien mogen deze betalingen niet aan de schommelingen van de marktprijzen worden gekoppeld.

2. De extra betalingen kunnen de vorm aannemen van premietoelagen (artikel 17) en/of van areaalbetalingen (artikel 18).

Artikel 17

1. De premietoelagen kunnen uitsluitend worden toegekend als aanvullend bedrag per premie-eenheid voor melkkoeien als bedoeld in artikel 15, lid 2.

2. De melkkoeienpremie, de premietoelag en de andere betalingen voor melkkoeien op grond van Verordening (EG) nr. . . . / . . (rundvlees), mogen in totaal per premie-eenheid per kalenderjaar niet meer bedragen dan:

- 90 ECU voor het kalenderjaar 2000,
- 180 ECU voor het kalenderjaar 2001,
- 270 ECU voor het kalenderjaar 2002,
- 330 ECU voor het kalenderjaar 2003 en de verdere kalenderjaren.

Artikel 18

1. De areaalbetalingen worden toegekend per hectare blijvend grasland:

- a) die gedurende het betrokken kalenderjaar voor een producent beschikbaar is,
- b) die niet wordt gebruikt om te voldoen aan de specifieke eisen inzake de veebezetting als bedoeld in artikel 14, lid 3, van Verordening (EG) nr. . . . / . . (rundvlees) en
- c) waarvoor geen betalingen voor hetzelfde jaar worden aangevraagd in het kader van de steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen, de steunregeling voor gedroogde voedergewassen en communautaire steunregelingen voor andere gewassen in de sector meerjarige teelten of de sector tuinbouw.

Het areaal blijvend grasland in een regio waarvoor areaalbetalingen kunnen worden toegekend, is ten hoogste gelijk aan het desbetreffende regionale basisareaal.

2. Het regionale basisareaal wordt door de lidstaat vastgesteld overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EG) nr. . . . / . . (rundvlees).

3. Met inbegrip van de in artikel 15 van Verordening (EG) nr. . . . / . . (rundvlees) bedoelde areaalbetaling kan in totaal per hectare geen hogere areaalbetaling worden toegekend dan:

- 210 ECU voor het kalenderjaar 2000,
- 280 ECU voor het kalenderjaar 2001,
- 350 ECU voor het kalenderjaar 2002 en de verdere kalenderjaren.

4. In dit artikel wordt onder „blijvend grasland” verstaan grond die geen deel uitmaakt van een vruchtwisseling en die blijvend (ten minste vijf jaar) als grasland wordt gebruikt, ongeacht of het ingezaaid dan wel natuurlijk grasland betreft.

Artikel 19

1. Vóór 1 januari 2000 verstrekken de lidstaten de Commissie uitvoerige informatie over hun nationale regelingen inzake de toekenning van extra betalingen. Elke wijziging van deze regelingen moet binnen één maand na de vaststelling ervan aan de Commissie worden medegedeeld.

2. Vóór 1 april 2004 dienen de lidstaten uitvoerige verslagen over de tenuitvoerlegging van de artikelen 16 tot en met 18 bij de Commissie in.

Vóór 1 januari 2005 evalueert de Commissie de tenuitvoerlegging van de artikelen 16 tot en met 18 en onderzoekt zij de in bijlage I vastgestelde verdeling van communautaire middelen over de lidstaten. Zo nodig doet de Commissie passende voorstellen aan de Raad toekomen.

Artikel 20

Vanaf 16 oktober van het betrokken kalenderjaar en, behalve in naar behoren gemotiveerde uitzonderingsgevallen, uiterlijk op 30 juni van het daaropvolgende jaar worden de rechtstreekse betalingen in het kader van deze titel gedaan zodra de volgens de regelgeving vereiste inspecties zijn uitgevoerd.

Artikel 21

De in deze titel vastgestelde bedragen van de rechtstreekse betalingen kunnen volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag worden gewijzigd in het licht van de ontwikkelingen op het gebied van de productie, de productiviteit en de markten.

Artikel 22

Indien bij of op grond van communautaire regelgeving de toediening van boviene somatotropine aan melkkoeien niet is toegestaan of de beschikbaarheid van die stof op landbouwbedrijven anders is geregeld, stelt de Commissie volgens de procedure van artikel 41 maatregelen vast die analoog zijn aan die welke zijn opgenomen in artikel 21 van Verordening (EG) nr. . . . / . . (rundvlees).

Artikel 23

De uitvoeringsbepalingen van deze titel worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 24

De uitgaven die uit de toekenning van de in deze titel bedoelde rechtstreekse betalingen voortvloeien, worden geacht betrekking te hebben op interventies in de zin van artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . . / . . (EOGFL).

HOOFDSTUK II

Regeling van het handelsverkeer met derde landen

Artikel 25

1. Voor alle invoer in de Gemeenschap van de in artikel 1 bedoelde producten moet een invoercertificaat worden overgelegd. Voor alle uitvoer van deze producten uit de Gemeenschap kan een uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

2. Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van de artikelen 28, 29 en 30, door de lidstaten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het certificaat is geldig in de hele Gemeenschap. De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een zekerheid, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; behoudens in geval van overmacht wordt deze zekerheid geheel of gedeeltelijk verbeurd als de transactie niet of slechts ten dele binnen deze termijn wordt uitgevoerd.

3. Volgens de procedure van artikel 41 worden door de Commissie vastgesteld:

- a) de lijst van de producten waarvoor uitvoercertificaten worden geëist,
- b) de geldigheidsduur van de certificaten, en
- c) de andere uitvoeringsbepalingen van dit artikel.

Artikel 26

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1 bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 27

1. Om de nadelen voor de markt van de Gemeenschap die het gevolg kunnen zijn van de invoer van bepaalde in artikel 1 bedoelde producten, te voorkomen of te beperken, wordt bij de invoer van één of meer van deze producten tegen het in artikel 26 bedoelde recht een aanvullend invoerrecht toegepast, indien wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw die in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag is gesloten in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde, behalve wanneer de invoer de communautaire markt niet dreigt te verstoren of de gevolgen niet in verhouding staan tot het beoogde doel.

2. De prijzen beneden welke een aanvullend invoerrecht kan worden toegepast, zijn die welke door de Gemeenschap aan de Wereldhandelsorganisatie worden doorgegeven.

De hoeveelheden die moeten worden overschreden voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden met name vastgesteld op basis van de invoer in de Gemeenschap tijdens de drie jaren die voorafgaan aan het jaar waarin de in lid 1 bedoelde nadelen zich voordoen of zich dreigen voor te doen.

3. De invoerprijzen die in aanmerking dienen te worden genomen voor de toepassing van een aanvullend invoerrecht, worden vastgesteld op basis van de cif-invoerprijzen van de zending in kwestie.

De cif-invoerprijzen worden daartoe geverifieerd aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt of op de communautaire invoermarkt voor het product.

4. De Commissie stelt de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast volgens de procedure van artikel 41. Deze bepalingen betreffen met name:

- a) de producten waarvoor aanvullende invoerrechten worden toegepast volgens artikel 5 van de Overeenkomst inzake de landbouw;
- b) de andere criteria die noodzakelijk zijn om te waarborgen dat lid 1 wordt toegepast overeenkomstig artikel 5 van genoemde Overeenkomst.

Artikel 28

1. De tariefcontingenten voor de in artikel 1 bedoelde producten die voortvloeien uit de overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten of

enige andere handeling van de Raad, worden geopend en beheerd volgens bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

2. De contingenten kunnen worden beheerd volgens een van de onderstaande methoden of door een combinatie van deze methoden, namelijk:

- op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen zijn ingediend (het beginsel „die het eerst komt, het eerst maalt”),
- evenredige verdeling van de hoeveelheden waarom bij de indiening van de aanvragen is verzocht (de zogeheten methode van het gelijktijdige onderzoek),
- rekening houdend met de traditionele handelsstromen (de zogeheten methode van de traditionele en de nieuwe importeurs).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld.

Deze methoden moeten elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. Bij de vastgestelde beheersmethode wordt, indien zulks passend is, rekening gehouden met de voorzieningsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op deze markt te vrijwaren, waarbij kan worden uitgegaan van de methoden die in het verleden zijn gehanteerd voor de contingenten die overeenkomen met de in lid 1 bedoelde contingenten, zulks onverminderd de rechten uit hoofde van de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten overeenkomsten.

4. De in lid 1 bedoelde bepalingen voorzien in de opening van de contingenten op jaarbasis en, waar nodig, op passende wijze gespreid, en in de vaststelling van de toe te passen beheersmethode; zij bevatten, zo nodig:

- a) bepalingen die de aard, de herkomst en de oorsprong van het product waarborgen;
- b) bepalingen betreffende de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden gecontroleerd;
- c) de voorwaarden voor de afgifte en de geldigheidsduur van de invoercertificaten.

Artikel 29

1. Indien een overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomst voorziet in het volledige of gedeeltelijke beheer van een door een derde land geopend tariefcontingent voor de in artikel 1 bedoelde producten, worden de toe te passen beheersmethode en de desbetreffende bepalingen vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

2. De contingenten kunnen worden beheerd door toepassing van een van de onderstaande methoden of een combinatie van deze methoden:

- op basis van de chronologische volgorde van indiening van de aanvragen (volgens het principe „die het eerst komt, het eerst maalt”),
- verdeling naar evenredigheid van de aangevraagde hoeveelheden (de methode van „gelijktijdig onderzoek”),
- op basis van de traditionele handelsstromen (de methode van de „traditionele en nieuwe importeurs”).

Er kunnen nog andere passende methoden worden vastgesteld, met name methoden die ervoor zorgen dat van de door het betrokken contingent geboden mogelijkheden ten volle gebruik wordt gemaakt.

Deze methoden moeten elke discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

Artikel 30

1. Voor zover nodig om de uitvoer van de in artikel 1 bedoelde producten, in ongewijzigde staat of in de vorm van in bijlage II opgenomen goederen wanneer het de in artikel 1, onder a), b), c), d), e) en g), bedoelde producten betreft, op basis van de prijzen van deze producten in de internationale handel mogelijk te maken en binnen de grenzen die voortvloeien uit de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, kan het verschil tussen deze prijzen en die in de Gemeenschap door een restitutie bij uitvoer worden overbrugd.

De restitutie voor uitvoer van de in artikel 1 bedoelde producten in de vorm van in bijlage II opgenomen goederen mag niet hoger zijn dan de restitutie voor de uitvoer van die producten in ongewijzigde staat.

2. Voor de toewijzing van de hoeveelheden die met restitutie kunnen worden uitgevoerd, wordt de methode vastgesteld:

- a) die het best overeenstemt met de aard van het product en met de marktsituatie in kwestie, zodat de beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk gebruikt kunnen worden rekening houdend met de doeltreffendheid en met de structuur van de uitvoer van de Gemeenschap, doch zonder dat dit leidt tot discriminatie tussen kleine en grote marktdeelnemers;
- b) die, gezien de beheerseisen, administratief het minst belastend is voor de marktdeelnemers;
- c) waarmee elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen wordt.

3. De restitutie is voor de gehele Gemeenschap gelijk.

Zij kan variëren naar gelang van de bestemming, indien de situatie in de internationale handel of de specifieke vereisten van bepaalde markten dat noodzakelijk maakt of maken.

De restituties worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 41. Zij kunnen:

- a) periodiek worden vastgesteld;
- b) via inschrijving worden vastgesteld, voor de producten waarvoor deze procedure voorheen bedoeld was.

Behalve bij vaststelling via openbare inschrijving, worden de lijst van producten waarvoor een restitutie wordt toegekend, en het bedrag van deze restitutie ten minste eenmaal per vier weken vastgesteld. Het bedrag van de restituties kan echter gedurende meer dan vier weken op hetzelfde niveau gehandhaafd blijven en zo nodig in de tussentijd door de Commissie op verzoek van een lidstaat dan wel op eigen initiatief worden gewijzigd. Voor de in artikel 1 bedoelde producten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage II opgenomen goederen kan er evenwel volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 van de Raad⁽¹⁾ een andere vaststellingsfrequentie worden bepaald.

4. Bij de vaststelling van de restituties voor de in artikel 1 bedoelde producten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, worden de volgende factoren in aanmerking genomen:

- a) de situatie en de vooruitzichten van:
 - de prijzen en de beschikbaarheid van melk en zuivelproducten op de markt van de Gemeenschap;
 - de prijzen van melk en zuivelproducten in de internationale handel;
- b) de gunstigste afzetkosten en vervoerkosten vanaf de markten van de Gemeenschap tot de havens of andere plaatsen van uitvoer van de Gemeenschap, alsmede de aanvoerkosten tot de landen van bestemming; de vraag op de markt van de Gemeenschap;
- c) de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten, namelijk te zorgen voor een evenwichtige situatie van deze markten en een natuurlijke ontwikkeling inzake prijzen en handelsverkeer;
- d) de limieten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 228 van het Verdrag gesloten overeenkomsten;
- e) het belang om verstoring van de markt van de Gemeenschap te voorkomen;
- f) het economische aspect van de beoogde uitvoer.

⁽¹⁾ PB L 318 van 20.12.1993, blz. 31.

Er wordt met name ook rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van grondstoffen uit de Gemeenschap voor uitvoer van verwerkte goederen naar derde landen en het gebruik van tot het actieve veredelingsverkeer toegelaten producten uit deze landen.

5. Voor de in artikel 1 bedoelde producten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, worden:

- a) de in lid 1 bedoelde prijzen in de Gemeenschap vastgesteld rekening houdend met de gehanteerde prijzen die het gunstigst blijken met het oog op uitvoer,
- b) de in lid 1 bedoelde prijzen in de internationale handel vastgesteld op basis van met name:
 - de prijzen op de markten van derde landen,
 - de gunstigste prijzen bij invoer van producten van oorsprong uit derde landen in de derde landen van bestemming,
 - de in de uitvoerende derde landen geconstateerde productieprijzen, in voorkomend geval rekening houdend met de door deze landen toegekende subsidies,
 - de aanbiedingsprijzen franco grens van de Gemeenschap.

6. Voor de in lid 1 bedoelde producten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, wordt de restitutie uitsluitend toegekend op aanvraag en na overlegging van het uitvoercertificaat.

7. De restitutie bij uitvoer van de in artikel 1 bedoelde producten die in ongewijzigde staat worden uitgevoerd, is het bedrag dat geldt op de dag van de aanvraag van het certificaat en, wat een gedifferentieerde restitutie betreft, de restitutie die op diezelfde dag geldt:

- a) voor de op het certificaat aangegeven bestemming of, eventueel,
- b) voor de werkelijke bestemming, indien deze verschilt van de op het certificaat aangegeven bestemming. In dat geval mag het toepasselijke bedrag niet hoger zijn dan het bedrag dat geldt voor de op het certificaat vermelde bestemming.

Er kunnen passende maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de flexibiliteit waarin dit lid voorziet.

8. De bepalingen van de leden 6 en 7 kunnen volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93 worden uitgebreid tot de in artikel 1 bedoelde producten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage II opgenomen goederen.

9. Voor de in artikel 1 bedoelde producten waarvoor restituties worden toegekend in het kader van voedsel-

hulpacties, kan volgens de procedure van artikel 41 van de bepalingen van de leden 6 en 7 worden afgeweken.

10. De restitutie wordt uitbetaald wanneer is aangetoond dat de producten:

- van oorsprong uit de Gemeenschap zijn,
- uit de Gemeenschap zijn uitgevoerd, en
- in geval van een gedifferentieerde restitutie, onverminderd lid 7, onder b), de op het certificaat vermelde bestemming of een andere bestemming waarvoor een restitutie is vastgesteld, hebben bereikt. Van deze regel kan echter worden afgeweken volgens de procedure van artikel 41, behoudens nader te bepalen voorwaarden die gelijke waarborgen bieden.

11. Onverminderd het bepaalde in lid 10, eerste streepje, wordt, tenzij volgens de procedure van artikel 41 in een afwijking is voorzien, bij de uitvoer van uit derde landen ingevoerde en opnieuw naar derde landen uitgevoerde producten geen restitutie verleend.

12. Voor de in artikel 1 bedoelde producten die in de vorm van in bijlage II opgenomen goederen worden uitgevoerd, gelden de leden 10 en 11 uitsluitend voor de goederen van de volgende GN-codes:

- 0405 20 30 (zuivelpasta's met een vetgehalte van 60 of meer gewichtspercenten doch niet meer dan 75 gewichtspercenten),
- 1806 90 60 tot en met 1806 90 90 (bepaalde cacao bevattende producten),
- 1901 (bepaalde bereidingen voor menselijke consumptie van meel, enz.),
- 2106 90 98 (bepaalde niet elders genoemde producten voor menselijke consumptie),

met een hoog gehalte aan zuivelcomponenten.

13. De inachtneming van de maxima met betrekking tot de hoeveelheden, voortvloeiend uit de overeenkomst die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228 van het Verdrag, wordt gewaarborgd op basis van de uitvoercertificaten die worden afgegeven uit hoofde van de daarin vermelde referentieperiodes voor de betrokken producten. Wat betreft het nakomen van de verplichtingen uit hoofde van de Overeenkomst inzake de landbouw, laat het aflopen van een referentieperiode de geldigheid van de uitvoercertificaten onverlet.

14. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, met inbegrip van de bepalingen betreffende de herverdeling van de

niet toegewezen of niet benutte hoeveelheden die voor uitvoer in aanmerking komen, worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 41. De bepalingen betreffende de uitvoering van de leden 8, 10, 11 en 12 worden, voor de in lid 1 bedoelde producten die worden uitgevoerd in de vorm van in bijlage II opgenomen goederen, vastgesteld volgens de procedure van artikel 16 van Verordening (EG) nr. 3448/93.

Artikel 31

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector melk en zuivelproducten kan de Raad op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen in bijzondere gevallen de in artikel 1 bedoelde producten die bestemd zijn voor de vervaardiging van de in artikel 1 bedoelde producten en van in de bijlage II bedoelde goederen, geheel of gedeeltelijk uitsluiten van de regeling actief veredelingsverkeer.

2. In afwijking van lid 1 besluit de Commissie, indien de in lid 1 bedoelde situatie zich uitzonderlijk dringend laat aanzien en de communautaire markt verstoord wordt of verstoord dreigt te worden door de regeling actief veredelingsverkeer, op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de Raad en aan de lidstaten worden meegedeeld en die niet langer dan zes maanden geldig mogen blijven en onmiddellijk van toepassing zijn. Wanneer bij de Commissie een dergelijk verzoek van een lidstaat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen een week na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere lidstaat kan binnen een week volgende op de dag waarop van het besluit van de Commissie mededeling wordt gedaan, dit besluit aan de Raad voorleggen. De Raad kan, met gekwalificeerde meerderheid, het besluit van de Commissie bevestigen, wijzigen of intrekken.

Indien de Raad binnen drie maanden geen besluit heeft genomen, wordt het besluit van de Commissie geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 32

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende producten; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit deze verordening, wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of ter uitvoering van een van de bepalingen daarvan worden vastgesteld, zijn in het handelsverkeer met derde landen verboden:

- de toepassing van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht, en
- de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Artikel 33

1. Wanneer voor een of meer van de in artikel 1 bedoelde producten de prijs franco grens het niveau van de communautaire prijzen gevoelig overschrijdt, deze toestand kan voortduren en hierdoor de markt van de Gemeenschap wordt verstoord of dreigt te worden verstoord, kunnen de in lid 5 bedoelde maatregelen worden getroffen.

2. Van een gevoelige overschrijding in de zin van lid 1 is sprake wanneer de prijs franco grens de voor het betrokken product vastgestelde interventieprijs, verhoogd met 15 %, overschrijdt of, voor producten waarvoor geen interventieprijs bestaat, een van de interventieprijs afgeleide prijs, vast te stellen volgens de procedure van artikel 41 en rekening houdend met de aard en de samenstelling van het betrokken product, overschrijdt.

3. De gevoelige overschrijding van het prijsniveau door de prijs franco grens kan voortduren indien er een gebrek aan evenwicht tussen vraag en aanbod en dit gebrek aan evenwicht dreigt voort te duren, gelet op de verwachten ontwikkeling van de productie en de marktprijzen.

4. De markt van de Gemeenschap wordt verstoord of dreigt te worden verstoord ten gevolge van de in dit artikel bedoelde situatie, wanneer het hoge prijsniveau in de internationale handel:

- de invoer in de Gemeenschap van zuivelproducten belemmert of
- ertoe leidt dat zuivelproducten de Gemeenschap verlaten,

zodat de voorziening van de Gemeenschap met zuivelproducten niet langer kan worden gegarandeerd of dreigt niet langer te kunnen worden gegarandeerd.

5. Indien aan de in de leden 1 tot en met 4 bedoelde voorwaarden is voldaan, kan volgens de procedure van artikel 41 besloten worden de invoerrechten geheel of gedeeltelijk op te schorten en/of uitvoerbelastingen te innen. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden indien nodig door de Commissie vastgesteld volgens dezelfde procedure.

Artikel 34

1. Als in de Gemeenschap de markt voor één of meer van de in artikel 1 bedoelde producten als gevolg van de

invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt de algemene uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de lidstaten conservatoire maatregelen kunnen treffen, een en ander op voorstel van de Commissie en met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

2. Als de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief over de noodzakelijke maatregelen, die aan de lidstaten worden meegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Als bij de Commissie een dergelijk verzoek van een lidstaat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere lidstaat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of intrekken binnen één maand na de datum waarop de maatregel aan hem is voorgelegd.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen op grond van de overeenkomsten die zijn gesloten in overeenstemming met artikel 228, lid 2, van het Verdrag.

HOOFDSTUK III

Algemene bepalingen

Artikel 35

Ten einde rekening te houden met de beperkingen van het vrije verkeer die zouden kunnen voortvloeien uit maatregelen om de verbreiding van dierziekten te bestrijden, kunnen volgens de procedure van artikel 41 buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de markt die door deze beperkingen wordt getroffen, worden genomen. Deze maatregelen kunnen slechts worden getroffen in de mate en voor het tijdvak die strikt noodzakelijk zijn voor de ondersteuning van deze markt.

Artikel 36

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening, zijn de artikelen 92, 93 en 94 van het Verdrag van toepassing op de productie van en de handel in de in artikel 1 bedoelde producten.

Artikel 37

1. Behoudens het bepaalde in artikel 92, lid 2, van het Verdrag, is die steun verboden waarvan het bedrag wordt vastgesteld in verhouding tot de prijs of de hoeveelheid van de in artikel 1 bedoelde producten.

2. Eveneens verboden zijn die nationale maatregelen waardoor een verevening van de prijzen van de in artikel 1 bedoelde producten mogelijk is.

Artikel 38

Onverminderd de toepassing van de artikelen 92, 93 en 94 van het Verdrag kan een lidstaat aan zijn melkproducenten een heffing voor verkoopbevordering op de in de handel gebrachte hoeveelheden melk of melkequivalent opleggen ter financiering van maatregelen om de consumptie in de Gemeenschap te bevorderen, de afzetmarkten voor melk en zuivelproducten uit te breiden en de kwaliteit te verbeteren.

Artikel 39

De lidstaten en de Commissie verstrekken elkaar de voor de toepassing van deze verordening benodigde gegevens. De wijze waarop deze gegevens worden medegedeeld en verspreid, wordt door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 41.

Artikel 40

Hierbij wordt ingesteld een Comité van beheer voor melk en zuivelproducten, hierna te noemen het „Comité”, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de lidstaten en onder voorzitterschap staat van een vertegenwoordiger van de Commissie.

Artikel 41

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure bij het Comité in, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een lidstaat.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité

worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de lidstaten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. De Commissie stelt maatregelen vast, die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien deze maatregelen echter niet in overeenstemming zijn met het advies dat het Comité heeft uitgebracht, worden zij onverwijld door de Commissie ter kennis van de Raad gebracht. In dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten, tot ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

De Raad kan binnen een maand met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 42

Het Comité kan elk ander vraagstuk onderzoeken dat door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een lidstaat, aan de orde wordt gesteld.

Artikel 43

Deze verordening moet zodanig worden toegepast dat gelijkelijk en op passende wijze rekening wordt gehouden met de in de artikelen 39 en 110 van het Verdrag gestelde doeleinden.

Artikel 44

Verordening (EG) nr. . . . / . . (financiering van het GLB) en de desbetreffende uitvoeringsbepalingen zijn op de in artikel 1 genoemde producten van toepassing.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te . . .

HOOFDSTUK IV

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 45

1. De Verordeningen (EEG) nr. 804/68, (EEG) nr. 986/68, (EEG) nr. 987/68, (EEG) nr. 508/71, (EEG) nr. 1723/81, (EEG) nr. 2990/82, (EEG) nr. 1842/83 en (EEG) nr. 777/87 worden hierbij ingetrokken.
2. Verwijzingen naar Verordening (EEG) nr. 804/68 gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening, volgens de concordantietabel in bijlage III.

Artikel 46

De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 41 vast:

- de maatregelen die nodig zijn om de overgang te vergemakkelijken van de in Verordening (EEG) nr. 804/68 vervatte regelingen naar de bij de onderhavige verordening vastgestelde regelingen;
- de maatregelen die nodig zijn om specifieke praktische problemen te kunnen oplossen. Als de noodzaak van die maatregelen naar behoren is aangetoond, kunnen zij afwijken van bepaalde onderdelen van deze verordening.

Artikel 47

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2000, met uitzondering van de in artikel 19, lid 1, vervatte bepalingen, die van toepassing zijn vanaf de inwerkingtreding van deze verordening.

Voor de Raad

...

BIJLAGE I

EXTRA BETALINGEN

Totaalbedragen als bedoeld in artikel 16 (in miljoen ECU)

	2000	2001	2002	2003 en verdere kalenderjaren
België	6,4	12,8	19,3	25,7
Denemarken	8,7	17,3	25,9	34,5
Duitsland	54,2	108,0	162,2	216,0
Griekenland	1,2	2,4	3,7	4,9
Spanje	10,8	21,6	32,4	43,1
Frankrijk	47,2	93,9	141,1	187,9
Ierland	10,2	20,3	30,5	40,7
Italië	19,3	38,5	57,8	77,0
Luxemburg	0,5	1,0	1,6	2,1
Nederland	21,6	42,9	64,5	85,8
Oostenrijk	5,4	10,7	16,0	21,3
Portugal	3,6	7,3	10,9	14,5
Finland	4,7	9,3	13,9	18,6
Zweden	6,4	12,8	19,2	25,6
Verenigd Koninkrijk	28,4	56,5	84,9	113,1

BIJLAGE II

GN-code	Omschrijving
0403 10 51 tot en met 99 en 0403 90 71 tot en met 99	Karnemelk, gestremde melk en room, yoghurt, kefir en andere gegiste of aangezuurde melk en room, ook indien ingedikt of met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, gearomatiseerd of met toegevoegde vruchten of cacao
ex 0405	Boter en andere van melk afkomstige vetstoffen; zuivelpasta's:
0405 20	– zuivelpasta's:
0405 20 10	– – met een vetgehalte van 39 of meer gewichtspercenten, doch minder dan 60 gewichtspercenten
0405 20 30	– – met een vetgehalte van 60 of meer gewichtspercenten, doch niet meer dan 75 gewichtspercenten
ex 1517	Margarine; mengsels en bereidingen, voor menselijke consumptie, van dierlijke of plantaardige vetten of oliën of van fracties van verschillende vetten en oliën bedoeld bij dit hoofdstuk, andere dan de vetten en oliën of fracties daarvan van GN-code 1516:
1517 10	– margarine, andere dan vloeibare margarine:
1517 10 10	– – met een gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen van meer dan 10 doch niet meer dan 15 gewichtspercenten
1517 90	– andere:
1517 90 10	– – met een gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen van meer dan 10 doch niet meer dan 15 gewichtspercenten
ex 1702	Lactose (melksuiker) en melksuikerstroop:
1702 11 00	– – bevattende 99 of meer gewichtspercenten lactose (melksuiker), uitgedrukt in kristalwaterrijke lactose, berekend op de droge stof
ex 1704	Suikerwerk zonder cacao (witte chocolade daaronder begrepen):
ex 1704 90	– ander, met uitzondering van zoethoutextract (drop), bevattende meer dan 10 gewichtspercenten saccharose, zonder andere toegevoegde stoffen
ex 1806	Chocolade en andere bereidingen voor menselijke consumptie die cacao bevatten, met uitzondering van louter met saccharose gezoet cacao-poeder van GN-code 1806 10
ex 1901	Moutextract; bereidingen voor menselijke consumptie van meel, gries, griesmeel, zetmeel of moutextract, geen of minder dan 40 gewichtspercenten cacao bevattend, berekend op een geheel ontvette basis, elders genoemd noch elders onder begrepen; bereidingen voor menselijke consumptie van producten van de GN-codes 0401 tot en met 0404, geen of minder dan 5 gewichtspercenten cacao bevattend, berekend op een geheel ontvette basis, elders genoemd noch elders onder begrepen:
1901 10 00	– bereidingen voor de voeding van kinderen, opgevoerd voor de verkoop in het klein
1901 20 00	– mengsels en deeg, voor de bereiding van bakkerswaren van GN-code 1905
1901 90	– andere:
1901 90 91	– – andere:
1901 90 91	– – – bevattende geen van melk afkomstige vetstoffen, saccharose, isoglucose, glucose of zetmeel, of bevattende minder dan 1,5 gewichtspercent van melk afkomstige vetstoffen, minder dan 5 gewichtspercenten saccharose (het gehalte aan invertsuiker daaronder begrepen) of isoglucose, minder dan 5 gewichtspercenten glucose of zetmeel, met uitzondering van bereidingen in poeder voor menselijke consumptie van producten van de GN-codes 0401 tot en met 0404
1901 90 99	– – – andere

GN-code	Omschrijving
ex 1902	Deegwaren, ook indien gekookt of gevuld (met vlees of andere zelfstandigheden) dan wel op andere wijze bereid, zoals spaghetti, macaroni, noedels, lasagne, gnocchi, ravioli en cannelloni; koeskoes, ook indien bereid: – deegwaren, niet gekookt, noch gevuld of op andere wijze bereid:
1902 19	– – andere
1902 20	– gevulde deegwaren (ook indien gekookt of op andere wijze bereid): – – andere:
1902 20 91	– – – gekookt of gebakken
1902 20 99	– – – andere
1902 30	– andere deegwaren
1902 40	– koeskoes:
1902 40 90	– – andere
1904	Graanpreparaten verkregen door poffen of door roosteren (bijvoorbeeld cornflakes); granen (andere dan maïs) in de vorm van korrels of in de vorm van vlokken of van andere bewerkte korrels (met uitzondering van meel en gries), voorgekookt of op andere wijze bereid, elders genoemd noch elders onder begrepen
1905	Brood, gebak, biscuits en andere bakkerswaren, ook indien deze producten cacao bevatten; ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of van zetmeel:
1905 10 00	– bros gebakken brood, zogenaamd „Knäckebröt”
1905 20	– ontbijtkoek
1905 30	– koekjes en biscuits, gezoet; wafels en wafeltjes
1905 40	– beschuit, geroosterd brood en dergelijke geroosterde producten
1905 90	– andere: – – andere:
1905 90 40	– – – wafels en wafeltjes, met een gehalte aan water van meer dan 10 gewichtspercenten
1905 90 45	– – – koekjes en biscuits
1905 90 55	– – – geëxtrudeerde en geëxpandeerde producten, gezouten of gearomatiseerd
1905 90 60	– – – – gezoet
1905 90 90	– – – – andere
ex 2004	Andere groenten, op andere wijze bereid of verduurzaamd dan in azijn of azijnzuur, bevroren, andere dan de producten bedoeld bij post 2006:
2004 10	– aardappelen: – – andere:
2004 10 91	– – – in de vorm van meel, gries, griesmeel of vlokken
ex 2005	Andere groenten, op andere wijze bereid of verduurzaamd dan in azijn of azijnzuur, niet bevroren, andere dan de producten bedoeld bij post 2006:
2005 20	– aardappelen:
2005 20 10	– – – in de vorm van meel, gries, griesmeel of vlokken
ex 2008	Vruchten en andere eetbare plantendelen, op andere wijze bereid of verduurzaamd, ook indien met toegevoegde suiker, andere zoetstoffen of alcohol, elders genoemd noch elders onder begrepen: – noten, grondnoten en andere zaden, ook indien onderling vermengd:
2008 11	– – grondnoten:

GN-code	Omschrijving
2008 11 10	- - - pindakaas
2105 00	Consumptie-ijs, ook indien cacao bevattend
ex 2106	Producten voor menselijke consumptie, elders genoemd noch elders onder begrepen, met uitzondering van samengestelde alcoholpreparaten van GN-code 2106 90 20 en suikerstroop, gearomatiseerd of met toegevoegde kleurstoffen, van de GN-codes 2106 90 30, 2106 90 51, 2106 90 55 en 2106 90 59
ex 2202	Water, mineraalwater en spuitwater daaronder begrepen, met toegevoegde suiker of andere zoetstoffen, dan wel gearomatiseerd, alsmede andere alcoholvrije dranken, andere dan de vruchten- en groentesappen van GN-code 2009:
2202 90	- andere:
	- - andere, met een gehalte aan vetstoffen afkomstig van producten van de GN-codes 0401 tot en met 0404:
2202 90 91	- - - van minder dan 0,2 gewichtspercent
2202 90 95	- - - van 0,2 of meer doch minder dan 2 gewichtspercenten
2202 90 99	- - - van 2 of meer gewichtspercenten
ex 2208	Ethylalcohol, niet-gedenatureerd, met een alcohol-volumegehalte van minder dan 80 % vol; gedistilleerde dranken, likeuren en andere dranken die gedistilleerde alcohol bevatten:
2208 70	- likeuren
ex 2208 90	- andere:
	- - andere gedistilleerde dranken en andere dranken die gedistilleerde alcohol bevatten, in verpakkingen inhoudende:
	- - - niet meer dan 2 liter:
	- - - - andere:
2208 90 69	- - - - - andere dranken die gedistilleerde alcohol bevatten
	- - - meer dan 2 liter:
2208 90 78	- - - - - andere dranken die gedistilleerde alcohol bevatten
ex 3302	Mengsels van reukstoffen en mengsels (oplossingen in alcohol daaronder begrepen) op basis van één of meer van deze zelfstandigheden met andere stoffen, van de soort gebruikt als grondstof voor de industrie; andere bereidingen op basis van reukstoffen, van de soort gebruikt voor de vervaardiging van dranken:
3302 10	- van de soort gebruikt in de voedingsmiddelen- of drankenindustrie:
	- - van de soort gebruikt in de drankenindustrie:
3302 10 29	- - - - - andere
3501	Caseïne, caseïnat en andere derivaten van caseïne; lijm van caseïne
ex 3502	Albuminen, albuminaten en andere derivaten van albuminen:
3502 20	- lactoalbumine, concentraten van twee of meer weiproteïnen daaronder begrepen:
	- - andere:
3502 20 91	- - - gedroogd (in de vorm van bladen, schilfers, kristallen, poeder, enz.)
3502 20 99	- - - andere

BIJLAGE III

CONCORDANTIETABEL

Verordening (EEG) nr. 804/68	Deze verordening
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3, leden 1 en 2	Artikel 3, lid 1
Artikel 3, lid 3	—
Artikel 3, lid 4	Artikel 3, lid 2
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 4, lid 1
Artikel 5bis	—
Artikel 5quater	Artikel 5
Artikel 6, lid 2	Artikel 6, lid 3
Artikel 6, lid 3	Artikel 6, lid 4
Artikel 6, lid 4	Artikel 6, lid 5
Artikel 6, lid 6	Artikel 10
Artikel 7, lid 1	Artikel 7, lid 1
Artikel 7, lid 2	Artikel 7, lid 3
Artikel 7, lid 3, eerste alinea	Artikel 7, lid 4, eerste alinea
Artikel 7, lid 3, vierde alinea	Artikel 7, lid 4, tweede alinea
Artikel 7, lid 4	Artikel 7, lid 5
Artikel 7, lid 5	Artikel 10
Artikel 7bis	—
Artikel 8, leden 1 tot en met 3	Artikel 8, leden 1 tot en met 3
Artikel 8, lid 4	Artikel 10
Artikel 9, lid 3	Artikel 10
Artikel 10, lid 1	Artikel 11, lid 1
Artikel 10, lid 2	—
Artikel 10, lid 3	Artikel 11, lid 3
Artikel 11, lid 1	Artikel 12, lid 1
Artikel 11, lid 2	—
Artikel 11, lid 3	Artikel 12, lid 3
Artikel 12, lid 3	Artikel 13, lid 2
Artikel 13	Artikel 25
Artikel 14	Artikel 26
Artikel 15	Artikel 27
Artikel 16	Artikel 28
Artikel 16bis	Artikel 29

Verordening (EEG) nr. 804/68	Deze verordening
Artikel 17	Artikel 30
Artikel 18	Artikel 31
Artikel 19	Artikel 32
Artikel 20	Artikel 33
Artikel 21	Artikel 34
Artikel 22	—
Artikel 22bis	Artikel 35
Artikel 23	Artikel 36
Artikel 24	Artikel 37
Artikel 24bis	Artikel 38
Artikel 25	—
Artikel 26, leden 1 en 2	Artikel 14, leden 1 en 2
Artikel 26, lid 4	Artikel 14, lid 5
Artikel 26, lid 5	—
Artikel 28	Artikel 39
Artikel 29, lid 1	Artikel 40
Artikel 29, lid 2	—
Artikel 30	Artikel 41
Artikel 31	Artikel 42
Artikel 32	—
Artikel 33	Artikel 43
Artikel 34	Artikel 44
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 37, lid 1	Artikel 47
Bijlage	Bijlage II

98/0111 (CNS)

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) Nr. . . . VAN DE RAAD

van . . .

houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 3950/92 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten

(98/C 170/05)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende dat de regeling inzake de extra heffing, die aanvankelijk in de genoemde sector was ingevoerd per 2 april 1984, bij Verordening (EEG) nr. 3950/92 van de Raad van 28 december 1992 tot instelling van een extra heffing in de sector melk en zuivelproducten⁽¹⁾ met zeven tijdvakken van twaalf maanden verlengd is; dat deze regeling ten doel had het gebrek aan evenwicht tussen vraag en aanbod op de markt voor melk en zuivelproducten en de daaruit voortvloeiende structurele overschotten te verminderen; dat deze regeling in de toekomst nodig blijft om een beter markt-evenwicht tot stand te brengen; dat de regeling derhalve verder moet worden toegepast gedurende een periode van zes opeenvolgende tijdvakken van twaalf maanden, ingaande op 1 april 2000;

Overwegende dat de mate van prijsondersteuning in de zuivelsector met ingang van 1 juli 2000 geleidelijk met in totaal 15 % zal worden verlaagd in vier melkprijsjaren; dat, gelet op het effect van deze maatregel op het interne verbruik en op de uitvoer van melk en zuivelproducten, de totale referentiehoeveelheid voor melk in de Gemeenschap met in totaal 2 % moet worden verhoogd, eveneens in vier etappes, telkens na een prijsverlaging.

Overwegende dat de individuele referentiehoeveelheid moet worden omschreven als de hoeveelheid die op 31 maart 2000, de einddatum van de in 1992 vastgestelde verlenging van de heffingsregeling met zeven tijdvakken van twaalf maanden, beschikbaar is, ongeacht hoeveelheden die eventueel tijdelijk zijn overgedragen;

Overwegende dat de extra referentiehoeveelheden zo moeten worden verdeeld dat de situatie van bepaalde

categorieën van landbouwers die speciale steun nodig hebben, wordt verbeterd; dat het dan ook dienstig is de lidstaten te verplichten deze hoeveelheden bij voorrang toe te kennen aan jonge landbouwers die een zuivelproductie willen starten of uitbreiden, en aan landbouwers in berggebieden; dat voorzorgsmaatregelen moeten worden getroffen om te voorkomen dat deze toekenningscriteria worden omzeild; dat, wat landbouwers in berggebieden betreft, in dit verband zodanige maatregelen moeten worden genomen dat de gevolgen van de verplaatsing van extra referentiehoeveelheden naar gebieden buiten de berggebieden in de eerste twee tijdvakken van twaalf maanden na de toewijzing ongedaan worden gemaakt;

Overwegende dat de ervaring met de regeling inzake de extra heffing heeft geleerd dat de overdracht van referentiehoeveelheden via wettelijke regelingen, zoals verpachting, die niet noodzakelijk tot gevolg hebben dat de betrokken referentiehoeveelheden definitief worden toegevoerd aan de overnemer, een extra kostenfactor voor de melkproductie kan zijn die de verbetering van de productiestructuur remt; dat het, om de referentiehoeveelheden nog geschikter te maken als middel ter regulering van de markt voor melk en zuivelproducten, dienstig is te bepalen dat bij niet-definitieve overdracht een bepaald gedeelte van de betrokken referentiehoeveelheden aan de nationale reserve moet worden toegevoegd om over actieve producenten te worden verdeeld; dat de lidstaten moeten worden gemachtigd om aan bepaalde specifieke categorieën producenten of in bepaalde specifieke gevallen vrijstelling van deze maatregel te verlenen op grond van een evaluatie van de belangen die met de overdracht gemoeid zijn en de doelstellingen die ermee worden nagestreefd; dat de lidstaten de toe te passen percentages zelf moeten vaststellen op grond van hun specifieke situatie; dat de lidstaten bovendien over de mogelijkheid moeten beschikken om, wanneer referentiehoeveelheden toevallen aan producenten die in een bepaalde referentieperiode niet effectief melk of zuivelproducten hebben geproduceerd, te bepalen dat de betrokken referentiehoeveelheden moeten worden teruggegeven aan de nationale reserve, tenzij ze binnen een bepaalde termijn definitief aan een actieve producent worden overgedragen; dat producenten die de melkproductie binnen een bepaalde termijn hervatten, evenwel de mogelijkheid moeten hebben te verzoeken om opnieuw referentiehoeveelheden toegewezen te krijgen;

Overwegende dat een aantal bepalingen van Verordening (EEG) nr. 3950/92 achterhaald zijn en derhalve moeten worden geschrapt,

⁽¹⁾ PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 614/97 van de Commissie van 8.4.1997 (PB L 94 van 8.4.1997, blz. 4).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 3950/92 wordt als volgt gewijzigd:

1. De eerste alinea van artikel 1 wordt vervangen door:

„Voor een periode van zes opeenvolgende tijdvakken van twaalf maanden, ingaande op 1 april 2000, wordt ten laste van de producenten van koemelk een extra heffing ingesteld over de hoeveelheden melk of melkequivalent die zij in het betrokken tijdvak van twaalf maanden aan een koper hebben geleverd of rechtstreeks voor consumptie hebben verkocht boven een vast te stellen hoeveelheid.”.

2. Artikel 3, lid 2, wordt vervangen door:

„2. De in bijlage I en bijlage II vermelde hoeveelheden, inclusief de in artikel 4, lid 3 en lid 4, vermelde extra referentiehoeveelheden, worden vastgesteld, onverminderd een eventuele herziening in het licht van de algemene situatie van de markt en van de bijzondere omstandigheden in bepaalde lidstaten.

Om de Oostenrijkse „SLOM”-producenten een compensatie te verlenen, kan de totale hoeveelheid voor de Oostenrijkse leveringsquota worden verhoogd tot maximaal 180 000 ton, toe te wijzen overeenkomstig de communautaire wetgeving. Deze reserve is niet-overdraagbaar en mag uitsluitend worden gebruikt voor producenten wier recht om de productie te hervatten nadelig wordt beïnvloed door de toetreding.

Om Finse „SLOM”-producenten een compensatie te verlenen, kan de totale hoeveelheid voor de Finse leveringsquota worden verhoogd tot maximaal 200 000 ton, toe te wijzen overeenkomstig de communautaire wetgeving. Deze reserve is niet-overdraagbaar en mag uitsluitend worden gebruikt voor producenten wier recht om de productie te hervatten nadelig wordt beïnvloed door de toetreding.

De verhoging van de totale hoeveelheden en de voorwaarden waaronder de in de twee voorgaande alinea's bedoelde individuele referentiehoeveelheden worden verleend, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 11.”.

3. Artikel 3, lid 3, wordt geschrapt.

4. Artikel 4 wordt vervangen door:

„Artikel 4

1. De voor het bedrijf beschikbare individuele referentiehoeveelheid is gelijk aan de op 31 maart 2000 beschikbare hoeveelheid. Deze wordt, zo nodig:

- overeenkomstig het bepaalde in artikel 4, lid 3 en lid 4, verhoogd en
- voor elk van de tijdvakken zodanig aangepast dat de som van de individuele referentiehoeveelheden van hetzelfde type de in artikel 3 bedoelde overeenkomstige totale hoeveelheden niet overschrijdt, rekening houdend met eventuele verminderingen met het oog op toewijzing aan de nationale reserve als bedoeld in artikel 5.

2. De individuele referentiehoeveelheid wordt op een naar behoren gemotiveerd verzoek van de producent verhoogd of vastgesteld om rekening te houden met veranderingen die zijn leveringen en/of zijn rechtstreekse verkoop beïnvloeden. Voorwaarde voor de verhoging of vaststelling van een referentiehoeveelheid is dat de andere referentiehoeveelheid van de producent met dezelfde hoeveelheid wordt verlaagd, respectievelijk wordt opgeheven. Deze aanpassingen mogen voor de betrokken lidstaat niet leiden tot een verhoging van de som van de in artikel 3 bedoelde hoeveelheden voor leveringen en rechtstreekse verkoop.

In geval van definitieve wijziging van de individuele referentiehoeveelheden worden de in artikel 3 bedoelde hoeveelheden volgens de procedure van artikel 11 dienovereenkomstig aangepast.

3. De lidstaten moeten:

- a) de in kolom c) van de tabellen van bijlage II vermelde extra referentiehoeveelheden bij voorrang toekennen aan jonge producenten die een zuivelproductie willen starten of uitbreiden;
- b) de vereiste maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat met de toekenning van de extra referentiehoeveelheden het beoogde doel wordt bereikt, en vooral maatregelen voor gevallen waarin toegewezen extra referentiehoeveelheden niet voor het beoogde doel zijn gebruikt.

4. De lidstaten moeten de in kolom d) van de tabellen van bijlage II vermelde extra referentiehoeveelheden toewijzen aan producenten van wie het volledige bedrijf gelegen is in een berggebied in de zin van artikel 17 van Verordening (EG) nr. .../... (plattelandontwikkeling).

Gedurende twee tijdvakken van twaalf maanden na de in de eerste alinea bedoelde toewijzing:

- a) staan de lidstaten niet toe dat producenten aan wie op grond van dit artikel hoeveelheden zijn

toegewezen, hoeveelheden in de zin van artikel 6, lid 1, tijdelijk overdragen, tenzij aan in de eerste alinea bedoelde producenten;

- b) wordt, ingeval een bedrijf van een producent aan wie een dergelijke hoeveelheid is toegewezen, geheel of gedeeltelijk wordt verkocht of verpacht aan andere dan in de eerste alinea bedoelde producenten, de betrokken extra referentiehoeveelheid aan de nationale reserve teruggegeven naar verhouding van het verkochte of verpachte gedeelte;
- c) moet, ingeval een producent aan wie uit hoofde van dit artikel een hoeveelheid is toegewezen, referentiehoeveelheden aan andere dan in de eerste alinea bedoelde producenten overdraagt op grond van de in artikel 8, punt d) en punt e), toegestane uitzondering, een gedeelte van de toegewezen referentiehoeveelheid, gelijk aan de overgedragen hoeveelheid, aan de nationale reserve worden overgedragen;
- d) moet, ingeval een producent aan wie uit hoofde van dit artikel een hoeveelheid is toegewezen, deelneemt aan een maatregel waarbij referentiehoeveelheden definitief worden opgegeven, de toegewezen extra referentiehoeveelheid weer aan de nationale reserve worden toegevoegd, en een vergoeding worden betaald voor de overgedragen hoeveelheid na aftrek van de genoemde extra hoeveelheid.

De op grond van de punten b), c) en d) aan de nationale reserve overgedragen extra hoeveelheden moeten weer aan andere in de eerste alinea bedoelde producenten worden toegewezen.

5. De lidstaten moeten bij toewijzing van de in lid 3 en lid 4 vermelde extra referentiehoeveelheden terdege rekening houden met de eisen van de communautaire wetgeving op milieugebied.”

- 5. In artikel 6, lid 1, eerste alinea, wordt de tweede zin geschrapt.
- 6. Artikel 7, lid 1, tweede alinea, wordt vervangen door:

„In geval van overdracht van grond aan de overheid en/of ten algemenen nutte of voor andere dan landbouwdoeleinden, bepalen de lidstaten dat de nodige maatregelen worden genomen om de legitieme belangen van de partijen te vrijwaren, en met name dat de producent die de grond afstaat, de mogelijkheid krijgt om de melkproductie voort te zetten, indien hij dat wenst.”

- 7. Artikel 8 wordt vervangen door:

„Artikel 8

Om de herstructurering van de melkproductie te voltooien of de milieusituatie te verbeteren, kunnen de lidstaten volgens door hen te bepalen nadere regels

en met vrijwaring van de legitieme belangen van de partijen, een of meer van de volgende maatregelen nemen:

- a) aan producenten die zich ertoe verbinden de melkproductie geheel of gedeeltelijk definitief te staken, een vergoeding in een of meer jaarlijkse tranches toekennen, en de vrijgekomen referentiehoeveelheden aan de nationale reserve toevoegen;
- b) aan de hand van objectieve criteria bepalen op welke voorwaarden producenten aan het begin van een tijdvak van twaalf maanden van de bevoegde autoriteit of van de door haar aangewezen instantie tegen betaling hertoewijzing van referentiehoeveelheden kunnen verkrijgen die aan het einde van het voorgaande tijdvak van twaalf maanden door andere producenten definitief zijn vrijgemaakt in ruil voor een vergoeding in een of meer jaarlijkse tranches die gelijk is aan de bovengenoemde betaling;
- c) bij overdracht van gronden met het oog op verbetering van het milieu, aan de vertrekkende producent de op het betrokken bedrijf beschikbare referentiehoeveelheid toewijzen, indien hij voornemens is de melkproductie voort te zetten;
- d) aan de hand van objectieve criteria bepalen binnen welke regio's en melkophaalgebieden met het oog op de verbetering van de melkproductiestructuur tussen producenten van bepaalde categorieën referentiehoeveelheden mogen worden overgedragen zonder overeenkomstige overdracht van grond;
- e) op verzoek van de producent aan de bevoegde autoriteit of de door haar aangewezen instantie, de overdracht van referentiehoeveelheden zonder overeenkomstige overdracht van gronden of andersom toestaan, ten einde de structuur van de melkproductie op het niveau van het bedrijf te verbeteren of bij te dragen tot de extensivering van de productie.”

- 8. Na artikel 8 wordt het volgende artikel 8 bis ingevoegd:

„Artikel 8 bis

1. Wanneer door verpachting of op een andere manier met vergelijkbare rechtsgevolgen, referentiehoeveelheden worden overgedragen, al dan niet met overeenkomstige overdracht van grond, moet een door de lidstaat op basis van objectieve criteria vast te stellen gedeelte van de overgedragen referentiehoeveelheden aan de nationale reserve worden teruggegeven voor hertoewijzing aan producenten.

Het bepaalde in de eerste alinea is niet van toepassing voor gevallen waarin referentiehoeveelheden die, al dan niet met overeenkomstige overdracht van grond, waren overgedragen, terug worden overgedragen wegens het verstrijken van de pachtovereenkomst of in situaties met vergelijkbare rechtsgevolgen.

Op grond van objectieve criteria kunnen de lidstaten besluiten de eerste alinea niet toe te passen voor bepaalde specifieke categorieën producenten of in bepaalde specifieke gevallen, als, rekening houdend met de betrokken belangen, met de bepalingen van de eerste alinea nagestreefde doeleinden door deze niet-toepassing niet in gevaar komen.

2. De lidstaten kunnen bepalen dat, wanneer referentiehoeveelheden die, al dan niet met overeenkomstige overdracht van grond, waren overgedragen, wegens het verstrijken van een pachtovereenkomst of in situaties met vergelijkbare rechtsgevolgen terug worden overgedragen aan een producent die in het aan de overdracht voorafgaande tijdvak van twaalf maanden en tot bij de overdracht in het lopende tijdvak van twaalf maanden geen melk of zuivelproducten in de handel heeft gebracht, de betrokken referentiehoeveelheden aan de nationale reserve worden teruggegeven voor hertoewijzing aan producenten volgens door de lidstaten te bepalen regels, tenzij de betrokken producent deze referentiehoeveelheden definitief aan een andere producent overdraagt, al dan niet met overeenkomstige overdracht van grond.

Wanneer, bij toepassing van het bepaalde in de eerste alinea, de betrokken producent de productie van melk of andere zuivelproducten hervat binnen een door de lidstaat vast te stellen termijn, wordt hem uiterlijk op 1 april volgend op de datum van zijn verzoek, een referentiehoeveelheid toegewezen overeenkomstig artikel 4, lid 1. Referentiehoeveelheden die op grond van

het bepaalde in deze alinea worden toegewezen, mogen gedurende de twee tijdvakken van twaalf maanden na de hertoewijzing niet worden overgedragen, met of zonder overeenkomstige overdracht van grond, via een pachtovereenkomst of op een andere wijze met vergelijkbare rechtsgevolgen.

3. Lid 1 en lid 2, eerste alinea, gelden niet voor tijdelijke overdrachten op grond van artikel 6.”.

9. De in de bijlage opgenomen bijlagen worden aan Verordening (EEG) nr. 3950/92 toegevoegd.

Artikel 2

Ingeval overgangsmaatregelen nodig zijn om de toepassing van de in artikel 1 vastgestelde wijzigingen te vergemakkelijken, worden deze vastgesteld volgens de procedure van artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 3950/92.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 april 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te . . .

Voor de Raad

. . .

BIJLAGE

„BIJLAGE I

IN ARTIKEL 3, LID 1, BEDOELDE TOTALE REFERENTIEHOEVEELHEDEN VOOR DE PERIODE
VAN 1 APRIL 2000 TOT EN MET 31 MAART 2001

(in ton)

Lidstaten	Leveringen	Rechtstreekse verkoop
	Totaal referentie- hoeveelheden	Totaal referentie- hoeveelheden
België	3 109 639	200 792
Denemarken	4 454 639	709
Duitsland	27 764 778	100 038
Griekenland	629 817	696
Spanje	5 438 118	128 832
Frankrijk	23 749 650	486 148
Ierland	5 235 723	10 041
Italië	9 698 399	231 661
Luxemburg	268 098	951
Nederland	10 988 039	86 653
Oostenrijk	2 382 377	367 000
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 384 327	10 000
Zweden	3 300 000	3 000
Verenigd Koninkrijk	14 338 375	251 672

BIJLAGE II

IN ARTIKEL 3, LID 1, BEDOELDE TOTALE REFERENTIEHOEVEELHEDEN, MET INBEGRIIP VAN DE REFERENTIEHOEVEELHEDEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 4, LID 3 EN LID 4

a) geldig van 1 april 2001 tot en met 31 maart 2002

(in ton)

Lidstaten	Leveringen			Rechtstreekse verkoop
	Totaal referentiehoeveelheden	Extra referentiehoeveelheden „jonge producenten” ⁽¹⁾	Extra referentiehoeveelheden voor berggebieden ⁽¹⁾	Totaal referentiehoeveelheden
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
België	3 117 915	8 276		200 792
Denemarken	4 465 777	11 138		709
Duitsland	27 855 754	69 662	21 314	100 038
Griekenland	634 435	1 576	3 042	696
Spanje	5 493 458	13 917	41 423	128 832
Frankrijk	23 886 636	60 589	76 397	486 148
Ierland	5 248 837	13 114		10 041
Italië	9 770 989	24 825	47 765	231 661
Luxemburg	268 771	673		951
Nederland	11 015 726	27 687		86 653
Oostenrijk	2 429 221	6 873	39 970	367 000
Portugal	1 848 882	4 681	8 740	37 000
Finland	2 434 316	5 986	44 003	10 000
Zweden	3 319 336	8 258	11 078	3 000
Verenigd Koninkrijk	14 374 850	36 475		251 672

⁽¹⁾ Meegerekend in totaal referentiehoeveelheden voor leveringen.

b) geldig van 1 april 2002 tot en met 31 maart 2003

Lidstaten	Leveringen			Rechtstreekse verkoop
	Totaal referentiehoeveelheden	Extra referentiehoeveelheden „jonge producenten” ⁽¹⁾	Extra referentiehoeveelheden voor berggebieden ⁽¹⁾	Totaal referentiehoeveelheden
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
België	3 126 191	8 276		200 792
Denemarken	4 476 915	11 138		709
Duitsland	27 946 730	69 662	21 314	100 038
Griekenland	639 053	1 576	3 042	696
Spanje	5 548 798	13 917	41 423	128 832
Frankrijk	24 023 622	60 589	76 397	486 148
Ierland	5 261 951	13 114		10 041
Italië	9 843 579	24 825	47 765	231 661
Luxemburg	269 444	673		951
Nederland	11 043 413	27 687		86 653
Oostenrijk	2 476 065	6 873	39 970	367 000
Portugal	1 862 303	4 681	8 740	37 000
Finland	2 484 305	5 986	44 003	10 000
Zweden	3 338 672	8 258	11 078	3 000
Verenigd Koninkrijk	14 411 325	36 475		251 672

⁽¹⁾ Meegerekend in totaal referentiehoeveelheden voor leveringen.

c) geldig van 1 april 2003 tot en met 31 maart 2004

Lidstaten	Leveringen			Rechtstreekse verkoop
	Totaal referentiehoeveelheden	Extra referentiehoeveelheden „jonge producenten” ⁽¹⁾	Extra referentiehoeveelheden voor berggebieden ⁽¹⁾	Totaal referentiehoeveelheden
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
België	3 134 467	8 276		200 792
Denemarken	4 488 053	11 138		709
Duitsland	28 037 706	69 662	21 314	100 038
Griekenland	643 671	1 576	3 042	696
Spanje	5 604 138	13 917	41 423	128 832
Frankrijk	24 160 608	60 589	76 397	486 148
Ierland	5 275 065	13 114		10 041
Italië	9 916 169	24 825	47 765	231 661
Luxemburg	270 117	673		951
Nederland	11 071 100	27 687		86 653
Oostenrijk	2 522 909	6 873	39 970	367 000
Portugal	1 875 724	4 681	8 740	37 000
Finland	2 534 294	5 986	44 003	10 000
Zweden	3 358 008	8 258	11 078	3 000
Verenigd Koninkrijk	14 447 800	36 475		251 672

⁽¹⁾ Meegerekend in totaal referentiehoeveelheden voor leveringen.

d) geldig met ingang van 1 april 2004

Lidstaten	Leveringen			Rechtstreekse verkoop
	Totaal referentiehoeveelheden	Extra referentiehoeveelheden „jonge producenten” ⁽¹⁾	Extra referentiehoeveelheden voor berggebieden ⁽¹⁾	Totaal referentiehoeveelheden
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
België	3 142 743	8 276		200 792
Denemarken	4 499 191	11 138		709
Duitsland	28 128 682	69 662	21 314	100 038
Griekenland	648 289	1 576	3 042	696
Spanje	5 659 478	13 917	41 423	128 832
Frankrijk	24 297 594	60 589	76 397	486 148
Ierland	5 288 179	13 114		10 041
Italië	9 988 759	24 825	47 765	231 661
Luxemburg	270 790	673		951
Nederland	11 098 787	27 687		86 653
Oostenrijk	2 569 753	6 873	39 970	367 000
Portugal	1 889 145	4 681	8 740	37 000
Finland	2 584 283	5 986	44 003	10 000
Zweden	3 377 344	8 258	11 078	3 000
Verenigd Koninkrijk	14 484 275	36 475		251 672

⁽¹⁾ Meegerekend in totaal referentiehoeveelheden voor leveringen.”

98/0102 (CNS)

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) Nr. . . . VAN DE RAAD

van . . .

inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL)

(98/C 170/06)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 42 en 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de regio's,

Overwegende dat een gemeenschappelijk beleid inzake plattelandontwikkeling andere instrumenten van het gemeenschappelijk landbouwbeleid dient te begeleiden en aan te vullen en zo dient bij te dragen tot het bereiken van de doelstellingen van dit beleid zoals omschreven in artikel 39, lid 1, van het Verdrag;

Overwegende dat in artikel 39, lid 2, onder a), van het Verdrag is bepaald dat bij het tot stand brengen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en van de daarvoor te treffen bijzondere voorzieningen, rekening moet worden gehouden met de bijzondere aard van het landbouwbedrijf, welke voortvloeit uit de maatschappelijke structuur van de landbouw en uit de structurele en natuurlijke ongelijkheid tussen de verschillende landbouwgebieden;

Overwegende dat volgens artikel 130 B van het Verdrag bij de tenuitvoerlegging van de takken van gemeenschappelijk beleid rekening moet worden gehouden met de doelstellingen die in de artikelen 130 A en 130 C voor het gemeenschappelijk beleid inzake economische en sociale samenhang zijn omschreven, en deze tenuitvoerlegging tot de verwezenlijking van deze doelstellingen moet bijdragen; dat bijgevolg de maatregelen voor plattelandontwikkeling tot het laatstgenoemde beleid dienen bij te dragen in de regio's met een ontwikkelingsachterstand (doelstelling 1) en de regio's met structurele moeilijkheden (doelstelling 2) zoals omschreven in Verordening (EG) nr. . . ./. . van de Raad (algemene verordening Structuurfondsen);

Overwegende dat al in 1972 in het gemeenschappelijk landbouwbeleid maatregelen zijn opgenomen die erop waren gericht de verbetering van de landbouwstructuur te ondersteunen; dat gedurende bijna twee decennia pogingen in het werk zijn gesteld om het landbouwstructuurbeleid te integreren in de ruimere economische en sociale

context van de plattelandgebieden; dat bij de beleidshervorming van 1992 de nadruk is gelegd op de milieudimensie van de landbouw als grootste grondgebruiker;

Overwegende dat het plattelandbeleid momenteel wordt gevoerd met behulp van complexe instrumenten die geen coherent geheel vormen;

Overwegende dat in de komende jaren de landbouw zich zal moeten aanpassen aan nieuwe realiteiten en verdere veranderingen die betrekking zullen hebben op de marktontwikkeling, het marktbeleid en de handelsregelingen, de vraag bij en de voorkeuren van de consumenten en de volgende uitbreiding van de Gemeenschap; dat deze veranderingen niet alleen de landbouwmarkten zullen beïnvloeden, maar ook de plaatselijke economie in de plattelandgebieden in het algemeen; dat een beleid inzake plattelandontwikkeling tot doel dient te hebben het concurrentievermogen van de plattelandgebieden te herstellen en te vergroten en aldus bij te dragen tot de instandhouding en het scheppen van werkgelegenheid in deze gebieden;

Overwegende dat deze ontwikkelingen dienen te worden bevorderd en ondersteund door de bestaande instrumenten voor plattelandontwikkeling te reorganiseren en te vereenvoudigen;

Overwegende dat een dergelijke reorganisatie dient te geschieden met inachtneming van de bij de toepassing van de bestaande instrumenten opgedane ervaring, en derhalve op basis van die instrumenten, namelijk de instrumenten die worden gehanteerd in het kader van de huidige prioritaire doelstellingen waarbij de ontwikkeling van het platteland wordt bevorderd door de aanpassing van de landbouwstructuur in het kader van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid te bespoedigen en waarbij de ontwikkeling en de structurele aanpassing van het platteland worden vergemakkelijkt (doelstellingen 5a en 5b), zoals vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad van 24 juni 1988 betreffende de taken van de Fondsen met structurele strekking, hun doeltreffendheid alsmede de coördinatie van hun bijstandsverlening onderling en met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten⁽¹⁾ en bij Verordening (EEG) nr. 4256/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van Veror-

⁽¹⁾ PB L 185 van 15.7.1988, blz. 9. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3193/94 (PB L 337 van 24.12.1994, blz. 11).

dening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Oriëntatie⁽¹⁾, en de instrumenten die bij wijze van begeleidende maatregelen bij de in 1992 doorgevoerde hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid zijn ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer⁽²⁾, Verordening (EEG) nr. 2079/92 van de Raad van 30 juni 1992 tot instelling van een communautaire steunregeling voor vervroegde uittreding in de landbouwsector⁽³⁾ en Verordening (EEG) nr. 2080/92 van de Raad van 30 juni 1992 tot instelling van een communautaire steunregeling voor bosbouwmaatregelen in de landbouw⁽⁴⁾;

Overwegende dat het kader voor een hervormd beleid inzake plattelandontwikkeling betrekking dient te hebben op alle plattelandgebieden in de Gemeenschap;

Overwegende dat de bestaande drie begeleidende maatregelen die bij de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid in 1992 zijn ingesteld (milieumaatregelen in de landbouw, vervroegde uittreding en bebossing), dienen te worden aangevuld met de regeling voor de probleemgebieden;

Overwegende dat de andere maatregelen voor plattelandontwikkeling deel van de geïntegreerde ontwikkelingsprogramma's voor de regio's van doelstelling 1 en voor de regio's van doelstelling 2 dienen uit te maken;

Overwegende dat in de plattelandgebieden die niet onder doelstelling 1 of doelstelling 2 vallen, maatregelen voor plattelandontwikkeling het marktbeleid dienen te begeleiden en aan te vullen;

Overwegende dat de EOGFL-steun voor plattelandontwikkeling gebaseerd dient te zijn op een enkel wettelijk kader waarin is vastgesteld welke maatregelen voor steun in aanmerking komen, wat de doelstellingen van die maatregelen zijn en aan welke criteria moet worden voldaan om voor steun in aanmerking te komen;

Overwegende dat, wegens de verscheidenheid van de plattelandgebieden in de Unie, bij het beleid inzake plattelandontwikkeling het subsidiariteitsbeginsel moet worden gehanteerd; dat dit beleid daarom zo sterk mogelijk moet worden gedecentraliseerd en dat de nadruk dient te liggen op participatie en op een benadering van onderaf; dat bijgevolg de criteria om voor steun voor plattelandontwikkeling in aanmerking te komen niet

verder mogen gaan dan wat nodig is om de doelstellingen van het beleid inzake plattelandontwikkeling te bereiken;

Overwegende dat het evenwel voor de coherentie met de andere instrumenten van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en met de andere takken van gemeenschappelijk beleid nodig is basissteuncriteria vast te stellen op communautair niveau; dat met name ongerechtvaardigde concurrentiedistorsies als gevolg van de maatregelen voor plattelandontwikkeling dienen te worden voorkomen;

Overwegende dat, met het oog op flexibiliteit en ter vereenvoudiging van de regelgeving, door de Raad aan de Commissie alle nodige uitvoerende bevoegdheden dienen te worden verleend overeenkomstig artikel 155 van het Verdrag;

Overwegende dat de landbouwstructuur in de Gemeenschap wordt gekenmerkt door het feit dat op vele landbouwbedrijven de structurele voorwaarden om een redelijk inkomen en een redelijke levensstandaard voor het landbouwersgezin te bereiken niet aanwezig zijn;

Overwegende dat de investeringssteun van de Gemeenschap tot doel heeft de landbouwbedrijven te moderniseren en levensvatbaarder te maken;

Overwegende dat de communautaire voorwaarden om voor investeringssteun in aanmerking te komen dienen te worden vereenvoudigd vergeleken met de bestaande voorwaarden zoals vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 950/97 van de Raad van 20 mei 1997 betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur⁽⁵⁾;

Overwegende dat toekenning van bijzondere voordelen aan jonge landbouwers niet alleen hun vestiging kan vergemakkelijken, maar ook de aanpassing van de structuur van hun bedrijf nadat zij zich voor het eerst hebben gevestigd;

Overwegende dat in verband met de ontwikkeling en de specialisatie van de landbouw een passend niveau van algemene, technische en economische opleiding van de landbouwberoepsbevolking nodig is, vooral wat nieuwe methoden voor de bedrijfsvoering, de productie of de afzet betreft;

Overwegende dat een bijzondere inspanning nodig is om de landbouwers op te leiden en voor te lichten op het gebied van landbouwmethoden die verenigbaar zijn met het milieu;

Overwegende dat vervroegde bedrijfsbeëindiging in de landbouw moet worden bevorderd om de landbouwbedrijven levensvatbaarder te maken, zulks met inachtneming van de ervaring die is opgedaan bij de toepassing van Verordening (EEG) nr. 2079/92;

Overwegende dat de steun in de probleemgebieden dient bij te dragen tot het verder gebruiken van landbouwgrond, natuurbescherming, de instandhouding en bevordering van landbouwsystemen en het voldoen aan milieu-eisen;

⁽¹⁾ PB L 374 van 31.12.1988, blz. 25. Verordening gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2085/93 (PB L 193 van 31.7.1993, blz. 44).

⁽²⁾ PB L 215 van 30.7.1992, blz. 85. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2272/95 van de Commissie (PB L 288 van 1.12.1995, blz. 35). Verordening gerectificeerd bij Verordening (EG) nr. 1962/96 van de Commissie (PB L 259 van 12.10.1996, blz. 7).

⁽³⁾ PB L 215 van 30.7.1992, blz. 91. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2773/95 van de Commissie (PB L 288 van 1.12.1995, blz. 37).

⁽⁴⁾ PB L 215 van 30.7.1992, blz. 96. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 231/96 van de Commissie (PB L 30 van 8.2.1996, blz. 33).

⁽⁵⁾ PB L 142 van 2.6.1997, blz. 1.

Overwegende dat de steunregeling voor de probleemgebieden een basisinstrument dient te zijn om weinig productiemiddelen vergende („low-input”) landbouwsystemen in stand te houden en te bevorderen;

Overwegende dat de probleemgebieden moeten worden ingedeeld op basis van gemeenschappelijke criteria; dat de bestaande criteria dienen te worden gewijzigd om de opnemingsmogelijkheid te maken van nieuwe gebieden, en met name van gebieden die met specifieke milieubeperkingen te kampen hebben;

Overwegende dat op communautair niveau geen nadere indeling van de probleemgebieden hoeft te worden opgesteld;

Overwegende dat voorwaarden waaraan moet worden voldaan om voor compenserende vergoedingen in aanmerking te komen, dienen te worden vastgesteld om voor een doelmatige toepassing van deze steunregeling te zorgen en te waarborgen dat de doelstellingen ervan worden bereikt;

Overwegende dat de komende jaren aan de instrumenten op het gebied van milieumaatregelen in de landbouw een voorname rol behoort te worden toebedeeld in de ondersteuning van de duurzame ontwikkeling van plattelandsgebieden en in het voldoen aan de toenemende vraag van de samenleving naar dienstverlening op milieugebied;

Overwegende dat de bestaande steun voor milieumaatregelen in de landbouw in het kader van Verordening (EEG) nr. 2078/92 dient te worden voortgezet voor gerichte milieumaatregelen met inachtneming van de bij de toepassing van die regeling opgedane ervaring zoals uitvoerig beschreven in het verslag dat de Commissie ter uitvoering van artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2078/92 heeft uitgebracht;

Overwegende dat de steunregeling voor milieumaatregelen in de landbouw de landbouwers moet blijven stimuleren om de samenleving als geheel diensten te bewijzen door de introductie of verdere toepassing van landbouwmethoden die verenigbaar zijn met de toegenomen noodzaak van bescherming van het milieu en de natuurlijke hulpbronnen en van landschaps- en natuurbeheer;

Overwegende dat verbeteringen van de verwerking en afzet van landbouwproducten dienen te worden bevorderd door investeringen daarin te ondersteunen;

Overwegende dat dergelijke steun grotendeels kan worden gebaseerd op de bestaande voorwaarden zoals momenteel vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 951/97 van de Raad van 20 mei 1997 inzake de verbetering van de verwerking en de afzet van landbouwproducten⁽¹⁾.

Overwegende dat ervoor moet worden gezorgd dat de betrokken investeringen levensvatbaar zijn en dat de landbouwers in de economische voordelen van de gevoerde actie delen;

Overwegende dat de bosbouw een integrerend deel van de plattelandsontwikkeling uitmaakt en dat bosbouwmaatregelen bijgevolg in de steunregeling voor plattelandsontwikkeling dienen te worden opgenomen;

Overwegende dat de bosbouwmaatregelen moeten worden vastgesteld in het licht van de verbintenissen die de Gemeenschap en de lidstaten op internationaal niveau hebben aangegaan, en gebaseerd dienen te zijn op de bosplannen van de lidstaten; dat bij deze maatregelen ook rekening moet worden gehouden met de specifieke problemen inzake klimaatverandering;

Overwegende dat de bosbouwmaatregelen dienen te worden voortgezet met behoud van de uitgangspunten van de bestaande regelingen die zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1610/89 van de Raad van 29 mei 1989 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 4256/88 met betrekking tot de ontwikkeling en valorisatie van de bossen in de landelijke gebieden van de Gemeenschap⁽²⁾ en bij Verordening (EEG) nr. 867/90 van de Raad van 29 maart 1990 betreffende de verbetering van de voorwaarden inzake verwerking en afzet van bosbouwproducten⁽³⁾;

Overwegende dat de bebossing van landbouwgrond bijzonder belangrijk is uit het oogpunt van bodemgebruik en milieu en van de bijdrage die daardoor wordt geleverd aan een groter aanbod van bepaalde bosproducten; dat de bestaande bebossingssteun in het kader van Verordening (EEG) nr. 2080/92 derhalve dient te worden voortgezet met inachtneming van de bij de toepassing van die regeling opgedane ervaring zoals uitvoerig beschreven in het verslag dat de Commissie ter uitvoering van artikel 8, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2080/92 heeft uitgebracht;

Overwegende dat compenserende betalingen dienen te worden toegekend voor de instandhouding van duurzame bosbouw in gebieden met belangrijke natuurlijke belemmeringen;

Overwegende dat steun dient te worden verleend voor andere maatregelen die betrekking hebben op landbouwactiviteiten en de omschakeling daarvan; dat de lijst van deze maatregelen moet worden bepaald in het licht van de ervaring en met inachtneming van de noodzaak de plattelandsontwikkeling voor een deel op niet-agrarische activiteiten en diensten te baseren om de tendens naar economische en sociale achteruitgang en ontvolking van het platteland om te buigen; dat maatregelen om ongelijkheid tussen vrouwen en mannen weg te nemen en gelijke kansen voor hen te bevorderen dienen te worden ondersteund;

Overwegende dat de voor communautaire steun in aanmerking komende maatregelen voor plattelandsontwikkeling in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht moeten zijn en coherent dienen te zijn met de andere

⁽¹⁾ PB L 142 van 2.6.1997, blz. 22.

⁽²⁾ PB L 165 van 15.6.1989, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 91 van 6.4.1990, blz. 7.

takken van communautair beleid en met de andere instrumenten van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;

Overwegende dat bepaalde maatregelen die in het kader van andere instrumenten van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voor steun in aanmerking komen, en met name de maatregelen die onder steunregelingen in het kader van de gemeenschappelijke marktordeningen vallen, van steun dienen te worden uitgesloten;

Overwegende dat, aangezien er in het kader van verscheidene gemeenschappelijke marktordeningen steunregelingen voor producentengroeperingen en unies daarvan bestaan, specifieke steunverlening aan producentengroeperingen in het kader van de plattelandsontwikkeling niet langer nodig is; dat daarom de bestaande steunregeling die is vervat in Verordening (EG) nr. 952/97 van de Raad van 20 mei 1997 betreffende producentengroeperingen en unies van producentengroeperingen⁽¹⁾, niet hoeft te worden gehandhaafd;

Overwegende dat de communautaire steun voor de begeleidende maatregelen en voor de andere maatregelen voor plattelandsontwikkeling in de niet onder doelstelling 1 vallende gebieden moet worden gefinancierd uit de afdeling Garantie van het EOGFL; dat de financiële basisvoorschriften die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. . . . / . . (algemene verordening Structuurfondsen), dienovereenkomstig zijn aangepast;

Overwegende dat in de onder doelstelling 1 vallende gebieden de communautaire steun voor maatregelen voor plattelandsontwikkeling verder uit de afdeling Oriëntatie van het EOGFL moet worden gefinancierd behalve wat de bestaande drie begeleidende maatregelen en de steun in probleemgebieden betreft;

Overwegende dat ten aanzien van de steun voor de maatregelen voor plattelandsontwikkeling die onder de programmering voor doelstelling 1 of doelstelling 2 vallen, het bepaalde in Verordening (EG) nr. . . . / . . (algemene verordening Structuurfondsen) dient te gelden, vooral wat de geïntegreerde programmering van die maatregelen betreft; dat er echter in de financieringsvoorschriften rekening mee moet worden gehouden dat de maatregelen in de regio's van doelstelling 2 uit de afdeling Garantie worden gefinancierd;

Overwegende dat de maatregelen voor plattelandsontwikkeling die niet onder de programmering voor doelstelling 1 of doelstelling 2 vallen, het voorwerp dienen te zijn van een programmering van de plattelandsontwikkeling volgens specifieke voorschriften; dat de bijstandpercentages voor deze maatregelen moeten worden gedifferentieerd volgens de algemene beginselen die zijn vastgesteld bij artikel 28, lid 1, van Verordening (EG) nr. . . . / . . (algemene verordening Structuurfondsen), waarbij in voldoende mate rekening moet worden gehouden met de noodzaak van sociale en economische cohesie, en dat bijgevolg voor de bijstandpercentages in beginsel onderscheid moet worden gemaakt tussen enerzijds de onder doelstelling 1 of doelstelling 2 vallende gebieden, en anderzijds de overige gebieden; dat de bij deze verordening vastgestelde percentages maxima voor de communautaire bijstandsverlening zijn;

⁽¹⁾ PB L 142 van 2.6.1997, blz. 30.

Overwegende dat dient te worden voorzien in de mogelijkheid voor de Commissie om, ter aanvulling van de programma's voor plattelandsontwikkeling, op eigen initiatief te zorgen voor studies over plattelandsontwikkeling los van het initiatief voor plattelandsontwikkeling waarin is voorzien in de artikelen 18 en 19 van Verordening (EG) nr. . . . / . . (algemene verordening Structuurfondsen);

Overwegende dat passende voorschriften dienen te worden vastgesteld voor het toezicht op en de evaluatie van de steun voor plattelandsontwikkeling met gebruikmaking van welomschreven referentie-indicatoren die vóór de uitvoering van het programma worden overeengekomen en bepaald;

Overwegende dat maatregelen voor plattelandsontwikkeling ook zonder communautaire medefinanciering in aanmerking behoren te komen voor steun van de lidstaat; dat, wegens het aanzienlijke economische effect van dergelijke steun, met het oog op coherentie met de voor communautaire steun in aanmerking komende maatregelen en ter vereenvoudiging van de procedures, specifieke staatssteunvoorschriften dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat de mogelijkheid dient te worden geopend overgangsbepalingen vast te stellen om de overgang van de bestaande steunregelingen naar de nieuwe steunregeling voor plattelandsontwikkeling te vergemakkelijken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

Draagwijdte en doelstellingen

Artikel 1

1. Bij deze verordening wordt het kader voor de door de Gemeenschap verleende steun voor duurzame plattelandsontwikkeling vastgesteld.
2. De maatregelen voor plattelandsontwikkeling begeleiden de andere instrumenten van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en vullen deze aan en dragen zo bij tot het bereiken van de in artikel 39 van het Verdrag vastgestelde doelstellingen.
3. De maatregelen voor plattelandsontwikkeling
 - worden geïntegreerd in de maatregelen ter bevordering van de ontwikkeling en de structurele aanpassing van de regio's met een ontwikkelingsachterstand (doelstelling 1) en
 - begeleiden de maatregelen ter ondersteuning van de economische en sociale omschakeling van de gebieden met structurele moeilijkheden (doelstelling 2)

in de betrokken regio's, met inachtneming van de specifieke oogmerken van de communautaire steunverlening in het kader van de bovengenoemde doelstellingen zoals vastgesteld bij de artikelen 130 A en 130 C van het Verdrag en bij Verordening (EG) nr. . . . / . . . (algemene verordening Structuurfondsen), en overeenkomstig het bepaalde in de onderhavige verordening.

Artikel 2

De steun voor plattelandontwikkeling dient verband te houden met landbouwactiviteiten en de omschakeling daarvan en kan betrekking hebben op:

- de verbetering van de structuur op de landbouwbedrijven en de structuur voor de verwerking en afzet van landbouwproducten,
- de omschakeling en heroriëntering van het agrarische productiepotentieel, de invoering van nieuwe technologieën en de verbetering van de productkwaliteit,
- duurzame bosontwikkeling,
- diversificatie van de bedrijvigheid die erop is gericht aanvullende of alternatieve activiteiten te ontplooiën,
- de instandhouding en versterking van een levensvatbare maatschappelijke structuur in de plattelandsgebieden,
- de ontwikkeling van economische bedrijvigheid en de instandhouding en het scheppen van werkgelegenheid om een betere benutting van het bestaande eigen potentieel te waarborgen,
- verbetering van de arbeids- en levensomstandigheden,
- de instandhouding en bevordering van weinig productiemiddelen vergende landbouwsystemen in de probleemgebieden,
- de instandhouding en bevordering van een landbouw die een hoge natuurwaarde bezit, duurzaam is en aan de milieu-eisen voldoet,
- het wegnemen van de ongelijkheid tussen en het bevorderen van gelijke kansen voor vrouwen en mannen, vooral door steun te verlenen voor projecten waartoe het initiatief wordt genomen en die worden uitgevoerd door vrouwen.

Artikel 3

Voor de in titel II omschreven maatregelen voor plattelandontwikkeling wordt steun verleend op de aldaar vastgestelde voorwaarden.

TITEL II

Maatregelen voor plattelandontwikkeling

HOOFDSTUK I

INVESTERINGEN IN LANDBOUWBEDRIJVEN

Artikel 4

De steun voor investeringen in landbouwbedrijven draagt bij tot de verbetering van de landbouwincomens en van de levens-, arbeids- en productieomstandigheden.

Deze investeringen zijn gericht op één of meer van de volgende doelstellingen:

- verlaging van de productiekosten,
- verbetering en omschakeling van de productie,
- verhoging van de kwaliteit,
- instandhouding en verbetering van het natuurlijke milieu, de omstandigheden inzake hygiëne en het niveau op het gebied van dierenwelzijn,
- bevordering van de diversificatie van de activiteiten op landbouwbedrijven.

Artikel 5

De investeringssteun wordt toegekend aan landbouwbedrijven:

- waarvoor kan worden aangetoond dat zij economisch levensvatbaar zijn,
- die voldoen aan minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn en
- waar de landbouwer over voldoende vakbekwaamheid en deskundigheid beschikt.

Artikel 6

Er wordt geen steun toegekend voor investeringen die zijn gericht op een productieverhoging waarvoor op de markt geen normale afzetmogelijkheden kunnen worden gevonden.

Artikel 7

De lidstaten stellen maximumbedragen voor de investeringssteun vast.

HOOFDSTUK II

VESTIGING VAN JONGE LANDBOUWERS

Artikel 8

1. Aan jonge landbouwers wordt vestigingssteun verleend op de volgende voorwaarden:

- de landbouwer is jonger dan 40 jaar,
- de landbouwer beschikt over voldoende vakbekwaamheid en deskundigheid,
- de landbouwer vestigt zich voor het eerst op een landbouwbedrijf,
- voor dit bedrijf geldt dat
 - i) de economische levensvatbaarheid ervan kan worden aangetoond en
 - ii) wordt voldaan aan de minimumnormen inzake milieu, hygiëne en dierenwelzijn,
 en
- de landbouwer vestigt zich als bedrijfshoofd.

Er kunnen specifieke voorwaarden worden toegepast in het geval dat een jonge landbouwer zich niet als enig bedrijfshoofd vestigt. Deze voorwaarden moeten gelijkwaardig zijn aan die welke gelden voor een jonge landbouwer die zich als enig bedrijfshoofd vestigt.

2. De vestigingssteun kan omvatten:

- een eenmalige premie tot het in de bijlage vermelde subsidiabele maximumbedrag,
- een rentesubsidie voor leningen ter dekking van de met de vestiging gemoeide kosten; de gekapitaliseerde waarde van de rentesubsidie mag niet hoger zijn dan de waarde van de premie.

HOOFDSTUK III

OPLEIDING

Artikel 9

De steun voor beroepsopleiding draagt ertoe bij de vakbekwaamheid en deskundigheid te verbeteren van de landbouwers en de andere bij landbouwactiviteiten en de omschakeling daarvan betrokken personen.

De opleiding is er in het bijzonder op gericht de landbouwers voor te bereiden op een kwalitatieve heroriëntering van de productie en op de toepassing van productiemethoden die verenigbaar zijn met landschapsbehoud, milieubescherming, hygiënische normen en dierenwelzijn, alsmede hen de vaardigheden te laten verwerven die

nodig zijn om hen in staat te stellen een economisch levensvatbaar landbouwbedrijf te beheren.

HOOFDSTUK IV

VERVROEGDE UITTREDING

Artikel 10

1. De steun voor vervroegde uittreding uit de landbouw draagt bij tot:

- het verschaffen van een inkomen aan oudere landbouwers die besluiten hun landbouwactiviteit te beëindigen,
- het bevorderen van de vervanging van deze oudere landbouwers door landbouwers die in staat zijn de economische levensvatbaarheid van de resterende landbouwbedrijven te verbeteren,
- de bestemming van landbouwgrond voor niet-agrarische doeleinden als het gaat om grond waarop landbouw niet onder bevredigende omstandigheden qua levensvatbaarheid kan worden beoefend.

2. De steunverlening bij vervroegde uittreding kan maatregelen behelzen om een inkomen te verschaffen aan werknemers in de landbouw.

Artikel 11

1. Een cedent:

- beëindigt definitief alle commerciële landbouwactiviteiten, maar mag doorgaan met niet-commerciële landbouw en verder de beschikking hebben over de gebouwen waarin hij blijft wonen,
- is op het tijdstip van de overdracht ten minste 55 jaar oud zonder evenwel de normale pensioengerechtigde leeftijd te hebben bereikt en
- heeft in de aan de overdracht voorafgaande tien jaar de landbouw beoefend.

2. Een overnemer-landbouwer:

- volgt de cedent aan het hoofd van het landbouwbedrijf op of neemt de vrijgekomen grond geheel of gedeeltelijk over. De economische levensvatbaarheid van het bedrijf van de overnemer moet worden verbeterd binnen een termijn en met inachtneming van voorwaarden die nog moeten worden bepaald en die in het bijzonder betrekking hebben op de vakbekwaamheid en deskundigheid van de overnemer, de oppervlakte en de hoeveelheid werk of het inkomen, afhankelijk van de regio en het productietype,
- beschikt over voldoende vakbekwaamheid en deskundigheid en
- verbindt zich ertoe om op het landbouwbedrijf gedurende ten minste vijf jaar de landbouw te beoefenen overeenkomstig minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn.

3. Een werknemer:
- beëindigt definitief alle werkzaamheden op landbouwbedrijven,
 - is ten minste 55 jaar oud zonder evenwel de normale pensioengerechtigde leeftijd te hebben bereikt,
 - heeft in de voorafgaande vijf jaar ten minste de helft van zijn arbeidstijd als meewerkend gezinslid of werknemer in de landbouw aan werkzaamheden op landbouwbedrijven besteed,
 - heeft in de vier jaar vóór de vervroegde uittreding van de cedent ten minste het equivalent van twee voltijdjaren op diens landbouwbedrijf gewerkt en
 - valt onder een sociale-zekerheidsstelsel.

4. Een overnemer-niet-landbouwer kan elke andere persoon of instelling zijn die vrijgekomen grond voor niet-agrarische doeleinden, bosbouw of de aanleg van ecologische reservaten gebruikt op een wijze die verenigbaar is met de bescherming of verbetering van de kwaliteit van milieu en natuur.

5. De in dit artikel vastgestelde voorwaarden worden toegepast gedurende de gehele periode waarin de cedent steun voor vervroegde uittreding ontvangt.

Artikel 12

1. De aan cedenten toegekende steun voor vervroegde uittreding mag niet hoger zijn dan het in de bijlage vastgestelde totaalbedrag per jaar.

2. De steun bij vervroegde uittreding mag niet gedurende meer dan tien jaar worden verleend en mag niet worden voortgezet nadat de cedent of werknemer de normale pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt of zeventig jaar is geworden. In de gevallen waarin door de lidstaat een normaal ouderdomspensioen wordt betaald, wordt de steun bij vervroegde uittreding toegekend als aanvulling met inachtneming van het bedrag van het nationale ouderdomspensioen.

HOOFDSTUK V

PROBLEEMGEBIEDEN

Artikel 13

De steun in probleemgebieden draagt ertoe bij:

- het verdere gebruik van landbouwgrond te waarborgen en zo bij te dragen tot de instandhouding van een levensvatbare plattelandsgemeenschap,

- de natuur te beschermen,
- duurzame landbouwsystemen in stand te houden en te bevorderen,
- aan de milieu-eisen te voldoen.

Artikel 14

1. De landbouwers in de probleemgebieden kunnen worden ondersteund door middel van compenserende vergoedingen.

2. De compenserende vergoedingen worden per hectare toegekend aan landbouwers die:

- de landbouw beoefenen op een nader te bepalen minimumoppervlakte grond,
- zich ertoe verbinden hun landbouwactiviteit in een probleemgebied voort te zetten gedurende ten minste vijf jaar vanaf de eerste betaling van een compenserende vergoeding en
- methoden gebruiken die verenigbaar zijn met de noodzaak het milieu en de natuur te beschermen, met name door duurzame landbouw te beoefenen, welke methoden voor de verschillende gebieden nader moeten worden bepaald.

3. Wanneer residuen van stoffen die ingevolge Richtlijn 96/22/EEG van de Raad⁽¹⁾ verboden zijn of residuen van stoffen die ingevolge de genoemde richtlijn zijn toegestaan maar op illegale wijze zijn gebruikt, met toepassing van de relevante bepalingen van Richtlijn 96/23/EG van de Raad⁽²⁾ inzake controle worden aangetroffen bij een dier dat behoort tot het rundveebeslag van een producent, dan wel wanneer een niet toegestane stof of een niet toegestaan product of een ingevolge de eerstgenoemde richtlijn toegestane stof of toegestaan product die/dat evenwel illegaal voorhanden is, in welke vorm ook op het bedrijf van een producent wordt aangetroffen, wordt de betrokken producent voor het kalenderjaar waarin een en ander is vastgesteld, uitgesloten van het ontvangen van compenserende vergoedingen.

In geval van recidive kan de uitsluitingsperiode naargelang van de ernst van de overtreding worden verlengd tot vijf jaar, te rekenen vanaf het jaar waarin de recidive is geconstateerd.

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van β -agonisten en tot intrekking van de Richtlijnen 81/602/EEG, 88/146/EEG en 88/299/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3).

⁽²⁾ Richtlijn van de Raad inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in producten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG (PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10).

Indien de eigenaar of houder van de dieren zich verzet tegen de uitvoering van de inspecties en monsternemingen die voor de toepassing van de nationale programma's inzake toezicht op residuen nodig zijn, of tegen de onderzoeken en controles die op grond van de in de eerste alinea genoemde Richtlijn 96/23/EG worden verricht, gelden de in de eerste alinea bedoelde sancties.

Artikel 15

1. De compenserende vergoedingen worden vastgesteld op een niveau:

- dat toereikend is om doeltreffend aan een compensatie voor bestaande belemmeringen bij te dragen en
- waarbij overcompensatie wordt voorkomen.

Zo nodig kan bij de bepaling van de compensatie rekening worden gehouden met de door de landbouwers als gevolg van hun verplichtingen in het kader van milieuwetgeving gemaakte kosten en gedeelde inkomsten.

2. De compenserende vergoedingen worden op passende wijze gedifferentieerd met inachtneming van:

- de situatie en ontwikkelingsdoelstellingen die voor een regio kenmerkend zijn,
- de ernst van welke permanente natuurlijke belemmering voor landbouwactiviteiten dan ook,
- de specifieke milieuproblemen die moeten worden opgelost,
- het type productie op en de economische situatie van het bedrijf, en het inkomen van de landbouwer.

3. De compenserende vergoedingen worden vastgesteld op een niveau tussen het minimumbedrag en het maximumbedrag die in de bijlage zijn vastgesteld. Compenserende vergoedingen die hoger zijn dan het maximumbedrag, mogen worden toegekend op voorwaarde dat het gemiddelde van alle in de betrokken programmeringsregio verleende compenserende vergoedingen niet boven dit maximumbedrag ligt.

Artikel 16

De probleemgebieden omvatten:

- bergstreken,
- andere probleemgebieden en
- gebieden die met specifieke belemmeringen te kampen hebben.

Artikel 17

1. Bergstreken zijn gebieden die worden gekenmerkt door in aanzienlijke mate beperkte mogelijkheden voor

grondgebruik en veel hogere kosten van werkzaamheden als gevolg van:

- hetzij met de hoogteligging samenhangende zeer ongunstige klimatologische omstandigheden die de groeiperiode sterk bekorten,
- hetzij, op geringere hoogte, over het grootste gedeelte van de betrokken oppervlakte voorkomende hellingen die te steil zijn om er machines te kunnen gebruiken of die het gebruik van zeer duur speciaal materieel vereisen,
- hetzij een combinatie van deze twee factoren als elke factor afzonderlijk een minder groot nadeel oplevert, maar de combinatie een nadeel van vergelijkbare omvang veroorzaakt.

2. Gebieden ten noorden van 62° noorderbreedte en sommige aangrenzende gebieden worden op dezelfde wijze als bergstreken behandeld.

Artikel 18

Probleemgebieden waar vormen van grondgebruik dreigen te worden opgegeven en natuurbehoud noodzakelijk is, bestaan uit landbouwgebieden die homogeen zijn wat de natuurlijke productieomstandigheden betreft en alle hierna genoemde kenmerken vertonen:

- de niet erg productieve grond in het gebied is moeilijk te bewerken, biedt slechts beperkte mogelijkheden die alleen tegen buitensporige kosten kunnen worden vergroot, en is voornamelijk geschikt voor extensieve veeteelt,
- de geringe productiviteit van het natuurlijke milieu leidt tot een productie die veel lager dan gemiddeld scoort wat de belangrijkste indicatoren van de economische prestaties in de landbouw betreft,
- de in overwegende mate van de landbouw afhankelijke bevolking is klein of neemt af en een versnelde vermindering ervan zou de levensvatbaarheid van het betrokken gebied en de verdere bewoning ervan in gevaar brengen.

Artikel 19

Tot de probleemgebieden kunnen andere gebieden behoren die te kampen hebben met specifieke belemmeringen, en in het bijzonder met specifieke beperkingen op milieugebied, en waar voortzetting van de landbouw, indien nodig op bepaalde voorwaarden, noodzakelijk is voor het behoud of de verbetering van het milieu, het natuurbeheer en de handhaving van de toeristische mogelijkheden van het gebied of voor de kustbescherming.

Dergelijke gebieden mogen niet meer dan 10% van de oppervlakte van de betrokken lidstaat uitmaken.

HOOFDSTUK VI

MILIEUMAATREGELEN IN DE LANDBOUW

Artikel 20

Door steunverlening voor landbouwproductiemethoden die zijn ontworpen met het oog op milieubescherming en natuurbeheer (milieumaatregelen in de landbouw), wordt ertoe bijgedragen de communautaire beleidsdoelstellingen op het gebied van landbouw en milieu te bereiken.

Deze steun wordt verleend ter bevordering van:

- wijzen van gebruik van landbouwgrond die verenigbaar zijn met de bescherming en verbetering van het milieu, het landschap en de kenmerkende elementen daarvan, de natuurlijke hulpbronnen, de bodem en de genetische verscheidenheid,
- een voor het milieu gunstige extensivering van de landbouw en een dito beheer van niet erg intensieve graslandssystemen,
- de instandhouding van milieuvormen met een grote natuurwaarde waar landbouw wordt beoefend en die worden bedreigd,
- de instandhouding van landschapselementen en van elementen op landbouwgrond die van het verleden getuigen,
- de toepassing van milieuplanning bij de agrarische bedrijfsvoering.

Artikel 21

1. Aan landbouwers wordt steun toegekend als tegenprestatie voor verbintenissen op het gebied van milieumaatregelen in de landbouw die zij voor een periode van ten minste vijf jaar aangaan. Zo nodig wordt voor bepaalde typen verbintenissen een langere periode bepaald in verband met de milieu-effecten van die verbintenissen.

2. De verbintenissen op het gebied van milieumaatregelen in de landbouw moeten verder gaan dan de toepassing van de gebruikelijke goede landbouwmethoden.

Zij moeten betrekking hebben op dienstverlening waarin niet is voorzien in andere steunregelingen zoals die betreffende marktsteun of de compenserende vergoedingen.

Artikel 22

1. De steun voor verbintenissen op het gebied van milieumaatregelen in de landbouw wordt jaarlijks toegekend en wordt berekend op basis van:

- de gederfde inkomsten,
- de extra kosten die met de verbintenis zijn gemoeid en
- de noodzaak een stimulans te geven.

De kosten van niet-productieve investeringen die noodzakelijk zijn voor de nakoming van de verbintenissen, kunnen eveneens in aanmerking worden genomen bij de berekening van het niveau van de jaarlijkse steun.

2. De maximumbedragen per jaar die voor communautaire steunverlening in aanmerking komen, zijn vastgesteld in de bijlage. Deze bedragen hebben betrekking op de oppervlakte van het bedrijf waarvoor de verbintenissen op het gebied van milieumaatregelen in de landbouw gelden.

HOOFDSTUK VII

VERBETERING VAN DE VERWERKING EN AFZET VAN LANDBOUWPRODUCTEN

Artikel 23

1. Er wordt investeringssteun toegekend om de verwerking en de afzet van landbouwproducten te verbeteren en te rationaliseren en er daardoor toe bij te dragen dat landbouwproducten beter kunnen concurreren en een hogere toegevoegde waarde hebben.

2. Deze steun draagt bij tot het bereiken van één of meer van de volgende doelstellingen:

- sturing van de productie in overeenstemming met de te verwachten marktontwikkeling of bevordering van de ontwikkeling van nieuwe afzetmogelijkheden voor landbouwproducten,
- verbetering of rationalisatie van de afzetkanalen of van de verwerkingsprocédés,
- verbetering van de wijze waarop producten worden aangeboden en verkoopklaar worden gemaakt, of bevordering van een betere benutting of verwijdering van bijproducten,
- toepassing van nieuwe technologieën,
- bevordering van innovatieve investeringen,
- verbetering en bewaking van de omstandigheden op het gebied van kwaliteit en gezondheid,
- milieubescherming.

Artikel 24

1. De steun wordt toegekend aan die personen die uiteindelijk de verantwoordelijkheid dragen voor de financiering van de investeringen in bedrijven

- waarvan de economische levensvatbaarheid kan worden aangetoond en
- die voldoen aan de minimumnormen op het gebied van milieu, hygiëne en dierenwelzijn.

2. De investeringen moeten bijdragen tot de verbetering van de situatie van de betrokken sector van de agrarische basisproductie. Zij moeten de producenten van de betrokken basisproducten een passend aandeel in de eruit voortvloeiende economische voordelen waarborgen.

3. Er moet afdoende worden aangetoond dat er voor de betrokken producten normale afzetmogelijkheden op de markt bestaan.

Artikel 25

1. De investeringen hebben betrekking op de verwerking en afzet van de in bijlage II van het Verdrag opgenomen producten met uitzondering van visserijproducten.

2. De investeringen voldoen aan selectiecriteria waarin prioriteiten worden vastgesteld en wordt aangegeven welke investeringen niet voor steun in aanmerking komen.

Artikel 26

De volgende investeringen worden van steunverlening uitgesloten:

- investeringen op het niveau van de detailhandel,
- investeringen in de verwerking of afzet van producten uit derde landen.

HOOFDSTUK VIII

BOSBOUW

Artikel 27

1. Steun aan de bosbouw draagt bij tot de ontwikkeling van de economische, de ecologische en de maatschappelijke functies van de bossen in plattelandsgebieden.

2. Deze steun draagt in het bijzonder bij tot het bereiken van één of meer van de volgende doelstellingen:

- een duurzaam beheer en een duurzame ontwikkeling van de bossen,
- de instandhouding van de bosrijdommen,
- de uitbreiding van de oppervlakten bos.

3. Deze steun draagt bij tot de nakoming van de verbintenissen die de Gemeenschap en de lidstaten op internationaal niveau hebben aangegaan. Deze steun wordt gebaseerd op de nationale bosplannen zoals vastgesteld in het Intergouvernementele Bossenpanel. Voor de gebieden die ten aanzien van de brandgevaarlijkheid van de bossen zijn ingedeeld bij de klasse „zeer brandgevaarlijk” of „middelmatig brandgevaarlijk”, moet worden

voorzien in plannen voor de bescherming van de bossen overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2158/92 van de Raad van 23 juli 1992 betreffende de bescherming van de bossen in de Gemeenschap tegen brand⁽¹⁾.

Artikel 28

1. De steun aan de bosbouw heeft betrekking op één of meer van de volgende maatregelen:

- de aanleg of heraanleg op een met de milieu-eisen verenigbare wijze van aan de plaatselijke omstandigheden aangepast bos op andere grond dan landbouwgrond,
- investeringen in bosbedrijven die eigendom zijn van particuliere boseigenaren, van verenigingen daarvan of van gemeenten, om de economische of ecologische waarde van de betrokken bossen sterk te vergroten,
- investeringen om de verwerking en afzet van bosproducten te verbeteren en te rationaliseren; voor investeringen met betrekking tot het gebruik van hout als grondstof geldt een beperking tot alle handelingen die aan het industriële gebruik voorafgaan,
- de bevordering van nieuwe mogelijkheden om hout en andere bosproducten te gebruiken en af te zetten,
- de oprichting van verenigingen van bosbezitters die zich tot doel stellen de leden te helpen bij een duurzamer en doelmatiger beheer van hun bedrijven,
- het herstel van het productiepotentieel van bossen die door een natuurramp of brand zijn beschadigd, en het treffen van passende preventieve voorzieningen.

2. De bepalingen die zijn vastgesteld in de hoofdstukken I, III en VII, zijn van overeenkomstige toepassing op bosbouwmaatregelen.

Artikel 29

1. Er wordt steun toegekend voor de bebossing van landbouwgrond.

Behalve uit steun ter dekking van de aanlegkosten kan deze steun tevens bestaan uit:

- een jaarlijkse premie per beboste hectare ter dekking van de onderhoudskosten gedurende een periode van maximaal vijf jaar,
- een jaarlijkse premie per hectare ter dekking van de door de bebossing gederfde inkomsten gedurende een periode van maximaal 20 jaar voor de landbouwers of verenigingen van landbouwers die de grond vóór de bebossing ervan bewerkten, of voor welke andere privaatrechtelijke persoon ook.

⁽¹⁾ PB L 217 van 31.7.1992, blz. 3. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 308/97 (PB L 51 van 21.2.1997, blz. 11).

2. Er wordt geen steun voor de bebossing van landbouwgrond toegekend:

- aan landbouwers die steun voor vervroegde uittreding ontvangen,
- in verband met aanplantingen van als kerstboom te verkopen bomen.

In het geval van snelgroeïende soorten met korte omlooptijd wordt steun ter dekking van de met de bebossing gemoeide kosten alleen toegekend indien de aanplanting is aangepast aan de plaatselijke omstandigheden en verenigbaar is met de milieu-eisen.

3. De voor communautaire steunverlening in aanmerking komende maximumbedragen per jaar van de jaarlijkse premie ter dekking van gedeerde inkomsten zijn vastgesteld in de bijlage.

Artikel 30

1. Met het oog op:

- de handhaving en verbetering van de ecologische stabiliteit van bossen of het herstel van beschadigde bossen in met ernstige natuurlijke belemmeringen kampende gebieden waar de door de betrokken bossen vervulde beschermende en ecologische rol het algemeen belang dient en de inkomsten uit de bosbouw alleen het vervullen van die rol niet kunnen waarborgen, of
- de instandhouding van brandstroken door het verrichten van landbouwwerkzaamheden

wordt aan individuele personen of hun verenigingen steun in de vorm van compenserende betalingen toegekend ter veiligstelling van het algemeen belang door instandhouding van de betrokken bossen, op voorwaarde dat deze bossen op duurzame wijze worden beheerd.

2. De compenserende betalingen worden vastgesteld op een niveau tussen het minimumbedrag en het maximumbedrag die in de bijlage zijn vastgesteld. Compenserende betalingen die hoger zijn dan het maximumbedrag, mogen worden toegekend op voorwaarde dat het gemiddelde van alle in de betrokken programmeringsregio verleende compenserende betalingen niet boven dit maximumbedrag ligt.

HOOFDSTUK IX

BEVORDERING VAN DE AANPASSING EN DE ONTWIKKELING VAN PLATTELANDSGEBIEDEN

Artikel 31

Er wordt steun verleend voor met landbouwactiviteiten en de omschakeling daarvan en met plattelandsactiviteiten verband houdende maatregelen die buiten de werkingssfeer van de overige in deze titel bedoelde maatregelen vallen.

Deze maatregelen hebben betrekking op:

- grondverbetering, herverkaveling,

- de oprichting van bedrijfsverzorgingsdiensten en diensten ter ondersteuning van het bedrijfsbeheer voor de landbouw,
- de afzet van kwaliteitsproducten,
- de verbetering van de levensomstandigheden,
- dorpsvernieuwing en -ontwikkeling en de bescherming en instandhouding van het landelijke erfgoed,
- de diversificatie van de bedrijvigheid, gericht op het combineren van verscheidene activiteiten of het aanboren van alternatieve inkomstenbronnen,
- het waterbeheer in de landbouw,
- de ontwikkeling en verbetering van de plattelandsinfrastructuur,
- de bevordering van toeristische en ambachtelijke activiteiten,
- milieubehoud en het beheer van plattelandsgebieden,
- het herstel van door een natuurramp beschadigd agrarisch productiepotentieel en het treffen van passende preventieve voorzieningen,
- financiële instrumentering.

HOOFDSTUK X

UITVOERINGSBEPALINGEN

Artikel 32

Uitvoeringsbepalingen van deze titel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 49 van Verordening (EG) nr. .../.. (algemene verordening Structuurfondsen).

In deze uitvoeringsbepalingen kunnen met name worden vastgesteld:

- voorwaarden voor de steun voor investeringen in landbouwbedrijven (artikelen 4 tot en met 7),
- de termijn voor en de voorwaarden inzake de verbetering van de economische levensvatbaarheid van een landbouwbedrijf en voorwaarden inzake het gebruik van vrijgekomen grond in geval van vervroegde uittreding (artikel 11, lid 2),
- voorwaarden inzake de toekenning en de berekening van de compenserende vergoedingen (artikelen 14 en 15),
- voorwaarden inzake de verbintenissen op het gebied van milieumaatregelen in de landbouw (artikelen 21 en 22),
- selectiecriteria voor investeringen ter verbetering van de verwerking en afzet van landbouwproducten (artikel 25, lid 2),
- voorwaarden inzake bosbouwmaatregelen (artikelen 27 tot en met 30).

Volgens dezelfde procedure kan de Commissie voor de ultraperifere regio's afwijken van het bepaalde in artikel 26, tweede streepje, op voorwaarde dat de verwerkte producten bestemd zijn voor de markt van de betrokken regio.

TITEL III

Algemene beginselen. Administratieve en financiële bepalingen

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEGINSELEN

Afdeling I

Steun uit het EOGFL

Artikel 33

1. De communautaire steun voor vervroegde uitbreiding (artikelen 10 tot en met 12), in de probleemgebieden (artikelen 13 tot en met 19), voor milieumaatregelen in de landbouw (artikelen 20 tot en met 22) en voor bebossing (artikel 29) wordt in de hele Gemeenschap gefinancierd uit de afdeling Garantie van het EOGFL.
2. De communautaire steun voor de andere maatregelen voor plattelandontwikkeling
 - wordt in de gebieden van doelstelling 1 gefinancierd uit de afdeling Oriëntatie van het EGOFL,
 - wordt in de niet onder doelstelling 1 vallende gebieden gefinancierd uit de afdeling Garantie van het EOGFL.
3. De steun voor de in artikel 31, derde, zesde en achtste streepje, bedoelde maatregelen wordt in de onder doelstelling 1 of doelstelling 2 vallende gebieden gefinancierd uit het EOGFL voor zover niet is voorzien in financiering ervan uit het EFRO.

Artikel 34

1. Ten aanzien van de steun voor de in artikel 33, lid 2, bedoelde maatregelen voor plattelandontwikkeling geldt
 - in de gebieden van doelstelling 1 Verordening (EG) nr. . . . / . . . (algemene verordening Structuurfondsen) zoals aangevuld door de in de onderhavige verordening opgenomen specifieke bepalingen,
 - in de gebieden van doelstelling 2 Verordening (EG) nr. . . . / . . . (algemene verordening Structuurfondsen) zoals aangevuld door de in de onderhavige verordening opgenomen specifieke bepalingen, tenzij in de onderhavige verordening anders is bepaald.
2. Ten aanzien van de uit de afdeling Garantie van het EOGFL gefinancierde steun voor maatregelen voor platte-

landontwikkeling gelden de specifieke bepalingen van Verordening (EG) nr. . . . / . . . (financieringsverordening landbouw) en de ter uitvoering van die verordening vastgestelde bepalingen, tenzij in de onderhavige verordening anders is bepaald.

Afdeling 2

Verenigbaarheid en coherentie

Artikel 35

1. De steun voor plattelandontwikkeling wordt uitsluitend toegekend voor maatregelen die in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht.
2. Deze maatregelen moeten coherent zijn met de andere takken van communautair beleid en met de in het kader van die beleidstakken ten uitvoer gelegde maatregelen.

Met name kan elke maatregel die binnen de werkingssfeer van deze verordening valt, slechts dan voor steun in het kader van andere communautaire steunregelingen in aanmerking komen, als die maatregel niet onverenigbaar is met welke in deze verordening vastgestelde specifieke voorwaarde ook.

3. Ook de coherentie met de maatregelen die ten uitvoer worden gelegd in het kader van de andere instrumenten van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, moet zijn gewaarborgd. Met name dient zorg te worden gedragen voor de coherentie tussen enerzijds de steunmaatregelen voor plattelandontwikkeling, en anderzijds de maatregelen in het kader van de gemeenschappelijke marktordeningen en de kwaliteits- en gezondheidsmaatregelen voor de landbouw, alsmede voor de coherentie tussen de verschillende steunmaatregelen voor plattelandontwikkeling onderling.

Hiertoe kan in het kader van deze verordening geen steun worden toegekend voor:

- maatregelen die binnen de werkingssfeer van steunregelingen in het kader van de gemeenschappelijke marktordeningen vallen,
- maatregelen om onderzoekprojecten te ondersteunen, promotieactiviteiten voor landbouwproducten te ontplooiën of dierziekten uit te roeien.

4. De lidstaten kunnen verdere of restrictievere voorwaarden voor de toekenning van communautaire steun voor plattelandontwikkeling vaststellen, mits die voorwaarden coherent zijn met de in deze verordening vastgestelde doelstellingen en eisen.

Artikel 36

1. Voor dezelfde maatregel kunnen niet tegelijk steun in het kader van deze verordening en steun in het kader van welke andere communautaire steunregeling dan ook worden verleend.

2. Steunbedragen voor verscheidene maatregelen in het kader van deze verordening kunnen slechts dan worden gecombineerd als die maatregelen onderling coherent en verenigbaar zijn. Zo nodig wordt het steunniveau aangepast.

Artikel 37

1. De lidstaten nemen alle nodige maatregelen om overeenkomstig het bepaalde in deze afdeling voor de verenigbaarheid en coherentie van de steunmaatregelen voor plattelandsontwikkeling te zorgen.

2. Voor alle maatregelen voor plattelandsontwikkeling moeten in de door de lidstaten ingediende plannen een beoordeling van de verenigbaarheid en coherentie van de voorgenomen steunmaatregelen voor plattelandsontwikkeling en een opgave van de met het oog op die verenigbaarheid en coherentie getroffen maatregelen zijn opgenomen.

3. Als dat voor de verenigbaarheid en coherentie nodig is, worden de steunmaatregelen later herzien.

HOOFDSTUK II PROGRAMMERING

Artikel 38

1. De uit de afdeling Oriëntatie van het EOGFL gefinancierde maatregelen voor plattelandsontwikkeling maken deel uit van de programmering voor de regio's van doelstelling 1 overeenkomstig Verordening (EG) nr. . . . / . . (algemene verordening Structuurfondsen).

2. De andere maatregelen voor plattelandsontwikkeling dan die welke in artikel 33, lid 1, worden bedoeld, maken deel uit van de programmering voor de regio's van doelstelling 2 overeenkomstig Verordening (EG) nr. . . . / . . (algemene verordening Structuurfondsen).

3. De overige maatregelen voor plattelandsontwikkeling zijn het voorwerp van een programmering van de plattelandsontwikkeling overeenkomstig de artikelen 39 tot en met 42.

Artikel 39

1. De plannen voor plattelandsontwikkeling worden opgesteld op het geografische niveau dat het meest geschikt wordt geacht. Zij worden uitgewerkt door de bevoegde autoriteiten die door de lidstaat zijn aangewezen, en worden door de lidstaat bij de Commissie ingediend na raadpleging van de bevoegde autoriteiten en organisaties op het passende territoriale niveau.

2. De in een en hetzelfde gebied toe te passen steunmaatregelen voor plattelandsontwikkeling worden in een enkel plan geïntegreerd telkens wanneer dat mogelijk is. Telkens wanneer het noodzakelijk is verscheidene plan-

nen vast te stellen, wordt de onderlinge verhouding tussen de in die plannen beoogde maatregelen aangegeven en wordt zorg gedragen voor de verenigbaarheid en coherentie ervan.

Artikel 40

De plannen voor plattelandsontwikkeling bestrijken een periode van zeven jaar die ingaat op 1 januari 2000.

Artikel 41

1. De plannen voor plattelandsontwikkeling bevatten de volgende gegevens:

- een gekwantificeerde beschrijving van de bestaande situatie waarin aandacht wordt besteed aan de verschillen, achterstanden en ontwikkelingsmogelijkheden, en een overzicht van de in de voorgaande programmeringsperiode aangewende financiële middelen en van de voornaamste resultaten van de in die periode ondernomen acties, mede op basis van de beschikbare evaluatieresultaten,
- een beschrijving van de voorgestelde strategie, de gekwantificeerde doelstellingen van die strategie, de gekozen prioriteiten inzake plattelandsontwikkeling en het bestreken geografische gebied,
- een voorafgaande beoordeling waarin wordt aangegeven welke economische, milieu- en sociale effecten, met inbegrip van de werkgelegenheidseffecten, worden verwacht,
- een indicatieve algemene financiële tabel waarin voor elke in het kader van het plan gestelde prioriteit inzake plattelandsontwikkeling een samenvattend overzicht wordt gegeven van de uit te trekken nationale en communautaire financiële middelen,
- een beschrijving van de maatregelen die voor de tenuitvoerlegging van de plannen worden overwogen, en in het bijzonder van de steunregelingen, met inbegrip van de elementen die nodig zijn voor de beoordeling in het licht van de mededingingsregels,
- in voorkomend geval, informatie over de behoeften op het gebied van studies, demonstratieprojecten, opleiding of technische bijstand met betrekking tot de voorbereiding, uitvoering of aanpassing van de betrokken maatregelen,
- de nodige informatie over de aangewezen bevoegde autoriteiten en verantwoordelijke instanties,
- de regelingen om voor een doeltreffende en correcte tenuitvoerlegging te zorgen, met inbegrip van de regelingen inzake toezicht en evaluatie waarin gekwantificeerde indicatoren voor de evaluatie zijn bepaald, de controle- en sanctieregelingen en de regelingen om voor passende publiciteit te zorgen,
- de resultaten van het overleg dat is gepleegd en de actie die is ondernomen om de bevoegde autoriteiten en instanties en de economische en sociale partners op de passende niveaus erbij te betrekken.

2. De lidstaten moeten in hun plannen

- milieumaatregelen in de landbouw opnemen voor hun hele grondgebied in overeenstemming met hun specifieke behoeften,
- het nodige evenwicht tussen de verschillende te steunen maatregelen in acht nemen.

Artikel 42

1. De plannen voor plattelandontwikkeling worden binnen zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening ingediend.

2. De Commissie beoordeelt de voorgestelde plannen om uit te maken of zij stroken met deze verordening. Op basis van de plannen keurt de Commissie binnen zes maanden na de indiening ervan volgens de procedure van artikel 49 van Verordening (EG) nr. . . . / . . (algemene verordening Structuurfondsen) programmeringsdocumenten voor plattelandontwikkeling goed.

HOOFDSTUK III

AANVULLENDE MAATREGELEN EN INITIATIEF VAN DE GEMEENSCHAP

Artikel 43

1. Overeenkomstig artikel 20, lid 2, van Verordening (EG) nr. . . . / . . (algemene verordening Structuurfondsen) kan de Commissie volgens de procedure van artikel 51 van die verordening ten behoeve van de tenuitvoerlegging van het communautaire initiatief voor plattelandontwikkeling besluiten de bijstandsverlening uit de afdeling Oriëntatie van het EOGFL een ruimere werkingsfeer te geven dan die welke in artikel 33, lid 2, van de onderhavige verordening is vastgesteld.

2. Op initiatief van de Commissie kunnen uit de afdeling Garantie van het EOGFL studies met betrekking tot de programmering van de plattelandontwikkeling worden gefinancierd.

HOOFDSTUK IV

FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 44

1. De communautaire steun voor plattelandontwikkeling uit de afdeling Garantie van het EOGFL is het voorwerp van een financiële planning en een boekhouding op jaarbasis. De financiële planning maakt deel uit van de programmering van de plattelandontwikkeling (artikel 38, lid 3) en van de programmering voor doelstelling 2.

2. De Commissie verricht aanvankelijke en jaarlijkse toewijzingen aan de lidstaten, op basis van objectieve criteria, daarbij in het bijzonder rekening houdend met specifieke situaties en behoeften en met bijzondere inspanningen die moeten worden geleverd, vooral op het gebied van het milieu, het scheppen van arbeidsplaatsen en het landschapsonderhoud.

3. De aanvankelijke toewijzingen worden aangepast in het licht van de werkelijke uitgaven en op basis van herziene uitgavenramingen die de lidstaten met inachtneming van de doelstellingen van de programma's indienen, voor zover de benodigde financiële middelen beschikbaar zijn; de aanpassing dient in de regel coherent te zijn met de steunintensiteit voor de onder doelstelling 2 vallende plattelandzones.

Artikel 45

1. De financiële bepalingen die zijn vastgesteld bij artikel 30, artikel 31 met uitzondering van het bepaalde in lid 1, vijfde alinea, en de artikelen 33, 37 en 38 van Verordening (EG) nr. . . . / . . (algemene verordening Structuurfondsen), zijn niet van toepassing op de steun voor maatregelen voor plattelandontwikkeling die verband houden met doelstelling 2.

De Commissie onderneemt de voor een doelmatige en coherente tenuitvoerlegging van die maatregelen benodigde actie, die er ten minste toe moet leiden dat wordt voldaan aan dezelfde normen als die welke zijn aangelegd in de in de eerste alinea genoemde bepalingen, met inbegrip van het beginsel van een enkele beheersautoriteit.

2. Voor de maatregelen die vallen onder de programmering van de plattelandontwikkeling (artikel 38, lid 3), neemt de Gemeenschap in de financiering deel overeenkomstig de beginselen die zijn vastgesteld in de artikelen 28 en 29 van Verordening (EG) nr. . . . / . . (verordening van DG XVI). In de gebieden die niet onder doelstelling 1 of doelstelling 2 vallen, bedraagt die bijdrage van de Gemeenschap ten hoogste 50% van de totale subsidiabele kosten en in de regel ten minste 25% van de subsidiabele overheidsuitgaven. Voor die gebieden zijn de percentages van toepassing die zijn vastgesteld bij artikel 28, lid 4, onder a), punten ii) en iii), en onder b), punten ii) en iii), van Verordening (EG) nr. . . . / . . (algemene verordening Structuurfondsen).

Voor specifieke maatregelen die uit milieuoogpunt bijzonder waardevol zijn, kan bij de programmering voor de tenuitvoerlegging van de artikelen 20, 21 en 22 van de onderhavige verordening in uitzonderingsgevallen worden voorzien in een medefinancieringspercentage dat tot 10% hoger is dan de in de eerste alinea vastgestelde maximumpercentages.

Het bepaalde in artikel 31, lid 1, vijfde alinea, van Verordening (EG) nr. . . . / . . (algemene verordening Structuurfondsen) is op de betrokken betalingen van toepassing.

3. De financiële bijstand uit de afdeling Garantie van het EOGFL kan worden overgemaakt in de vorm van voorschotten voor de tenuitvoerlegging van programma's en van betalingen terzake van gedane uitgaven.

HOOFDSTUK V

TOEZICHT EN EVALUATIE

Artikel 46

1. De Commissie en de lidstaten dragen zorg voor een doeltreffend toezicht op de tenuitvoerlegging van de programmering van de plattelandontwikkeling (artikel 38, lid 3).

2. Dit toezicht wordt uitgeoefend volgens gezamenlijk overeengekomen procedures.

Het toezicht vindt plaats aan de hand van specifieke fysieke en financiële indicatoren die van tevoren zijn overeengekomen en vastgesteld.

De lidstaten dienen jaarlijkse voortgangsverslagen in bij de Commissie.

3. Zo nodig worden toezichtcomités opgericht.

Artikel 47

De maatregelen die vallen onder de programmering van de plattelandontwikkeling (artikel 38, lid 3), worden geëvalueerd op basis van de beginselen die zijn vastgesteld in de artikelen 39 tot en met 42 van Verordening (EG) nr. . . . / . . . (algemene verordening Structuurfondsen).

HOOFDSTUK VI

UITVOERINGSBEPALINGEN

Artikel 48

De uitvoeringsbepalingen van deze titel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 49 van Verordening (EG) nr. . . . / . . . (algemene verordening Structuurfondsen).

In deze uitvoeringsbepalingen kunnen met name nadere voorschriften worden vastgesteld voor:

- de indiening van de plannen voor plattelandontwikkeling (artikelen 39 tot en met 42),
- de herziening van de programmeringsdocumenten voor plattelandontwikkeling,
- de financiële planning, in het bijzonder met het oog op handhaving van de begrotingsdiscipline (artikel 44), en de deelneming in de financiering (artikel 45, lid 2),
- het toezicht en de evaluatie (artikelen 46 en 47).

TITEL IV

*Steunmaatregelen van de staten**Artikel 49*

1. Tenzij in deze titel anders is bepaald, zijn de artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag van toepassing voor steun die door de lidstaten wordt verleend voor maatregelen ter ondersteuning van plattelandontwikkeling.

De artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag zijn evenwel niet van toepassing op de financiële bijdrage die de lidstaten binnen de werkingssfeer van artikel 42 van het Verdrag en overeenkomstig deze verordening leveren voor door de Gemeenschap ondersteunde maatregelen.

2. Steunmaatregelen van de staten ter ondersteuning van landbouwers in probleemgebieden die niet aan de in de artikelen 13 tot en met 19 vastgestelde voorwaarden voldoen of op grond waarvan hogere bedragen worden toegekend dan die welke overeenkomstig artikel 15 zijn bepaald, zijn verboden.

3. Steunmaatregelen van de staten die ertoe strekken landbouwers te steunen in verband met door hen aangegane verbintenissen op het gebied van milieumaatregelen in de landbouw, maar niet voldoen aan de in de artikelen 20 tot en met 22 vastgestelde voorwaarden, zijn verboden. Er kan echter aanvullende steun boven de in artikel 22, lid 2, bedoelde maximumbedragen worden toegekend, indien deze op grond van lid 1 van dat artikel gerechtvaardigd is.

Artikel 50

Binnen de werkingssfeer van artikel 42 van het Verdrag vallende steunmaatregelen van de staten die tot doel hebben te voorzien in aanvullende financiering voor maatregelen voor plattelandontwikkeling waarvoor communautaire steun wordt verleend, worden overeenkomstig de bepalingen van deze verordening door de lidstaten gemeld en door de Commissie goedgekeurd als onderdeel van de in artikel 38 bedoelde programmering. Op de aldus gemelde steunmaatregelen is het bepaalde in artikel 93, lid 3, eerste zin, van het Verdrag niet van toepassing.

TITEL V

*Overgangs- en slotbepalingen**Artikel 51*

1. Mochten specifieke maatregelen nodig zijn om de overgang van de geldende regeling naar de bij deze verordening vastgestelde regeling te vergemakkelijken, dan worden die maatregelen door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel 49 van Verordening (EG) nr. . . . / . . . (algemene verordening Structuurfondsen).

2. Dergelijke maatregelen worden met name vastgesteld om bestaande communautaire steunacties die de Commissie voor een na 1 januari 2000 eindigende

periode of zonder beperking in de tijd heeft goedgekeurd, te integreren in de steun voor plattelandontwikkeling waarin deze verordening voorziet.

Artikel 52

1. Artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 1696/71 van de Raad van 26 juli 1971 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector hop⁽¹⁾ wordt vervangen door:

„Artikel 17

1. De bepalingen betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid zijn met ingang van de datum van inwerkingtreding van de in deze verordening bedoelde regeling van toepassing op de markt van de in artikel 1, lid 1, bedoelde producten.
 2. De in artikel 8 bedoelde steun wordt door de Gemeenschap medegefinancierd.
 3. De lidstaten keren de in artikel 12 bedoelde steun aan de producenten uit tussen 16 oktober en 31 december van het verkoopseizoen waarvoor de steunaanvraag is ingediend.
 4. De Commissie stelt de bepalingen ter uitvoering van dit artikel vast volgens de procedure van artikel 20.”.
2. Artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen⁽²⁾ wordt vervangen door:

„Artikel 6

1. De lidstaten kennen telersverenigingen gedurende vijf jaar na de datum van hun erkenning steun toe om de oprichting van dergelijke verenigingen te bevorderen en hun administratieve werking te vergemakkelijken.
2. Deze steun:
 - bedraagt respectievelijk voor het eerste, tweede, derde, vierde en vijfde jaar ten hoogste 5 %, 5 %, 4 %, 3 % en 2 % van de waarde van de in de handel gebrachte productie waarop de werkzaamheden van de telersverenigingen betrekking hebben,
 - mag niet hoger zijn dan de werkelijke kosten van de oprichting en de administratieve werking van de betrokken vereniging,
 - wordt uitgekeerd in jaarlijkse tranches, gedurende ten hoogste een periode van zeven jaar na de datum van erkenning.

⁽¹⁾ PB L 175 van 4.8.1971, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1554/97 (PB L 208 van 2.8.1997, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 47 van 25.2.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94 (PB L 349 van 31.12.1994, blz. 105).

Voor elk jaar wordt de waarde van de productie berekend op basis van:

- de jaarlijks werkelijk in de handel gebrachte hoeveelheden,
- de verkregen gemiddelde producentenprijzen.

3. Telersverenigingen die zijn ontstaan uit verenigingen die reeds grotendeels voldoen aan de eisen van deze verordening, komen slechts voor de in dit artikel bedoelde steun in aanmerking wanneer zij zijn ontstaan door een fusie die het mogelijk maakt de in artikel 5 bedoelde doelstellingen beter te bereiken. In dit geval wordt de steun evenwel slechts toegekend naar rato van de kosten in verband met de oprichting (kosten voor de voorbereidende werkzaamheden en de opstelling van de oprichtingsakte en de statuten).

4. De in dit artikel bedoelde steunmaatregelen worden ter kennis van de Commissie gebracht door middel van een verslag dat de lidstaten haar aan het einde van elk begrotingsjaar toezenden.”.

3. Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit⁽³⁾ wordt als volgt gewijzigd:

- Artikel 15, lid 6, wordt vervangen door:

„6. In die regio's van de Gemeenschap waar de telers bijzonder zwak georganiseerd zijn, kunnen de lidstaten, op grond van een naar behoren gemotiveerd verzoek, toestemming krijgen om de telersverenigingen nationale financiële steun toe te kennen voor een bedrag van ten hoogste de helft van de financiële bijdragen van de telers. Die steun komt bovenop het actiefonds.

In die lidstaten waar minder dan 15 % van de productie van groenten en fruit door telersverenigingen in de handel wordt gebracht en waar de productie van groenten en fruit minstens 15 % van de totale landbouwproductie bedraagt, kan de in de eerste alinea bedoelde steun op verzoek van de betrokken lidstaat gedeeltelijk door de Gemeenschap worden vergoed.”.

- Artikel 52 wordt vervangen door:

„Artikel 52

1. De uitgaven in verband met de betaling van de communautaire ophoudvergoeding en de financiering van het actiefonds door de Gemeenschap, de in de artikelen 17, 53, 54 en 55 bedoelde specifieke maatregelen en de controles door de deskundigen van de lidstaten die ter toepassing van artikel 40, lid 1, bij de Commissie zijn gedetacheerd, worden beschouwd als interventies ter regulering van de landbouwmarkten in de zin van artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr./. (financieringsverordening landbouw).

⁽³⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2520/97 van de Commissie (PB L 346 van 17.12.1997, blz. 41).

2. De uitgaven in verband met de door de lidstaten overeenkomstig artikel 14 en artikel 15, lid 6, tweede alinea, toegekende steun worden beschouwd als interventies ter regulering van de landbouwmarkten in de zin van artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. . . . / . . . (financieringsverordening landbouw). Zij komen in aanmerking voor medefinanciering door de Gemeenschap.

3. De Commissie stelt de bepalingen ter uitvoering van lid 2 van dit artikel vast volgens de procedure van artikel 46.

4. Het bepaalde in titel VI geldt onverminderd de tenuitvoerlegging van Verordening (EEG) nr. 4045/89⁽¹⁾.”

Artikel 53

1. De volgende verordeningen worden ingetrokken:

- Verordening (EEG) nr. 4256/88,
- de Verordeningen (EG) nr. 950/97, (EG) nr. 951/97, (EG) nr. 952/97 en (EEG) nr. 867/90,
- de Verordeningen (EEG) nr. 2078/92, (EEG) nr. 2079/92 en (EEG) nr. 2080/92,
- Verordening (EEG) nr. 1610/89.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te . . .

2. De volgende bepalingen worden geschrapt:

- artikel 21 van Verordening (EEG) nr. 3763/91⁽²⁾,
- artikel 32 van Verordening (EEG) nr. 1600/92⁽³⁾,
- artikel 27 van Verordening (EEG) nr. 1601/92⁽⁴⁾,
- artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 2019/93⁽⁵⁾.

3. De bij lid 1 ingetrokken verordeningen en de bij lid 2 geschrapte bepalingen blijven van toepassing voor de acties die de Commissie vóór 1 januari 2000 in het kader van die verordeningen heeft goedgekeurd.

4. De richtlijnen van de Raad en de Commissie tot vaststelling of wijziging van de lijsten van de probleemgebieden overeenkomstig artikel 21, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 950/97 blijven van kracht tenzij zij in het kader van de programma's verder worden gewijzigd.

Artikel 54

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing voor de communautaire steun die op of na 1 januari 2000 wordt toegekend.

Voor de Raad

. . .

⁽¹⁾ Verordening van de Raad van 21 december 1989 inzake de door de lidstaten uit te voeren controles op de verrichtingen in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw en houdende intrekking van Richtlijn 77/435/EEG (PB L 388 van 30.12.1989, blz. 17). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3235/94 (PB L 338 van 28.12.1994, blz. 16).

⁽²⁾ Verordening van de Raad van 16 december 1991 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Franse overzeese departementen (PB L 356 van 24.12.1991, blz. 1). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2598/95 (PB L 267 van 9.11.1995, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening van de Raad van 15 juni 1992 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Azoren en Madeira (PB L 173 van 27.6.1992, blz. 1). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2348/96 (PB L 320 van 11.12.1996, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening van de Raad van 15 juni 1992 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Canarische Eilanden (PB L 173 van 27.6.1992, blz. 13). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2348/96 (PB L 320 van 11.12.1996, blz. 1).

⁽⁵⁾ Verordening van de Raad van 19 juli 1993 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de kleinere eilanden in de Egeïsche Zee (PB L 184 van 27.7.1993, blz. 1). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2417/95 van de Commissie (PB L 248 van 14.10.1995, blz. 39).

BIJLAGE

TABEL MET BEDRAGEN

Bepaling	Aard van de steun	Bedrag in ecu	
Artikel 8, lid 2	Vestigingssteun	25 000	—
Artikel 12, lid 1	Vervroegde uittreding	15 000 3 500	per cedent per werknemer
Artikel 15, lid 3	Minimale compenserende vergoeding Maximale compenserende vergoeding	40 200	per hectare per hectare
Artikel 22, lid 2	Eenjarige gewassen Gespecialiseerde blijvende teelten Andere vormen van grondgebruik	600 900 450	per hectare per hectare per hectare
Artikel 29, lid 3	Premie ter dekking van de bij bebossing gederfde inkomsten — voor landbouwers of verenigingen van landbouwers — voor andere privaatrechtelijke personen	600 150	per hectare per hectare
Artikel 30, lid 2	Minimale compenserende betaling Maximale compenserende betaling	40 120	per hectare per hectare

98/0112 (CNS)

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) Nr. . . . VAN DE RAAD

van . . .

betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid

(98/C 170/07)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van de Rekenkamer,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de Raad bij Verordening nr. 25 inzake de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid⁽¹⁾ het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), hierna te noemen „het Fonds”, heeft ingesteld, dat een onderdeel is van de Algemene begroting van de Europese Unie; dat in titel I van genoemde verordening de beginselen inzake de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid zijn vastgesteld;

Overwegende dat, aangezien in het stadium van de gemeenschappelijke markt de eenwording van de prijsstelsels is bereikt en het landbouwbeleid gemeenschappelijk is, de financiële gevolgen die hieruit voortvloeien door de Gemeenschap worden gedragen; dat op grond van dit beginsel, zoals vervat in artikel 2, lid 2, van Verordening nr. 25, de restituties bij uitvoer naar derde landen, de interventies ter regulering van de landbouwmarkten, de maatregelen voor plattelandsontwikkeling, de specifieke veterinaire maatregelen als vastgesteld in Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied⁽²⁾, alsmede de maatregelen voor informatie over het gemeenschappelijk landbouwbeleid door het Fonds worden gefinancierd teneinde de doelstellingen van artikel 39, lid 1, onder a), van het Verdrag te verwezenlijken;

Overwegende dat de afdeling Garantie van het Fonds in het bijzonder moet dienen voor de financiering van de uitgaven voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten, de maatregelen voor plattelandsontwikkeling ter begeleiding van marktondersteuningsmaat-

regelen, bepaalde uitgaven voor visserij, bepaalde uitgaven voor veterinaire maatregelen, alsmede de maatregelen voor informatie over het gemeenschappelijk landbouwbeleid;

Overwegende dat de afdeling Oriëntatie van het Fonds moet dienen voor de financiering van de uitgaven voor bepaalde maatregelen voor plattelandsontwikkeling in regio's met een ontwikkelingsachterstand, alsmede van het communautaire initiatief voor plattelandsontwikkeling;

Overwegende dat het beheer van het Fonds aan de Commissie wordt toevertrouwd en dat tussen de lidstaten en de Commissie een nauwe samenwerking tot stand moet worden gebracht in het Comité van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw;

Overwegende dat de verantwoordelijkheid voor de controle betreffende de uitgaven van het Fonds, afdeling Garantie, in de eerste plaats ligt bij de lidstaten, die de diensten en organen aanwijzen om de uitgaven te betalen; dat de lidstaten zich ten volle en op doelmatige wijze van deze taak dienen te kwijten; dat de Commissie, die verantwoordelijk is voor de uitvoering van de Gemeenschapsbegroting, moet nagaan onder welke omstandigheden de betalingen en de controles hebben plaatsgevonden; dat zij de uitgaven slechts kan financieren indien deze omstandigheden alle nodige garanties bieden wat de naleving van de communautaire voorschriften betreft; dat het van wezenlijk belang is dat de Commissie, als Instelling die verantwoordelijk is voor de financiering, binnen een gedecentraliseerd stelsel van beheer van de uitgaven van de Gemeenschap, het recht en de mogelijkheden heeft alle door haar noodzakelijk geachte controles uit te voeren en dat er daadwerkelijk sprake is van volledige transparantie en volledige wederzijdse bijstand tussen de lidstaten en de Commissie;

Overwegende dat, bij de goedkeuring van de rekeningen, de Commissie de in de algemene rekening voor de afdeling Garantie van het Fonds te boeken totale uitgaven alleen dan binnen een redelijke termijn kan bepalen, als zij voldoende garanties heeft dat de nationale controles toereikend en doorzichtig zijn en dat de betaalorganen zich vergewissen van de wettigheid en de regelmatigheid van de betalingsaanvragen die zij uitvoeren; dat derhalve dient te worden voorzien in de erkenning van de betaalorganen door de lidstaten; dat de Commissie, ter waarborging van vergelijkbare erkenningsnormen in de lidstaten, richtsnoeren moet opstellen inzake de toe te passen criteria; dat het daartoe dienstig is te bepalen dat slechts

⁽¹⁾ PB 30 van 20.4.1962. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 728/70 (PB L 94 van 28.4.1970, blz. 9).

⁽²⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19.

de uitgaven worden gefinancierd die zijn gedaan door de betaalorganen welke door de lidstaten zijn erkend; dat voorts ter wille van de doorzichtigheid van de nationale controles, met name wat de procedures voor de verstrekking van betalingsopdrachten, de betaalbaarstelling en de betaling betreft, eventueel een beperking nodig is van het aantal diensten en organen waaraan deze taken worden gedelegeerd, met inachtneming van de grondwettelijke bepalingen van iedere lidstaat;

Overwegende dat, met name na de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, het gedecentraliseerde beheer van de communautaire geldmiddelen tot de aanwijzing van verscheidene betaalorganen leidt; dat daarom een lidstaat die meer dan één betaalorgaan erkent, één enkele contactinstantie moet instellen die de harmonisatie van het beheer van de geldmiddelen bevordert, als schakel tussen de Commissie en de verschillende erkende betaalorganen fungeert en ervoor zorgt dat de door de Commissie gevraagde gegevens over de verrichtingen van verscheidene betaalorganen snel aan haar worden verstrekt;

Overwegende dat de financiële middelen door de lidstaten ter beschikking moeten worden gesteld naar gelang van de behoeften van hun betaalorganen, en dat de Commissie voorschotten uitkeert op de eindafrekening van de uitgaven die door de betaalorganen zijn gedaan; dat in het kader van de maatregelen voor plattelandontwikkeling dient te worden voorzien in echte voorschotten voor de uitvoering van de programma's; dat het dienstig is deze voorschotten te behandelen volgens de financiële regelingen voor voorschotten op de eindafrekening van de in een referentieperiode gedane uitgaven;

Overwegende dat dient te worden voorzien in twee typen van besluiten, enerzijds voor de goedkeuring van de rekeningen van de afdeling Garantie van het Fonds over het referentiejaar en anderzijds voor de vaststelling van de gevolgen, met inbegrip van de financiële correcties, die moeten worden verbonden aan de uitkomsten van de audits inzake de overeenstemming van de uitgaven met de communautaire voorschriften;

Overwegende dat de audits inzake de overeenstemming met de voorschriften en de daaruit voortvloeiende goedkeuringsbesluiten daarom niet langer de uitvoering van de begroting van een bepaald begrotingsjaar betreffen; dat de maximumperiode dient te worden vastgesteld waarop de aan de uitkomsten van nalevingscontroles te verbinden gevolgen kunnen worden toegepast;

Overwegende dat maatregelen moeten worden genomen om elke onregelmatigheid te voorkomen en te vervolgen, en om ingevolge onregelmatigheden of nalatigheden verloren gegane bedragen terug te vorderen; dat moet worden vastgesteld wie de financiële gevolgen van dergelijke onregelmatigheden of nalatigheden draagt;

Overwegende dat de uitgaven van de Gemeenschap grondig moeten worden gecontroleerd; dat, ter aanvulling van de door de lidstaten eigener beweging uit te oefenen

controle, die hoofdzaak blijft, dient te worden voorzien in verificaties door functionarissen van de Commissie en in de mogelijkheid voor deze Instelling om een beroep te doen op de lidstaten;

Overwegende dat het voor de samenstelling van de aan de Commissie te verstrekken gegevens noodzakelijk is maximaal van computers gebruik te maken; dat de Commissie bij haar verificaties volledige en onmiddellijke inzage moet kunnen nemen zowel van de in computerbestanden als in documenten opgenomen gegevens betreffende de uitgaven;

Overwegende dat, gezien de omvang van de communautaire financiering, regelmatige informatie van het Europees Parlement en van de Raad, in de vorm van financiële verslagen, noodzakelijk is;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid⁽¹⁾ herhaalde malen aanzienlijk is gewijzigd; dat bij eventuele nieuwe wijzigingen in genoemde verordening, met het oog op de duidelijkheid en logica, alle betrokken bepalingen opnieuw moeten worden geformuleerd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, hierna te noemen het „Fonds”, is een onderdeel van de Algemene begroting van de Europese Unie.

Het omvat twee afdelingen:

- de afdeling Garantie,
- de afdeling Oriëntatie.

2. De afdeling Garantie financiert:

- a) de restituties bij uitvoer naar derde landen;
- b) de interventies ter regulering van de landbouwmarkten;
- c) maatregelen voor plattelandontwikkeling buiten de programma's voor doelstelling 1, met uitzondering van het communautaire initiatief voor plattelandontwikkeling;
- d) maatregelen voor begeleiding van de herstructurering van de vissersvloten buiten regio's van doelstelling 1 en alle structuurmaatregelen voor de visserijsector buiten de regio's van doelstelling 1 en doelstelling 2, overeenkomstig de wetgeving voor de visserijsector;

⁽¹⁾ PB L 94 van 28.4.1970. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1287/96 (PB L 125 van 28.6.1995, blz. 1.).

- e) de financiële bijdrage van de Gemeenschap aan specifieke veterinaire maatregelen, controlemaatregelen op veterinair gebied, programma's voor de uitroeiing van en de controle op dierziekten (veterinaire maatregelen), en aan fytosanitaire maatregelen;
 - f) maatregelen voor informatie over het gemeenschappelijk landbouwbeleid.
3. De afdeling Oriëntatie financiert maatregelen voor plattelandsontwikkeling die niet vallen onder lid 2, c).
4. Uitgaven voor administratie- en personeelskosten van de lidstaten en van degenen die bijstand van het Fonds ontvangen, neemt het Fonds niet voor zijn rekening.

Artikel 2

1. De restituties bij uitvoer naar derde landen, die volgens de communautaire voorschriften in het kader van de gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten worden verleend, worden gefinancierd op grond van artikel 1, lid 2, onder a).
2. De interventies ter regulering van de landbouwmarkten waartoe volgens de communautaire voorschriften in het kader van de gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten wordt overgegaan, worden gefinancierd op grond van artikel 1, lid 2, onder b).
3. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen zo nodig de procedure voor de financiering van de in lid 1 en lid 2 bedoelde maatregelen vast.

Artikel 3

1. Maatregelen voor plattelandsontwikkeling buiten de regio's van doelstelling 1, die worden uitgevoerd volgens de voorschriften van de Gemeenschap, worden gefinancierd op grond van artikel 1, lid 2, onder c).
2. Maatregelen voor de visserijsector die worden uitgevoerd volgens de voorschriften van de Gemeenschap, worden gefinancierd op grond van artikel 1, lid 2, onder d).
3. Veterinaire en fytosanitaire maatregelen die worden uitgevoerd volgens de voorschriften van de Gemeenschap, worden gefinancierd op grond van artikel 1, lid 2, onder e).
4. Maatregelen voor informatie die worden uitgevoerd volgens de voorschriften van de Gemeenschap, worden gefinancierd op grond van artikel 1, lid 2, onder f).
5. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 13.

Artikel 4

1. Elke lidstaat deelt aan de Commissie mee:
- a) welke diensten en instanties erkend zijn voor de uitbetaling van de in de artikelen 2 en 3 bedoelde uitgaven; deze diensten en instanties worden hierna „betaalorgaan” genoemd;
 - b) indien meer dan één betaalorgaan wordt erkend, welke dienst of instantie hij ermee belast de ter beschikking van de Commissie te stellen gegevens te centraliseren en aan haar te verstrekken enerzijds, en een geharmoniseerde toepassing van de communautaire voorschriften te bevorderen anderzijds; deze dienst of instantie wordt hierna „coördinerende instantie” genoemd.
2. Betaalorganen zijn diensten of instanties van de lidstaten die voor de in hun sector te verrichten betalingen voldoende garanties bieden dat:
- a) de ontvankelijkheid van de aanvragen en de overeenstemming ervan met de communautaire regelgeving vóór de verstrekking van de betalingsopdracht worden gecontroleerd;
 - b) de verrichte betalingen juist en volledig in de boekhouding worden geregistreerd, en
 - c) de vereiste stukken binnen de gestelde termijn en in de overeenkomstig de communautaire regelgeving vereiste vorm worden ingediend.
3. De betaalorganen moeten over de bewijsstukken van de verrichte betalingen en over de stukken betreffende de uitvoering van de voorgeschreven administratieve en fysieke controles beschikken. Wanneer die stukken worden bewaard bij de instanties die de betalingsopdrachten geven, moeten die het betaalorgaan rapporteren over het aantal verrichte controles, de inhoud ervan en de op basis van de bevindingen getroffen maatregelen.
4. Alleen de door erkende betaalorganen gedane uitgaven komen in aanmerking voor financiering door de Gemeenschap.
5. Elke lidstaat beperkt, met inachtneming van zijn grondwettelijke bepalingen en zijn staatsinrichting, het aantal erkende betaalorganen tot het kleinste aantal dat nodig is voor een in administratief en boekhoudkundig opzicht bevredigende afwikkeling van de in de artikelen 2 en 3 bedoelde uitgaven.
6. Elke lidstaat verstrekt de Commissie de volgende inlichtingen over de betaalorganen:
- a) de benaming en de wettelijke status ervan,
 - b) de administratieve, boekhoudkundige en op de interne controle betrekking hebbende voorwaarden

waaronder de betalingen in verband met de tenuitvoerlegging van de communautaire voorschriften in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid worden verricht,

c) het erkenningsbesluit.

De Commissie wordt onverwijld in kennis gesteld van elke wijziging.

7. Wanneer een erkend betaalorgaan aan één of meer van de erkenningsvoorwaarden niet voldoet of niet meer voldoet, wordt de erkenning ingetrokken, tenzij het betaalorganen binnen een naar gelang van de ernst van het probleem vast te stellen termijn de nodige aanpassingen uitvoert. De betrokken lidstaat stelt de Commissie daarvan in kennis.

8. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 13.

Artikel 5

1. De Commissie stelt de financiële middelen ter dekking van de in de artikelen 2 en 3 bedoelde uitgaven ter beschikking van de lidstaten via voorschotten op de eindafrekening van de in een referentieperiode gedane uitgaven.

Voorschotten voor de tenuitvoerlegging van programma's in het kader van maatregelen voor plattelandsontwikkeling als bedoeld in artikel 3, lid 1, kunnen door de Commissie worden toegekend na goedkeuring van de betrokken programma's en worden dan geacht uitgaven te zijn die zijn verricht op de eerste dag van de maand na het toekenningsbesluit.

2. Totdat deze voorschotten op de eindafrekening van gedane uitgaven betaald zijn, worden de middelen voor deze uitgaven door de lidstaten ter beschikking gesteld naar gelang van de behoeften van hun erkende betaalorganen.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 13.

Artikel 6

1. De lidstaten verstrekken de Commissie op gezette tijden de volgende gegevens over de erkende betaalorganen en coördinerende instanties en over de door de afdeling Garantie van het Fonds gefinancierde maatregelen:

a) aangiften van uitgaven en ramingen van de financiële behoeften;

b) jaarrekeningen vergezeld van de gegevens die nodig zijn voor de goedkeuring daarvan, alsmede van een verklaring inzake de volledigheid, de juistheid en de waarheidsgetrouwheid van de ingediende rekeningen.

2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel en met name die met betrekking tot de in lid 1, onder b), bedoelde verklaring inzake de rekeningen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 13.

Artikel 7

1. De Commissie stelt, na raadpleging van het Comité van het Fonds, de in de leden 2, 3 en 4 bedoelde besluiten vast.

2. De Commissie neemt een besluit over de maandelijke voorschotten op de eindafrekening van de uitgaven die door de erkende betaalorganen zijn gedaan.

De uitgaven in oktober worden gerekend tot de maand oktober indien zij in de periode van 1 tot en met 15 oktober, en tot de maand november indien zij in de periode van 16 tot en met 31 oktober zijn gedaan. De voorschotten worden aan de lidstaat uitbetaald uiterlijk op de derde werkdag van de tweede maand na die waarin de uitgaven zijn gedaan.

Er kunnen aanvullende voorschotten worden uitbetaald, waarvan het Comité van het Fonds bij de volgende raadpleging in kennis wordt gesteld.

3. De Commissie keurt vóór 30 april van het jaar na het betrokken begrotingsjaar op basis van de in lid 1, onder b), van artikel 6 bedoelde gegevens de rekeningen van de betaalorganen goed.

Het besluit tot goedkeuring van de rekeningen heeft betrekking op de volledigheid, de juistheid en de waarheidsgetrouwheid van de ingediende rekeningen. Dit besluit belet niet dat op een later tijdstip een besluit wordt genomen overeenkomstig lid 4.

4. De Commissie neemt een besluit over de bedragen die van de in de artikelen 2 en 3 bedoelde communautaire financiering moeten worden uitgesloten, wanneer zij constateert dat de desbetreffende uitgaven niet in overeenstemming waren met de communautaire voorschriften.

Voordat een besluit tot weigering van financiering wordt genomen, doet de Commissie schriftelijk mededeling van de resultaten van de verificaties en de betrokken lidstaat van zijn antwoorden dienaangaande, waarna beide partijen overeenstemming proberen te bereiken over vervolgmaterie.

Indien overeenstemming uitblijft, kan de lidstaat vragen om inleiding van een procedure die de standpunten binnen vier maanden tot elkaar moet brengen; de resul-

taten daarvan worden neergelegd in een verslag dat aan de Commissie wordt toegezonden en door deze Instelling wordt bestudeerd voordat een besluit over weigering van financiering wordt genomen.

De Commissie bepaalt de van financiering uit te sluiten bedragen met name aan de hand van de mate waarin de voorschriften niet zijn uitgevoerd. De Commissie houdt daarbij rekening met de aard en de ernst van de inbreuk, alsmede met de voor de Gemeenschap ontstane financiële schade.

Financiering kan niet worden geweigerd voor in artikel 2 bedoelde uitgaven die dateren van meer dan 24 maanden voordat de Commissie de resultaten van de verificaties schriftelijk aan de betrokken lidstaat heeft meegedeeld.

De bepaling van de vijfde alinea geldt echter niet voor de financiële consequenties die moeten worden verbonden aan:

- a) onregelmatigheden in de zin van artikel 8, lid 2,
- b) nationale steunmaatregelen of inbreuken waartegen de procedure van artikel 93 of die van artikel 169 van het Verdrag is ingeleid.

5. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 13. Deze bepalingen hebben met name betrekking op de behandeling van de in artikel 5, lid 1, tweede alinea bedoelde voorschotten, en op de procedures inzake de in de leden 2, 3 en 4 bedoelde besluiten.

Artikel 8

1. De lidstaten treffen, overeenkomstig de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, de nodige maatregelen om:

- a) zich ervan te vergewissen dat de door het Fonds gefinancierde maatregelen daadwerkelijk en op regelmatige wijze werden uitgevoerd,
- b) onregelmatigheden te voorkomen en te vervolgen,
- c) de ingevolge onregelmatigheden of nalatigheden verloren gegane bedragen terug te vorderen.

De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de daartoe getroffen maatregelen en met name van de stand van de administratieve en gerechtelijke procedures.

2. Bij gebreke van volledige terugvordering draagt de Gemeenschap de financiële gevolgen van de onregelmatigheden of nalatigheden, met uitzondering van die welke voortvloeien uit onregelmatigheden of nalatigheden die aan de overheidsdiensten of instanties van de lidstaten te wijten zijn.

De teruggevorderde bedragen worden overgemaakt aan de erkende betaalorganen en worden door deze in mindering gebracht op de door het Fonds gefinancierde uitgaven. De rente over teruggevorderde of te laat gestorte bedragen wordt overgemaakt aan het Fonds.

3. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de algemene voorschriften voor de toepassing van dit artikel vast.

Artikel 9

1. De lidstaten verstrekken de Commissie alle inlichtingen die voor de goede werking van het Fonds nodig zijn. Zij nemen alle maatregelen die kunnen dienen ter vergemakkelijking van de controles — verificaties ter plaatse daaronder begrepen — die de Commissie doelmatig acht in het kader van het beheer van de communautaire financiering.

De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij voor de toepassing van de communautaire besluiten met betrekking tot het gemeenschappelijk landbouwbeleid hebben vastgesteld, voor zover deze besluiten financiële gevolgen voor het Fonds hebben.

2. Onverminderd de door de lidstaten overeenkomstig de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen verrichte controles, de bepalingen van artikel 188 C van het Verdrag en de krachtens artikel 209, onder c), van het Verdrag georganiseerde controles, krijgen de door de Commissie voor de verificaties ter plaatse gemachtigde functionarissen inzage van de boeken en alle andere documenten, inclusief de op een informatiedrager opgestelde of bewaarde gegevens, betreffende de door het Fonds gefinancierde uitgaven.

Zij kunnen met name nagaan:

- a) of de administratieve werkwijzen in overeenstemming zijn met de communautaire voorschriften;
- b) of de nodige bewijsstukken voorhanden zijn en of deze corresponderen met de door het Fonds gefinancierde maatregelen;
- c) op welke wijze de door het Fonds gefinancierde maatregelen worden uitgevoerd en geverifieerd.

Vóór de verificatie waarschuwt de Commissie tijdig de lidstaat waarop de verificatie betrekking heeft of op het grondgebied waarvan deze zal worden uitgevoerd. Ambtenaren van de betrokken lidstaat kunnen aan deze verificaties deelnemen.

Op verzoek van de Commissie en met instemming van de betrokken lidstaat worden door de bevoegde instanties

van deze lidstaat verificaties of enquêtes betreffende de in deze verordening bedoelde maatregelen uitgevoerd. Daaraan kan ook worden deelgenomen door functionarissen van de Commissie.

Ter verbetering van de mogelijkheden voor de verificatie kan de Commissie, met instemming van de betrokken lidstaten, overheidsdiensten van deze lidstaten bij bepaalde verificaties of enquêtes betrekken.

3. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen zo nodig de algemene voorschriften voor de toepassing van dit artikel vast.

Artikel 10

De Commissie dient jaarlijks vóór 1 juli bij het Europees Parlement en bij de Raad een financieel verslag in over het beheer van het Fonds tijdens het afgelopen begrotingsjaar, met name over de ontwikkeling van het bedrag en de aard van de uitgaven van het Fonds en over de wijze van uitvoering van de communautaire financiering.

Artikel 11

Het Comité van het Europees Oriëntatie- en Garantie-fonds voor de Landbouw, hierna te noemen het „Comité van het Fonds”, staat de Commissie bij in het beheer van het Fonds, overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 12 tot en met 15.

Artikel 12

Het Comité van het Fonds bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten en van de Commissie. Elke lidstaat is ten hoogste met vijf functionarissen in het Comité van het Fonds vertegenwoordigd.

Het Comité van het Fonds wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

Artikel 13

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure bij het Comité van het Fonds in, hetzij eigener beweging, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een lidstaat.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanne-

ming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen.

Bij stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de lidstaten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt maatregelen vast, die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien echter deze maatregelen niet in overeenstemming zijn met het door het Comité van het Fonds uitgebrachte advies, worden zij door de Commissie onverwijld ter kennis van de Raad gebracht; in dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten, tot ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

De Raad kan binnen één maand met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 14

1. Het Comité van het Fonds wordt geraadpleegd:
 - a) in de gevallen waarin raadpleging van dit Comité is voorgeschreven;
 - b) over de raming van de kredieten voor het Fonds die in de raming van de Commissie voor het volgende begrotingsjaar en eventueel in de aanvullende ramingen moeten worden opgenomen;
 - c) over het ontwerp van de aan de Raad voor te leggen verslagen betreffende het Fonds.
2. Het Comité van het Fonds kan elk ander vraagstuk onderzoeken dat door zijn voorzitter, hetzij eigener beweging, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een lidstaat aan de orde wordt gesteld.

Het Comité van het Fonds wordt geregeld over de werkzaamheden van het Fonds ingelicht.

Artikel 15

De vergaderingen van het Comité van het Fonds worden door de voorzitter bijeengeroepen.

De secretariaatswerkzaamheden van het Comité van het Fonds worden uitgevoerd door de diensten van de Commissie.

Het Comité van het Fonds stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 16

Verordening (EEG) nr. 729/70 wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar die verordening gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening en worden gelezen volgens de concordantietabel in de bijlage.

Artikel 17

Artikel 15, derde alinea, en artikel 40 van Beschikking 90/424/EEG van de Raad worden geschrapt.

Artikel 18

De maatregelen om de overgang te vergemakkelijken van bij Verordening (EEG) nr. 729/70 vastgestelde regelingen naar de regelingen vastgesteld bij onderhavige verorde-

ning, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 13.

Artikel 19

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag na die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing op de uitgaven op en na 1 januari 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te . . .

Voor de Raad

. . .

BIJLAGE

CONCORDANTIETABEL

Verordening (EEG) nr. 729/70	Deze verordening
Artikel 1, lid 1	Artikel 1, lid 1
Artikel 1, lid 2, punt a) en punt b)	Artikel 1, lid 2, punt a) en punt b)
Artikel 1, lid 4	Artikel 1, lid 4
Artikel 2, lid 1	Artikel 2, lid 1
Artikel 2, lid 2	Artikel 2, lid 3
Artikel 3, lid 1	Artikel 2, lid 3
Artikel 3, lid 2	Artikel 2, lid 3
Artikel 3, lid 3	—
Artikel 4, lid 1, punt a), eerste alinea	Artikel 4, lid 1, punt a)
Artikel 4, lid 1, punt a), tweede alinea	Artikel 4, lid 2
Artikel 4, lid 1, punt a), derde alinea	Artikel 4, lid 3
Artikel 4, lid 1, punt b), eerste alinea	Artikel 4, lid 1, punt b)
Artikel 4, lid 1, punt b), tweede alinea	Artikel 4, lid 4
Artikel 4, lid 2	Artikel 4, lid 5
Artikel 4, lid 3	Artikel 4, lid 6
Artikel 4, lid 4	Artikel 4, lid 7
Artikel 4, lid 5, eerste zin	Artikel 5, lid 1, eerste alinea
Artikel 4, lid 5, tweede zin	Artikel 5, lid 2
Artikel 4, lid 6	Artikel 4, lid 8 en artikel 5, lid 3
Artikel 5, lid 1	Artikel 6, lid 1
Artikel 5, lid 2, punt a)	Artikel 7, lid 2
Artikel 5, lid 2, punt b)	Artikel 7, lid 3
Artikel 5, lid 2, punt c)	Artikel 7, lid 4
Artikel 5 bis	—
Artikel 6	—
Artikel 6 bis	—
Artikel 6 ter	—
Artikel 6 quater	—
Artikel 7	—
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12, lid 1	Artikel 12
Artikel 12, lid 2	—
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	—

98/0113 (CNS)

Voorstel voor een

VERORDENING (EG) Nr. . . . VAN DE RAAD

van . . .

tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor de regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid

(98/C 170/08)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europees Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat enige gemeenschappelijke voorwaarden dienen te worden vastgesteld voor de rechtstreekse betalingen op grond van de verschillende inkomenssteunregelingen in het kader van de gemeenschappelijke ordeningen van de landbouwmarkten;

Overwegende dat de bevoegde nationale autoriteiten de betalingen waarin de communautaire steunregelingen voorzien, volledig aan de begunstigden dienen uit te keren onverminderd de verlagingen waarin deze verordening uitdrukkelijk voorziet;

Overwegende dat, met het oog op een betere integratie van het milieu in de gemeenschappelijke marktordeningen, de lidstaten passende milieumaatregelen dienen toe te passen ten aanzien van de landbouwgrond en de landbouwproductie; dat de lidstaten over de gevolgen van de niet-inachtneming van dwingende milieu-eisen moeten beslissen en de mogelijkheid dienen te hebben om bij veronachtzaming van dergelijke milieu-eisen de uit de steunregelingen voortvloeiende voordelen te verminderen of zelfs in te trekken; dat dergelijke maatregelen door de lidstaten dienen te worden genomen onverminderd de mogelijkheid om steun te verlenen voor verbintenissen die vrijwillig worden aangegaan in het kader van de milieumaatregelen in de landbouw;

Overwegende dat, om de werkgelegenheid in de landbouw stabiel te houden en zo bij te dragen tot een redelijke levensstandaard voor de landbouwbevolking, met inbegrip van alle in de landbouw werkzame personen, de lidstaten dienen te worden gemachtigd de rechtstreekse betalingen aan landbouwers te verlagen in die gevallen waarin de arbeidsbezetting op hun bedrijf kleiner is dan een nader te bepalen minimum; dat echter, vooral om de productiviteit in de landbouw in stand te houden, een dergelijke verlaging niet meer mag bedragen dan 20 % van het totaalbedrag aan betalingen;

Overwegende dat de lidstaten de bepalingen inzake het om milieuredenen of wegens een ontoereikende arbeidsbezetting verlagen van de betalingen moeten vaststellen op basis van objectieve criteria; dat aan de lidstaten de mogelijkheid dient te worden geboden de door verlagingen van de betalingen beschikbaar komende bedragen te gebruiken voor extra milieumaatregelen in de landbouw in het kader van de steun voor plattelandsontwikkeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. . . . / . . . ;

Overwegende dat voor de rechtstreekse betalingen een algemeen plafond dient te gelden om rekening te houden met schaalvoordelen en om te voorkomen dat aan individuele begunstigden buitensporig hoge betalingen worden toegekend; dat de toepassing van een dergelijk plafond de verwezenlijking van de in artikel 39, lid 1, van het Verdrag omschreven doelstellingen de landbouwbevolking een redelijke levensstandaard te verzekeren en de markten te stabiliseren niet in de weg mag staan; dat een algemeen plafond voor de rechtstreekse betalingen zo moet worden toegepast dat een degresief effect wordt bereikt;

Overwegende dat de gemeenschappelijke steunregelingen moeten worden aangepast aan de marktontwikkelingen, en wel indien nodig op korte termijn; dat de begunstigden er bijgevolg niet op kunnen vertrouwen dat de steunvoorwaarden ongewijzigd blijven, en voorbereid dienen te zijn op een mogelijke herziening van de regelingen in het licht van de marktontwikkelingen;

Overwegende dat de rechtstreekse inkomenssteun waarin de steunregelingen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voorzien, vooral tot doel hebben de landbouwbevolking een redelijke levensstandaard te verzekeren; dat dit doel nauw met de instandhouding van plattelandsgebieden samenhangt aangezien de landbouwers zo in staat worden gesteld waarachtige en degelijke landbouw te beoefenen; dat, om een verkeerde besteding van communautaire middelen te voorkomen, de lidstaten de steunbetalingen op passende wijze moeten beperken tot de landbouwers die aan de hand van objectieve en verifieerbare gegevens kunnen aantonen dat de activiteiten die zij in het kader van de steunverlening ontplooiën, wat het hoofddoel ervan betreft door een waarachtigheid en degelijkheid als bovenbedoeld worden gekenmerkt en er derhalve niet in de eerste plaats op zijn gericht steunbetalingen te verkrijgen;

Overwegende dat, gezien de belangrijke budgettaire gevolgen van de steun in de vorm van rechtstreekse betalingen en met het oog op een betere beoordeling van het effect ervan, de communautaire regelingen aan een behoorlijke evaluatie dienen te worden onderworpen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Reikwijdte

Deze verordening geldt voor de betalingen die rechtstreeks aan landbouwers worden toegekend op grond van de steunregelingen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid die volledig of gedeeltelijk door de afdeling Garantie van het EOGFL worden gefinancierd, met uitzondering van de betalingen waarin Verordening (EG) nr. . . . / . . (plattelandontwikkeling) voorziet.

Artikel 2

Volledige uitkering

De betalingen op grond van de steunregelingen moeten volledig aan de begunstigden worden uitgekeerd.

Artikel 3

Combinatie met milieubepalingen

1. De lidstaten nemen de milieumaatregelen die zij passend achten gezien de specifieke situatie wat de gebruikte landbouwgrond en de productie betreft. Tot deze maatregelen kunnen behoren de verlening van steun als tegenprestatie voor verbintenissen in het kader van de milieumaatregelen in de landbouw, het stellen van dwingende algemene milieu-eisen en het stellen van specifieke milieu-eisen waaraan moet worden voldaan om voor de rechtstreekse betalingen in aanmerking te komen.

2. De lidstaten stellen de sancties vast, die moeten passen bij en in verhouding moeten staan tot de ernst van de ecologische gevolgen van niet-inachtneming van de dwingende milieu-eisen. Zij kunnen bepalen dat de uit de betrokken steunregelingen voortvloeiende voordelen worden verlaagd of eventueel ingetrokken indien niet aan deze specifieke milieu-eisen wordt voldaan.

Artikel 4

Differentiatie

1. De lidstaten kunnen besluiten de bedragen die, indien dit lid buiten beschouwing wordt gelaten en voordat artikel 6 is toegepast, voor een bepaald kalenderjaar aan de landbouwers zouden worden toegekend, te verlagen voor die landbouwers die gedurende dat kalenderjaar op hun bedrijf gebruik maken van een arbeidsbezetting, uitgedrukt in arbeidsjaareenheden, die kleiner is dan een door de lidstaten te bepalen minimum.

Onder „arbeidsjaareenheid” wordt verstaan de nationale of regionale gemiddelde jaarlijkse arbeidstijd van gedurende een heel kalenderjaar in voltijd werkzame volwassen landbouwwerknemers.

2. De uit de toepassing van lid 1 voortvloeiende verlaaging van de voor een bepaald kalenderjaar aan een landbouwer toe te kennen steun mag niet meer bedragen dan 20 % van het totaalbedrag aan betalingen dat, indien lid 1 buiten beschouwing wordt gelaten, voor het betrokken kalenderjaar aan de landbouwer zou worden toegekend.

Artikel 5

Gemeenschappelijke bepalingen

1. De lidstaten passen de in de artikelen 3 en 4 bedoelde maatregelen zo toe dat een gelijke behandeling van de landbouwers wordt gewaarborgd en markt- en concurrentiedistorties worden voorkomen.

2. Het verschil tussen de bedragen die, indien de artikelen 3 en 4 buiten beschouwing worden gelaten, voor een kalenderjaar aan de landbouwers in een lidstaat zouden worden betaald, en de na toepassing van die artikelen berekende bedragen wordt binnen een volgens de procedure van artikel 11 te bepalen termijn ter beschikking van de betrokken lidstaat gesteld bij wijze van extra communautaire steun voor milieumaatregelen in de landbouw als bedoeld in de artikelen 20 tot en met 22 van Verordening (EG) nr. . . . / . . (plattelandontwikkeling).

Artikel 6

Plafond

Mocht het totaalbedrag aan betalingen dat, indien dit artikel buiten beschouwing wordt gelaten, voor een bepaald kalenderjaar in het kader van de steunregelingen aan een landbouwer zou worden toegekend, groter zijn dan 100 000 ECU, dan wordt dat totaalbedrag verlaagd met:

- 20 % van het deel ervan dat groter is dan 100 000 ECU maar niet groter is dan 200 000 ECU, en
- 25 % van het deel ervan dat groter is dan 200 000 ECU.

Artikel 7

Herziening

De steunregelingen worden toegepast onverminderd de mogelijkheid deze op elk tijdstip in het licht van de marktontwikkelingen te herzien.

Artikel 8

Beperking van de betalingen

De lidstaten nemen de maatregelen die zij, met inachtneming van de doelstellingen van de steunregelingen, nood-

zakelijk achten om de betalingen bij twijfel te beperken tot de landbouwers die op basis van de objectieve gegevens over al hun met hun inkomen verband houdende activiteiten, en in het bijzonder onder verwijzing naar de juridische, economische, sociale en agronomische aspecten daarvan, kunnen aantonen dat zij voor de steun van belang zijnde activiteiten niet voornamelijk ter verkrijging van steunbetalingen ontplooiën.

Artikel 9

Evaluatie

Om de effectiviteit van de betalingen in het kader van de steunregelingen te meten worden deze betalingen geëvalueerd met het doel hun invloed aan de beoogde doelstellingen te toetsen en hun effecten op de desbetreffende markten te analyseren.

Artikel 10

Informatieverstrekking aan de Commissie

De lidstaten verstrekken de Commissie uitvoerige informatie over de voor de toepassing van deze verordening genomen maatregelen.

Artikel 11

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening:

- a) wordt onder „landbouwer” of „bedrijfshoofd” verstaan: de individuele landbouwproducent, natuurlijke of rechtspersoon dan wel groep natuurlijke of rechtspersonen, ongeacht de rechtspositie van de groep en haar leden volgens het nationale recht, waarvan het bedrijf zich bevindt op het grondgebied van de Gemeenschap;

- b) wordt onder „bedrijf” verstaan: het geheel van de productie-eenheden dat door de landbouwer (het bedrijfshoofd) wordt beheerd en zich bevindt op het grondgebied van een lidstaat;
- c) zijn in de voor een kalenderjaar toe te kennen betalingen mede begrepen de betalingen die moeten worden toegekend voor andere perioden die in dat kalenderjaar beginnen.

Artikel 12

Uitvoeringsbepalingen

De uitvoeringsbepalingen van deze verordening, waaronder met name:

- de lijst van de in artikel 1 bedoelde steunregelingen,
- de maatregelen die nodig zijn om ontwijking van de gevolgen van het bepaalde in de artikelen 3, 4 en 6 te voorkomen,

worden door de Commissie vastgesteld volgens de procedure van artikel ... van Verordening (EG) nr. .../. (akkerbouwgewassen) dan wel de procedure van artikel 39 van Verordening (EG) nr. .../. (rundvlees) of van de overeenkomstige artikelen van de andere verordeningen houdende een gemeenschappelijke ordening van landbouwmarkten, naar gelang van het geval.

Artikel 13

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2000.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...

Voor de Raad

...